

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
16. април 2018. године

(Седница је почела у 10.15 часова. председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДНИК: Настављамо рад Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 93 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 106 народних посланика.

Гордана Чомић, Маја Виденовић и др Драган Весовић су ме обавестили да су спречени да присуствују данашњој седници.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПЛАНСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о 1. тачки дневног реда, Предлогу закона о планском систему Републике Србије, позвани да седници присуствују потпредседник Владе и министар унутрашњих послова др Небојша Стефановић, министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић и њихови сарадници из министарстава.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела посланица Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Поднели смо више амандмана на наслов да бисмо скренули пажњу колико је лоше ово што је Влада предложила. Какав предлог, такав и наслов.

Ви сте покушали да од овог предлога закона направите неку науку, као да никада овако нешто није постојало у земљи Србији, а ми и сада имамо све оно што је овде предвиђено, и много више, боље и конкретније регулисано позитивним законским прописима. Проблем је што се они не примењују. Проблем је што се планска акта не примењују, проблем је што се закони злоупотребљавају, проблем је што су вам лоши кадрови на локалном нивоу, који треба да примењују ове законе.

Ви сте добили налог, преписали овај закон, да нам објасните шта су неке јавне политике итд., па је министар Ђорђевић, када смо у начелној расправи говорили о овоме, покушао народном посланику да објасни. Пратила сам, нисам била овде, баш сте лепо, министре, од речи до речи, прочитали оно што пише овде. Дакле, не знате ни ви зашто ово овако треба да се регулише, а ми тврдимо да ништа ново у овој области неће бити урађено на основу овог новог закона.

Ви сте лепо рекли да закон доносите због тих ваших поглавља. Као што сте рекли на крају да за примену овог закона нису потребна додатна финансијска средства с обзиром на то да активности које је потребно спроводити у складу са предложеним законским решењима представљају део регуларног функционисања јавне управе.

Дакле, постоји јавна управа, постоје прописи. Потрудите се да обезбедите добре, школоване кадрове, избаците оне што су куповали дипломе па направили хаос по локалним самоуправама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народна посланица Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Поднели смо амандман на наслов изнад члана овог закона, потпуно беспотребног. Да је овај предлог закона дошао, господине Стефановићу, у време владавине Млађана Динкића, који је смишљао разне мастер, акционе и друге планове, можда бисмо и разумели, али да у овом тренутку преводите, и то на невешт начин, што смо покушали да објаснимо у начелној расправи министру Ђорђевићу, закон који апсолутно нема никакве сврсисходности нити смисла поред закона о јавној

управи, поред Закона о државној управи, поред свих постојећих позитивних законских прописа, потпуно је бесмислено.

Ми ћемо даље кроз амандмане да вам укажемо на то да све ово што сте преписали и превели у процесу усклађивања законодавства Србије, што је потпуно погрешно, са законодавством ЕУ није добро. Уосталом, и непримењиво је. Када погледате овај закон, не може да се примењује. Могу да се примењују одређени плански системи за поједине ресоре и области, а сам по себи закон не значи ништа.

Због јавности и због тога што министар то није хтео да схвати нити да одговори, мислим на министра Ђорђевића, опет ћу да подсетим да је ово дошло као нека новотарија, преузето из америчког политичког система, јер је извесни Харолд Ласвел још 1958. године образовао у Америци тзв. систем јавне политике. Ви сте то сада унели у српско законодавство, што је потпуно бесмислено, као што је и цео овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, господо министри, моје мишљење се мало разликује од мојих колега из Српске радикалне странке. Мислим да је овај предлог закона звезда међу законима у правном систему Републике Србије, јер да њега није, наш правни систем са својим законским прописима био би шупаљ као сир.

Ово сам се ја мало нашалио, господо министри, да бих вама дао простор да се и даље уплићете као пиле у кучине, јер сте то урадили и у расправи у начелу, када је био предлог овог и других закона.

Предложио сам амандманом да се у називу Предлога закона реч „Србије“ брише, јер Србију треба волети, Србију треба неговати, али у овом законском предлогу потпуно је бесмислено. Ми овде имамо, на овој седници, много закона који не да су битнији од овог закона, него имају потпуног смисла; они у правном систему Србије већ дуги низ година егзистирају али немају назив – Србија.

Закон од девизном пословању није – Србије (ваљда, ако га ми овде донесемо, знамо да се примењује у Србији), Закон о рачуноводству, да не набрајам даље, Закон о ревизији и други законски прописи. Само је назив закона без овога – Републике Србије.

Ви у образложењу због чега не прихватате амандман кажете да се не прихвата зато што суштински не доприноси унапређењу Предлога закона. А суштински му и не одмаже. Заиста, иако сте се определили да донесете овакав закон, ово вам је потпуно сувишно. Мада, не видимо никакву потребу за оваквим законом. Нема новог квалитета, нема ничега са овим законом.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ово је тај закон о којем смо причали у начелној расправи, који ступа на снагу 2021. године. У наредне три године и даље ће бити једнообразност власти на локалном, покрајинском и републичком нивоу. Самом логиком ствари, ту нема никакве сметње да се спроводе сви планови које је донела Републичка влада и да се, на крају крајева, изврши надзор над свим финансијама.

Мишљења смо да би и сам наслов овог закона требало прилагодити нашем матерњем, српском језику, па уместо Предлога закона о планском систему предлажемо да се као наслов закона стави – предлог закона о планирању. Наиме, шта је суштина овде? Овде је суштина што се већ дуги низ година у Србији преписују закони из Европске уније. Чак, негде се не стигне ни да се преведу адекватно енглески изрази па смо сведоци једне велике бруке и срамоте, у зависности од тога колико ви то из владајуће странке схватате. У сваком случају, то ће једног дана бити предмет подругивања ако неко паметан буде прелиставао како су се и на који начин преписивали и предочавали закони пред овом скупштином.

Оно што је веома, веома битно, то је да је и овај закон, како сте рекли, у склопу те свеопште борбе против тероризма и прања новца. Пре свега, овај други део – прање новца, не видимо разлог због чега ви не можете сад као владајућа политичка гарнитура да спречавате такве противзаконите радње, јер апсолутно контролишете све локалне криминалце, апсолутно имате увида у све што раде они на покрајинском нивоу, а да не говорим о ономе што се ради на републичком нивоу.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднео Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ружица Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, као и моје колеге из Посланичке групе СРС, и ја сам поднела амандман на наслов Предлога закона о планском систему. Покушали смо да својим предлозима отклонимо све нејасноће и непрецизности како у наслову тако и у самом Предлогу закона. Наслов Предлога закона у старту уноси недоумицу и не указује на коју област се односи.

Јасно је нама да сте добили налог из ЕУ да овакав закон мора да се донесе. Ово је само још један у низу закона у које се уграђују прописи ЕУ и који се доносе по директиви ЕУ. То се види и из образложења у коме јасно

истичете да је разлог за доношење овог закона ефикасно спровођење процеса приступања Европској унији, посебно у контексту захтева који проистичу из преговарачких поглавља 17 и 22, која се односе на економску, монетарну и регионалну политику. За Српску радикалну странку регионализација Србије је неприхватљива, али о томе ћемо више рећи кроз даљу расправу о амандманима који се директно на то односе.

Када су термини у питању, односно изрази, слободно можемо рећи да су неадекватни. Они су јасан показатељ да се закони ЕУ само преписују, да се правни систем Републике Србије усклађује са системом ЕУ а да се притом уопште не размишља о интересима грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На наднаслов изнад наслова члана 1. амандман је поднела посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо кренули са амандманима, као што сте чули, од наслова па даље да бисмо вам заправо показали бесмисао ваших предлога закона на неки начин који сте ви прихватили пре неколико година од ваших европских пријатеља. Заправо, прихватили су они пре вас па сте ви само наставили иако сте чврсто обећавали да ћете много тога што су они започели прекинути. Али ви сте све то лепо наставили и још више усавршили.

Ово што пишете изнад чланова закона, наслове, наднаслове, појмове, шта значи која реч у овом закону, све то некако делује као вређање интелигенције. Закони се пишу да би их примењивали правници, а правници ваљда знају да разликују основне одредбе од прелазних и завршних одредаба. Зато мислимо да треба овај члан 1. да се брише а онда је сасвим логично да се брише и наднаслов изнад овог члана као и сам наслов.

Није вам добар предлог, говорили смо и говорићемо о томе, зато што се овим законом ништа суштински неће променити у држави Србији. У образложењу помињете чак да ће овај закон допринети економском развоју. Који год закон донесете, кажете да ће допринети економском развоју. Једино нам се то у животу не дешава. Ево, у понедељак нас напушта једна италијанска фирма. Истекло је оних 10.000 евра што су добили, овде у Београду је фирма, и педесет људи остаје без посла. Ако је то економски напредак који нуди овај закон, нека хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На наслов изнад наслова члана 1. амандман је поднео посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Никола Савић.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на наслов изнад члана 1. овог закона, где сам тражио да се овај наслов брише. Једноставно, сматрао сам да наслов изнад овог члана није неопходан јер из овога што овде стоји може да се закључи суштина онога што закон, односно овај члан третира.

Наравно, Влада није прихватила овај амандман; није прихватила многе амандмане Српске радикалне странке. То се дешавало и са претходним владама, али време ће показати... Оно је у многим стварима и показало да се све оно о чему је говорила и на шта је указивала Српска радикална странка остваривало, и да је то била грешка. Ми упорно упозоравамо све власти од 5. октобра наовамо да је европски пут Србије пут у пропаст, да ми немамо шта да тражимо на том путу. У Европској унији су углавном наши непријатељи, који нам не мисле и никад кроз историју нису нам учинили ништа добро. Али Влада тако сматра, народ је тако хтео. Ми ту не можемо ништа, осим да упозоравамо са ове говорнице да је пут којим иде ова влада пут који свакако не треба следити.

Чули смо сада да су већ неке италијанске фирме, када им је истекао уговор који су склопиле са Владом Србије, већ напустиле или се спремају да напусте тржиште, односно производњу у Србији, не знам чиме су се бавили. То ће урадити све фирме, следиће овај пример када за то дође време, односно када процене да је то њихов интерес. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Интересантна је та теза – нека фирма, за коју нисте сигурни чиме се бави, напустила је тржиште. Не би било лоше да чујемо мало конкретније како се зове фирма, колико је месеци пословала, колику је добила субвенцију, да можемо да упоредимо економске показатеље.

Оно што можемо да упоредимо, то је број компанија које су отворене у последње четири године. Хајде да видимо и анализирамо тих 170.000 радних места пошто не знам да ли треба да кажемо, када дође „Сименс“ у нашу земљу, рецимо из Немачке, из ЕУ (ви кажете да су то наши непријатељи), да ли онда ове људе који су запослени у „Сименсу“ треба сада да отпусти, да ли треба да их наговарамо да напуштају своја радна места и остају без хлеба. Да ли је то та порука? Да ли треба људима у другим компанијама, „Џонсон електрику“ рецимо, „Сваровском“, да предложимо да изађу из фабрика, напусте своја радна места и кажу да неће да раде јер се ради о инвестицијама које долазе из земаља које су наши непријатељи?

То је у последње четири године Владе коју је предводио Александар Вучић урађено на такав начин да смо повећали запосленост за 180.000 људи, који данас имају чему да се радују, јер имају нови посао и имају због чега да иду на посао.

Ми смо исплативост постигли после четрнаестог месеца. Те субвенције јесу нешто што држава даје да привуче инвеститора. Од четрнаестог месеца ви у тој субвенцији имате у производњи чисту зараду, јер обим пореза, различитих доприноса и свега што те компаније плаћају превазилази све оно што је држава дала. Дакле, ми у петнаестом месецу имамо чист интерес. Ако су те компаније биле само петнаест месеци, ми већ имамо разлог због чега је добро што су биле. Многе су овде годинама и не

само да не одлазе него отварају нове погоне, отварају, проширују. Погледајте само „Меиту“ у Београду, која проширује, где је просечна плата 55.000 динара.

Дакле, Србија значајно напредује и значајно постиже резултате у инвестицијама, што је добро за грађане ове земље.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Никола Савић, реплика.

НИКОЛА САВИЋ: Господине министре, то што говорите било би у реду да држава Србија не даје огромне субвенције за отварање оваквих радних места. Ми у Српској радикалној странци сматрамо да су те субвенције које се дају одређеним фирмама могле да се искористе и употребе на много бољи и кориснији начин по грађане Србије.

Нисам говорио само о вашој влади него и о владама које су владале од 5. октобра наовамо, значи, много пре ваше напредњачке владе. Оно што нас забрињава јесте да је већина тих уговора, поготово вредних уговора, још увек нетранспарентна, није позната, почевши од „Фијата“, па сада са овом француском фирмом која је купила Аеродром „Никола Тесла“... Још много тога има ту закулисног.

Не дао бог да дођемо у ситуацију да ова влада призна Косово, да уведе санкције Русији. Када дође тај тренутак, а полако се тај маневарски простор сужава, онда ћемо видети колико су исплативе те инвестиције, ти страни инвеститори и колико ће у тој ситуацији остати радних места.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Видим да ви очигледно не разумете ово што сам рекао. Четрнаест месеци... Да, дају се субвенције. Четрнаест месеци је период веће исплативости за компанију у односу на Републику Србију; петнаестог месеца Република Србија зарађује од тога. А компаније које данас проширују своје погоне у Србији су две, три, четири, пет година, значајно су премашиле тај рок од четрнаест месеци. Дакле, ми имамо изузетну корист. Ако не дајете субвенције, па, отићи ће у Бугарску, отићи ће у Македонију, тамо где се дају субвенције, и онда ће неки радник бити запослен у неком од њихових градова. Ми хоћемо да се запошљавају људи из наше земље. Постигли смо економски модел који омогућује, имамо и раст БДП-а и смањење јавног дуга; 59,3% је јавни дуг у односу на БДП, најнижи до сада, испод нивоа Мастрихта.

Ви кажете, продали смо аеродром француском... Апсолутно ништа није продато, ради се о концесији, потпуно другачијој врсти облигације.

Дакле, концесија, где је то наше, тај аеродром је наш, остаје у рукама Републике Србије и за одређени број година вам се враћа на управљање. Ми га дајемо некоме другом да управља, он нам за то даје 451.000.000 евра директног новца, даје нам преко 700.000.000 евра инвестицију и даје концесиони профит сваке године у износу од више милиона евра, зависи од

профита. Дакле, ми добијамо огроман новац за нешто што остаје у нашим рукама. То је добар модел. То су модели.

Што се тиче овога, захваљујући Александру Вучићу, који је више пута то рекао, ни ова влада ни ова држава не уводи санкције Руској Федерацији. То није захваљујући вама него захваљујући Вучићу, који има политичку снагу да може да одлучи тако нешто, свестан свега што је последица тако нечега. И не пада нам на памет да признајемо независност Косова и Метохије, тако да вас молим да тако нешто не користите у смислу напада на Владу.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

По амандману могу да вам дам реч, Вјерице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нећу, него по члану 27, по Пословнику.

ПРЕДСЕДНИК: На то сте се јавили још раније?

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Сада сам се јавила.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, ово се брише што сте тражили реч. Може, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Може, а могло је и другачије. Јесте ваше право, госпођо Гојковић, да одређујете када ћете неке дати реплику, али министар је реплицирао мени и говорио о ономе што сам ја говорила. Јесте, министре. Говорио је о томе, хвалио се, о којим све компанијама треба да причамо. Хтела сам само да га замолим да мало причамо, рецимо, о „Застави“, о „Ер Србији“, о томе колико држава из буџета даје „Ер Србији“ да бисте је представили као позитивно...

(Председник: Сада сте изашли из контекста повреде Пословника.)

Јесам и заиста се враћам на оно што је тема овог члана.

Министар је популистички покушао да нам објасни неке ствари. Министре, лепо звучи, али реалност је другачија. Те ваше субвенције... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, дали сте сами себи реплику. Онда ја да изађем напоље, мислим, није потребно да се воде седнице.

Није било повреде Пословника, то је очигледно, зато што је министар добио реплику да реплицира Николи Савићу, посланику, не вама, поводом његовог излагања о амандману на наслов изнад наслова члана 1, и тако даље и тако ближе, што би рекли, тако да сте вешто искористили да реплицирате.

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела посланица Ружица Николић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, амандман који сам поднела односи се на наслов изнад члана 1. Предлога закона, и то да се из наслова „Предмет уређивања“ реч „уређивања“ брише.

Предложено амандманско решење је прецизније и у складу са предложеним текстом. С обзиром на садржину текста испод наслова, непотребно је његово посебно наглашавање. Ви на овакав начин додатно и беспотребно само оптерећујете законски текст различитим насловима, поднасловима, које је, понављам, потпуно непотребно означавати.

Јасно је нама да се то дешава због преписивања закона из ЕУ, да су због тога у Предлогу закона термини неадекватни, али без обзира на прилагођавање и усаглашавање нашег законодавства са законодавством Европске уније, у коју Србија никада неће ући, морало се водити рачуна о употреби српских речи, српских израза и синонима, како би се и на тај начин смањило страни утицај и сачувало богатство српског језика.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ви сте у овом образложењу, министри, односно Влада и министар Ђорђевић када је био овде, хвалили овај предлог закона тврдећи како ће он допринети, између осталог, и економском развоју Србије.

Министре Стефановићу, малопре сте почели ваљда да објашњавате (додуше, нисте помињали овај закон), причали сте о субвенцијама које дајете, по десет хиљада евра за радно место. Кажете да је то добар начин да се људи запосле и на тај начин доводите стране инвеститоре, у страху да они не би отишли, како рекосте, у Бугарску. Хајде пробајте, дајте нашим људима који живе у Србији исте услове па да видимо да ли ће они бити у стању да дају својим суграђанима, тамо где би отворили фирму, бар мало већу плату од минималца који им дају ови ваши које доводите.

Наравно, човек који није запослен, шта ће, куд ће, прихватиће и тај минималац. Али далеко је то од задовољства, господине Стефановићу, људи који раде под много тешким условима, без могућности да користе паузу за доручак а камоли нешто више од тога. И ви то знате.

Али, знате, ви сте неприкосновени у медијима, ви сте ту да представите јавности нешто што реално изгледа много другачије и онда вам смета када вам ми одавде кажемо... Заправо не вама, не говоримо вама, говоримо грађанима Србије, обавештавамо јавност да ви дајете паре из буџета страним фирмама које овде буду онолико времена колико им је потребно да потроше те паре. Уместо да те десетине хиљада евра по радном месту дајете нашим људима, да дајете нашим сељацима, да се развија пољопривреда, ви овде доводите којекакве ваше пријатеље, који ту буду толико колико је потребно. Најавите – запослиће осамсто људи, а он запосли педесет; каже, још ће касније, једног дана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Овде смо имали више расправа о томе да покажемо људима врло јасно да те популистичке тезе „дајете странцима,

а не дајете домаћима“ потпуно нису истините. Дакле, закон је дефинисао да се субвенције дају једнако свакоме ко запосли човека. Могу да вам набројим неколико компанија. Ево, рецимо, „Бекамент“ из Аранђеловца је корисник тих субвенција, домаћа компанија, зато што су у последње време запослили већи број људи. Али знате ли колико их има? Имате велики број домаћих компанија.

Прво, све компаније које се отварају у Србији су домаћа правна лица. Те компаније плаћају порез у Републици Србији. Овде плаћају порез, овде послују, овде запошљавају раднике, овде им плаћају доприносе. Прво, није 10.000 евра, зависило је од године до године, није било 10.000 евра за све компаније, али једнако се давало, под истим условима, у зависности од развијеног или неразвијеног подручја, више фактора је утицало на то, апсолутно једнако домаћим компанијама као и страним. Свако ко данас буде желео, по законским условима, да отвори компанију има право на субвенцију. Домаћи произвођач... Ми желимо да подстакнемо домаће фирме да то дају.

Друго, цена рада. Ми смо успели да подигнемо вредност рада и мислим да Влада размишља о томе да то ради и у будућности. Али, рецимо, ова „Меита“ која се отворила у Обреновцу – просечна плата у „Меити“ је 55.000 динара, далеко од минималца, и ту неће да ради двадесет људи него ће да ради преко две хиљаде.

И у којој то фирми не смеју да користе паузу за доручак? Како се зове та фирма у којој не могу то да користе? Ето, то бих волео да чујем. Која је то италијанска фирма која ће да напусти Србију?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, реплика.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, поменули сте ту фирму у Обреновцу и добро је да сте је поменули. То је фирма која ће правити каблове. А ми имамо могућности од јагодинског „Новкабла“ до нишке индустрије, где је уз много мање пара било могуће направити савремену фабрику. Те две хиљаде, или колико кажете, људи биће запослено једног дана, не зна се тачно кад. Немојте ви да ... Сваки пут кад ваш председник отвара неку фабрику, он најављује колико ће некада бити запослено; а кад он оде, склоне се камере, затвори се фабрика, па се отвори тек после неколико месеци. То вам је био случај у Суботици. Знате, не можете ви баш све сакрити, бар не од оних људи који живе у делу Србије где се такве ствари дешавају.

И, добро, у тој фирми у Обреновцу просек плате је педесет и колико кажете хиљада. А колико хиљада људи у Србији прима минималац, односно колико ове нове фирме, ове стране које сте довели, уплаћују мање од минималца људима на рачун а разлику им дају на руке да би пола поново од тога вратили њима? Да ли ви знате да се то дешава? То сам својевремено питала Вучића када је био министар у Влади па је рекао – чуо је да се то негде

дешава. Знате ли ви да се то дешава и шта радите да се такве ствари не дешавају?

Направили сте робље од радника у Србији. Колико год се ви противили оваквим тврдњама, ово је опште мишљење, али људи су у незнању, у беспарици, немају посао и добро им дође макар и такав неки.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Реч има Небојша Стефановић, реплика.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Морам да вам кажем само неколико ствари. Прво, фабрика „Меита“ у Обреновцу не производи каблове, производи турбо пуњаче за *BMW* и „мерцедес“. То нису каблови. Јесте ли били тамо? Ја сам обишао погоне. Јесте ли били некад у Обреновцу у „Меити“?

(Вјерица Радета: Јесам, наравно.)

Ако сте обишли „Меиту“, а проверићу са пословодством „Меите“ да ли сте били тамо па ћу обавестити јавност... Проверићу да ли сте били, да их замолим да вам организују бољу туру јер тамо нема каблова, тамо су турбо пуњачи, потпуно другачији елемент. Проверите како изгледа турбо пуњач за *BMW* и „мерцедес“. Дакле, турбо пуњачи који се производе тамо уграђују се у најбоље светске аутомобиле, и те фабрике постижу такве резултате. Сад тамо ради око хиљаду радника, у овом тренутку; они сад поред парцеле на којој се налази садашња фабрика граде нови погон где ће бити запослени ти људи. Не може у дану, али је то много боље него што је било, апсолутно.

Да ли је идеална ситуација? Ја нисам рекао да је идеална и нисам говорио о томе да су сви пресрећни, али је много боље него када су људи били у ситуацији да немају ни динара.

Што се тиче мера које Влада спроводи у борби против уплаћивања новца на црно, закони су и донети због тога да би било немогуће да неко уплати мање од минималца на рачун. За то постоје ригорозне санкције. Да ли се дешава? Сигуран сам да се дешава да се оно што се уплати, што је невидљиво, дакле преко минималца, што може да им се да на руке, у договору између послодавца и онога ко прима новац... Можемо да радимо на спречавању тога. Између осталог, и закони о спречавању прања новца ће нам у томе помоћи, да бисмо спречили испумпавање новца из пословних токова у готовину и да на такав начин људи то добијају у готовини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Немања Шаровић, по Пословнику.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, члан 27. Пословника вас обавезује да седнице водите не по свом нахођењу или тренутном расположењу већ у складу с одредбама Пословника. У складу са Пословником, нема реплике на реплику. Госпођа Радета је добила реплику на излагање министра Стефановића. Министар Стефановић је све време које има, у складу са Пословником, по овом амандману искористио.

Члан 158. став 7. Пословника каже: „Предлагач закона, односно овлашћени представник предлагача закона има право да о сваком амандману

говори до два минута, с тим да укупно трајање претреса у појединостима по овом основу не може бити дуже од три часа.“ То је ограничење за министре, који су ионако привилеговани тиме што у начелној расправи могу да говоре колико хоће и да се јављају колико год пута хоће. Они то право, које, слободно могу рећи, није у складу са парламентарном демократијом и највишим демократским начелима, користе широко и долазимо у ситуацију да они овде говоре много дуже него посланици.

У расправи о амандманима њихова права су стриктно ограничена. Ако треба да поновим још једанпут – дакле, предлагач или овлашћени представник предлагача закона може о сваком амандману да говори до два минута. Тачка, нема даље, нема друге могућности.

Реплика на реплику не постоји. Ако је госпођа Радета добила реплику на излагање министра, онда је он након тога морао да буде стрпљив, да чека неки наредни члан да евентуално још нешто одговори, али су на овај начин злоупотребљени и време и Пословник.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Дакле, два основа, потпуно различита: једно значи учествовати у расправи као предлагач... А врло је интересантно ово што сте данас предложили – да тумачимо да нема реплике на реплику, што би значило да само један учесник у расправи каже у две минуте своју реплику и даље се не наставља.

(Немања Шаровић: Ви реците да ли има реплике на реплику.)

Даље се не наставља. Не, нисам ја у дискусији са вама, ја само вама одговарам на повреду Пословника.

Не чујем добро кад неко добацује, то сам рекла већ хиљаду пута. Мора онда још гласније да се добацује.

Значи, врло интересантан предлог, који би нам убрзао поступак расправе – да само једном дам реплику једној особи и даље нема. Значи, ја сада, по вашем тумачењу, Вјерици Радети не треба да дам реплику на реплику министра која је непостојећа, по вама. Врло сам склона да прихватим ваше тумачење и да један посланик каже нешто више као коментар и ту се завршава. То ми се допада и размислићу за убудуће, а почећемо од Вјерице Радете па полако, кренућемо ка томе.

Али у Пословнику пише да се Пословник примењује сходно, значи све одредбе, на све учеснике у поступку расправе. Правници знају шта значи сходна примена на све учеснике у расправи. Онда треба дозволити министрима и другој страни да неколико пута реплицирају и да идемо даље, по мени.

(Војислав Шешељ: Види се да ти ниси писала овај пословник.)

Нисам. Да.

(Војислав Шешељ: Па, дај остави трага.)

Нисам и полако размишљам да га мењамо. Скупљамо примере праксе из региона који имају различите...

Добро, онда мало шире, мало шире ћемо кренути.

Они, рецимо, расправу, а у складу са овим што сте ви рекли да сам повредила, имају одлуке да по једној тачки расправљају сат времена, по другој пет, сходно томе како оцене да је нека тачка важна или није важна. То је исто лепо. А између тих сат времена свако каже шта хоће и колико хоће. Нису ни они баш толико широке руке.

Ако ви желите, ми ћемо гласати да ли је повређен Пословник.

(Немања Шаровић: Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

Ипак ћу ја кренути по своме, водити.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Министар је заиста овде изнео неколико ствари које заслужују расправу пре свега, и добро је да имамо такву комуникацију са министром.

Министре, стално избегавате да... Ја сам вас још у првом јављању изазвала да мало причамо о „Ер Србији“ или о „Застави“. Ви причате о нечему чиме ви, као, можете да се похвалите.

Ево, сад имамо још једно питање, једну тему о којој бисте могли. Шта ће бити са „Првом петолетком“ сада када у Панчево доводите фирму која је могла да буде у Трстенику и да се врате сви људи који су били запослени у „Првој петолетки“? Њих остављате без хлеба, а фирму доводите у Панчево. Наравно, не значи да не треба да водите рачуна и о Панчеву, али мало практичности – ако тамо имате фабрику, коју можда треба мало модернизовати итд., имате људе са радним искуством, зашто је био проблем да се најпре уради то па да нешто друго радите у Панчеву, да се запосле и људи у Панчеву? Мало лутате, не сналазите се баш најбоље, бојим се да то раде неке транге-франге везице и да је то у питању.

Морам да вас питам, министре, пошто сте рекли да ћете проверити да ли сам била у Обреновцу, да ли ја то имам неко ограничење кретања по Србији? Знам да имам црвену потерницу Интерполову од Хага и знам да не смем из Србије, али до Обреновца ваљда смем? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Таман посла да имате забрану кретања, далеко било. Дакле, апсолутно слободно се крећите. Него, чудило ме је да сте рекли да се производе каблови у „Меити“. То ми је било чудно, рекох, да вас нису возили у неку погрешну фабрику, пошто се тамо не праве никакви каблови. Морате да одете да видите турбо пуњаче. Замолићу председника Општине да вам организује са пословодством фабрике посету „Меити“ како треба, да видите како изгледају они дивни турбо пуњачи; у три смене људи раде, перфектно их раде, за најбоље немачке аутомобиле, за BMW и „мерцедес“. Перфектно их раде. То ћу вам организовати ако будете желели, потрудићу се.

Што се тиче „Заставе“, то је ситуација коју је Влада затекла; дакле, преузела је одређене међународне обавезе, преузела је одређене уговоре. Колико год се ми слагали или не слагали са тим, једна озбиљна влада мора да поштује међународне прописе, јер ко би онда имао било каквог поверења да дође и ради са том владом.

Што се тиче „Ер Србије“, прича о „Ер Србији“ је једна успешна прича. Када погледате вредност Аеродрома „Никола Тесла“ пре само пет година, када погледате вредност „Јата“ и старост „Јатових“ авиона, када погледате у каквом је стању била та компанија, што је повезан систем, и када погледате те параметре данас, схватићете зашто је то успешна ствар.

Што се тиче Панчева, постоји нешто што се зове воља инвеститора; нисмо ми у средњем веку па да инвеститора терамо и кажемо му – ти сад мораш овде да отвориш фабрику, а он каже – е баш нећемо. Инвеститор има право да изабере локацију. Градови морају да се боре и да се такмиче где могу да им понуде више људи, више услова, бољу инфраструктуру, то је оно што град, локална самоуправа може да уради. Зато је важно да се развијају наши градови и општине, да могу да буду конкурентни.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Ево, да се укључим мало у ову занимљиву расправу. Разумем да Влада мора да издваја одређена средства за субвенције великим компанијама, али бих волео да чујем, вероватно имате тај податак, о исплаћеним субвенцијама домаћим компанијама у односу на стране компаније, колико је новца дошло за субвенције, запошљавање нових људи, отварање нових радних места домаћим. Када кажем домаћим, мислим на домаће осниваче, људе који живе у овој земљи, који су резиденти и који сав свој новац и свој бизнис базирају на свом капиталу и ономе што су досад радили.

Наравно да морамо да се такмичимо и са земљама у окружењу, да не би неке заинтересоване стране компаније отишле у суседство и да што већи број људи може да дође до посла, али бих вас замолио да убудуће Влада направи такве механизме да води рачуна о равномерном регионалном развоју. Дакле, лепо је то што имамо фабрику у Обреновцу која се бави производњом турбо пуњача, где су плате, како сам чуо, просечно 55.000 динара, то је врло пристојна плата, али бих вас молио да употребите ауторитет Владе, министарства да када дођу такве компаније које се баве производњом високотехнолошких производа, где је нужно и уобичајено да плате буду знатно веће него што су минималне, пробате да сугеришете или додатним стимулативним мерама подстакнете те компаније да отварају своје погоне у неразвијенијим подручјима.

Знате, лепо је то што је у Топличком крају, у Нишавском округу, у Лесковачком, у Јабланичком округу отворено неколико фабрика које запошљавају пуно људи, али просечне плате су тамо јако ниске, једва неких

25.000–30.000 динара. Боље је и то него ништа. Не кажем да је то лоше али би било много боље да је, рецимо, та фабрика турбо пуњача базирана негде на југу Србије па да подстакнемо развој тог неразвијеног дела Србије. На крају крајева, небитно је да ли је то југ, може то да буде и на западу Србије, има пуно неразвијених делова Србије. Ако већ Влада субвенционише стране компаније, нужно је да води рачуна о томе да тамо где су најниже плате, најнижи просек примања долазе компаније које ће давати већа примања.

Да се осврнем кратко и на причу о нишком и београдском аеродрому. Да, држава је дала у концесију београдски аеродром, добила је добру понуду од француске компаније. Колико сам разумео, разлог за давање концесије је то што држава као управљач аеродрома није довољно способна да направи већи, бржи развој, да подигне број путника. На овај начин, кроз давање концесије, држава ће више приходовати: добиће одређену своту новца за инвестиције, једнократно ће у буџет Републике Србије, колико сам разумео, ући двеста и нешто милиона евра, и добијаће концесиону накнаду све године.

Дакле, апропо те приче, држава није била довољно способна да има довољно прихода од аеродрома ако она управља. Насупрот томе, захтева се да се пренесе у власништво државе нишки аеродром, онда је способна и може да управља њиме и тако ће направити бржи развој. Могу и то да разумем, да постоје разлози за то, али би било поштено и коректно од стране државе да каже – да, Ниш је у последњих двадесет-тридесет година уложио озбиљне своте новца да би одржао тај аеродром у животу, издвајао из свог буџета науштрб одређених инвестиција (сређивања улица, путева, канализације, водовода, вртића, чега све не). Дајте да онда држава процени колика су улагања буџета, колика су улагања државе Србије; једноставно се дође до процентуалног удела у власништву и сви смо мирни и нема никакве потребе за дизањем тензија. Мислим да би то био поштен и коректан приступ. Надам се да ће Влада размишљати на овај начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Право на реплику, министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Концесија је у укупном износу око 1,5 милијарди евра, укупан износ тога; 451.000.000 добија директно држава, преко 730.000.000 за инвестицију везану за развој аеродрома и, да кажем, онај приход који се годишње добија као концесиона такса сваке године од промета, односно профита аеродрома.

О чему се ту ради? Врло је поједностављено рећи на такав начин – држава није била способна. Да ли држава може да се мери са Француском или Немачком? Не може. Да ли ће неко ко већ има одређени уплив, у међународном смислу, у руковођење таквом врстом пројеката и могућност да повећа број путника и компанија које ће доћи на наш аеродром моћи то брже да уради него ми? Да.

Наш аеродром је данас у односу на период пре пет година многоструко успешнија фирма. Погледајте колико милиона евра годишње уплати аеродром. Дакле, многоструко је успешнија. Али да ли би нам требало можда још педесет година да га развијемо? Ми ћемо овако урадити у краћем времену. Управљаће неко други, држава ће добити значајан новац који ће јој помоћи да развија неке друге пројекте. На такав начин радимо нешто што је добро за Србију.

Што се тиче аеродрома, нисам део директне радне групе везане за аеродром у Нишу, али држава ништа лоше није хтела да уради тиме што ће инвестирати средства у аеродром. Неће држава да управља аеродромом у Нишу да би губила новац на њему, јер онда мора да плаћа из буџета; хоће да инвестира да би развијала тај аеродром. На крају крајева, слажем се да све треба узети у обзир: колико је Ниш добијао трансферних средстава, колико је држава учествовала у буџету Града, колико је од тог новца улагано у аеродром; све су то фактори, све треба узети у обзир. На крају крајева, због тога постојимо.

Постоји равномеран регионални развој и постоји више субвенција и више начина да се улаже новац, односно више се даје тамо где су неразвијене општине, тамо су субвенције значајније. Мора се узети у обзир и воља онога ко гради фабрику. Он има у виду географски положај, близину ауто-пута. Зато сада градимо ауто-путеве.

Иначе, „Меита“ у Обреновцу је прва фабрика у Београду после једанаест година. И у Београду има пуно незапослених људи, колико год се људима чинило да Београд живи боље него неки делови Србије. Сигуран сам да је тако, али је велики део људи био незапослен. Једанаест година је требало да прође да се једна фабрика отвори у Београду, само та једна! Хоћу да кажем, скупљи је живот у Београду него у неким општинама на југу Србије. Треба вам више да платите школу, станарину, скупљи је живот свакога дана. Не живе људи у Београду тако дивно, па се купају у сребру и злату. Знам да је то популарно, знам да то супер пролази у неким деловима Србије, каже се – оде све у Београд. Београд чини 40% привреде, привређује се 40% из Београда, који чини само 23% што се тиче броја становника. Дакле, људи из Београда дају новац, тај новац се улаже у субвенције и у другим деловима Србије. Људи из Београда дају новац и за друге делове Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Милан Лапчевић: Само да објасним министру, тражим реплику.)

Немате основа за реплику. Ви да појасните министру? Одговорио је на ваше питање. Сачекајте другу прилику.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо посланици, Посланичка група СДС поднела је једанаест амандмана који су врло озбиљни и могли би да уреде закон о планском систему на начин да он буде прихватљив. Нажалост, СНС не жели да разговара о промени закона, не жели да разговара о побољшању закона. Сви ти амандмани, укључујући и овај на члан 1, одбијени су. Зашто су ти амандмани одбијени? Одбијени су зато што Српска напредна странка мисли да сама све зна најбоље и не жели да чује било кога другог у Скупштини Србије шта има да каже. Поново је поднето 380 амандмана од стране Српске напредне странке на овај закон. То значи, господо из СНС-а, да би требало да смените министра Вујовића, јер овај закон не ваља ништа чим сте поднели 380 амандмана на закон који има 57 чланова.

(Председавајући: О свом амандману, колега Константиновићу.)

Покушавам да објасним зашто смо поднели амандман на овај члан. Поднели смо га зато да бисмо дошли у ситуацију да било шта кажемо на данашњој седници, јер када СНС поднесе 380 амандмана на први закон нема могућности да се било шта каже о Закону о пореском поступку и пореској администрацији или о других деветнаест тачака. Пазите, озбиљна је седница, данас расправљамо и о Закону о пореском поступку и пореској администрацији на који сте поднели... Деведесет седам чланова мењате...

(Председавајући: Колега Константиновићу, молим вас, оставите колеге посланике да подносе амандмане ако то желе, а ви причајте о свом амандману.)

Ја не могу да спречим, очигледно, нити било ко из опозиције, колеге посланике из СНС-а да укину парламентаризам у Србији, да нико из опозиције не може ништа да каже. Ви овде видите да се опозиција довија па подноси амандмане на наслов. Зашто? Зато што не може ниједан други да дође на ред. Ево, ових једанаест амандмана за које кажем да су добри, који би могли да утврде да овај закон буде прихватљив за све, неће доћи на ред да буду објашњени у овој скупштини. Зашто? Зато што власт има 380 амандмана на овај закон. Поново сте укинули могућност опозицији да било шта каже у овом парламенту. То није парламентаризам и никоме у Србији није јасно зашто ви то радите, осим вама који нам показујете да не трпите било какву критику и да не желите дијалог о било којој теми.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: И поред мојих упозорења ...

По Пословнику, господине Орлићу? Право на реплику? Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто је поменута у пар наврата Српска напредна странка, господине председавајући, на тему неког одсуства жеље, воље, чега већ, са наше стране да овде расправљамо, како је речено, о одличним предлозима, добрим амандманима којима неко жели нешто суштински да унапреди а ми, као, не желимо то да чујемо.

Предлагач амандмана није рекао ни реч о свом амандману. Како гласи тај феноменални предлог за који ми зли, покварени и неваљали нећемо

да чујемо? Ево, ја ћу да га прочитам. Тај феноменалан предлог гласи овако: „Члан 1. брише се.“

Морам да признам, невероватно добар предлог! Толико инвентиван, садржајан, толико добрих, суштинских ствари он садржи, да смо ми тешко погрешили што смо закључили да је ово једна потпуна празнина, једно ништавило о коме човек, и да хоће најбољу вољу на овом свету да уложи, заиста нема шта да дискутује. Уосталом, то не треба да кажем ја. Они који су гледали како гласи ово тзв. образложење амандмана видели су колико ми неке нешто ускраћујемо. Два минута, по Пословнику, стандардно образлаже предлагач своје амандмане. Ми смо два минута и четрдесет секунди слушали приче на тему – ово је много добро само не уместо да вам кажем ни шта је. Толико на тему колико нешто не може да каже, шта год жели да каже у овој сали, па макар била и празнина, односно недостатак било каквог смисла. А ово да коментаришемо даље, мислим да је сувишно. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: председавајући, могли сте колеги Орлићу да објасните да нема потребе да мене вређа, нити било кога из опозиције, за текст амандмана.

Колика је генијалност, иновативност и креативност посланика СНС-а, видеће грађани у директном преносу када буду цитирали 380 истих амандмана, што се дешава из седнице у седницу, а све зарад тога да се обесмисли Парламент, да ово више нико не може да гледа. Ви у Парламенту месецима причате сами са собом, а не дозвољавате било коме ко другачије мисли да своје мишљење искаже.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Бојим се да се овде нисмо разумели. Нисам никога вређао, ја сам хвалио. Дакле, рекао сам да је предложени амандман одличан, феноменалан, да му је садржај толико добар и квалитетан да смо ми жестоко погрешили што га нисмо размотрили боље, и то се види из самог текста који сам прочитао.

Дакле, још једном, амандман гласи: „Члан 1. брише се.“ Оволико садржаја и оволико смисла ја нисам видео сигурно од почетка ове године. Ја сам то желео да похвалим, наравно.

На тему наших амандмана, даме и господо, да ли су исти или нису исти, то може да закључи човек који седи у овој сали и слуша те амандмане, слуша како гласе и слуша образложења. Наравно, то не може да зна онај који привири у салу само по пет минута месечно, у просеку; остатак времена да ли проведе у кабинету или ресторану, у то не улазим. Али када се мало дуже времена проведе у сали, онда се приметите и те fine нијансе у садржајима амандмана и нпр. у нашим похвалама, онако искреним, када желимо да за

нешто кажемо – ово заиста вреди, ово је заиста толико добро да смо ми, изгледа, овог пута нешто погрешили.

Да се озбиљимо ако може. Амандмани Српске напредне странке, и то је већ објашњено онима који имају неки проблем са њима, ни један једини, али ни један једини, даме и господо, није на том нивоу озбиљности да садржи текст „Деда Мраз се спушта низ оцак“. А мислим да је баш тај амандман својеручно потписао онај који себи даје за право да коментарише наше амандмане. Ту срамоту не може да опере никад, и када год крене да прича о амандманима, нека се сети те своје часне улоге у том свом феноменалном потезу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Стефановићу, ево, ово је прилика да говоримо о томе на који начин су урађени одређени акциони планови и разна планска документа од момента када је Српска напредна странка преузела власт. Осврнућу се на два ако ми време дозволи. Најпре на први, из 2015. године, то је акциони план за решавање ситуације у 188 предузећа која су била у процесу приватизације, у којима је покренут стечајни поступак.

С обзиром на то да сте ви имали једног министра, који је сада народни посланик, а отео вам се, који је био на челу те стечајне мафије, моје питање за вас је – шта се десило са свим тим људима који су остали без посла у тим предузећима? Шта су урадили стечајни управници за протекле три године? Како ће и из које масе средстава бити намирени радници који су буквално после двадесет и тридесет година остали на улици? Имамо случај „Ауто-саобраћаја“ у Крагујевцу, где је преко осамсто људи остало без посла, а држава је то могла да реши јер су Град Крагујевац и Влада Републике Србије били већински власници тог предузећа.

Објасните ми, с обзиром на то да сте отпочели полемику са госпођом Радетом о вашем акционом плану за индустријализацију односно за отварање нових фабрика, о чему је готово свакодневно реч, из месеца у месец, хвалите се тим пројектима, како је то Влада Републике Србије довела фабрику „Сименс“ када сви ми који смо рођени и живимо целог живота у Крагујевцу и радили смо у неким индустријским системима (ето, попут мене у некадашњој „Застави“, односно извозном сектору тог предузећа) знамо ко су ти инжењери и ко је господин Милановић. Исто тако, знамо да је то лични пројекат господина Милановића, власника „Милановић инжењеринга“, који је „Сименс“ преузео и који је својом успешношћу успео да доведе фабрику „Сименс“ у Крагујевац.

Шта ћете да урадите у тренутку када буде истекао актуелни уговор са „Фијатом“ с обзиром на то да је Крагујевац у тешкој провалији? Ви и даље

држите оног неспособног Радомира Николића за градоначелника. Проблеми се гомилају, а радници у „Фијату“ стрепе да ће остати без посла јер фабрика не ради пуним капацитетом. Оно што је јасно свима који прате глобалну сцену и ауто-индустрију у свету јесте да је овај модел потпуни промашај и да не може у том смислу, како је то Динкић са својом „жутом мафијом“ замислио, да се пробије на светско тржиште по овој цени и са овим квалитетом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала. Овим амандманом који је Посланичка група СРС поднела на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије предложено је да се текст „вредновање учинка“ замени текстом „оцењивање ефикасности“. Повод за овакво амандманско решење дао је и предлагач који је, објашњавајући појмове који се користе у овом предлогу закона, и сам дефинисао вредновање учинка као оцењивање ефикасности и ефективности.

Ми из Српске радикалне странке мишљења смо да би усвајањем предложеног амандмана дошло до бољег дефинисања самог предмета уређивања, тј. бољег дефинисања обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и оцењивање ефикасности прописа.

Чињеница је да од квалитета донетих прописа за поједину материју умногоне зависе различите области живота људи на које се примена тих прописа односи, па је потребно о томе водити рачуна приликом доношења било ког прописа. Уколико се испостави да се применом у пракси неког планског документа или спровођењем одређене јавне политике у некој области не постижу жељени циљеви на нивоу друштва или је остваривање циљева негативно по одређену групацију људи, по јавну имовину или се ради о било којој другој негативности, управо тада је од пресудне важности да се изврши оцена ефикасности.

То је, у ствари, разлог за подношење овог амандмана Посланичке групе СРС и то је разлог зашто би овај амандман требало да буде прихваћен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине министре, у члану 1. говори се о предмету уређења овог закона.

Када је образлагао овај закон, министар Ђорђевић је рекао да ће сад плански моћи много више да се уради. Ви сте већ шест година на власти па ме занима да ли сте досад радили неплански и баш вам је недостајао само овај предлог закона да бисте могли много боље и озбиљније да радите?

Затим, овде се у члану 1. каже да ће се на основу средњорочних планова радити оно што би требало да буде предмет овог закона. Да ли најављујете ускоро можда доношење закона о краткорочном планирању, закона о дугорочном планирању, закона о јавним предузећима, и они треба нешто да планирају и раде у складу са тим?

Господине министре, лепо сте ви навежбали да мењате тезе, па кад кажете да сте запослили толико и толико, не може се нешто оспорити, али су вам неке колеге указивале да треба ићи у места у којима до сада нема ниједне инвестиције како од стране домаћих инвеститора тако и од стране инвеститора који долазе из иностранства. Кажете – не може се на њега утицати, мислите на инвеститора, да у одређеном месту инвестира. Е, то је разлог да привредни субјекти из Србије буду мало „једнакији“ у односу на друге, јер они имају и друге мотиве како би остали и улагали у местима која су изразито неразвијена у односу на она где се досад страни капитал сливао и отварала нова радна места.

Ево, само да вас подсетим да у Бајиној Башти, Љубовији, Малом Зворнику, па и у Крупњу... Немојте ми само рећи да је „Џинси“ уложио нешто. Јесте, тачно је, повремено се запошљава око 150 радника, али, да вас подсетим, није увек, није за све. Топли оброк на месечном нивоу буде и пет стотина динара. Да, добро сте чули, један запослени, један месечни оброк износи само петсто динара, а плата је на нивоу минималца. Док у ова три места која сам навео нема ниједне, или бар нема озбиљније, инвестиције. Лозница и Шабац су у нешто другачијој ситуацији, о томе не бих сада да говорим.

Значи, морате да се позабавите тиме и створите мало боље услове, односно дате повољнију шансу за домаће привреднике који желе ту да остану због тога што су ту њихове породице, што је ту окружење које њима највише одговара, да им дате мало више шансе да би они могли да развијају, заједно са Владом Републике Србије, ако тако хоћете, и остале делове Србије, а не само оне који имају изразито развијену путну и сваку другу привреду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Да не мислите да не видимо ту врсту проблема, потпуно се слажем да треба наћи модус. Нудим се да помогнем у организацији састанака са министрима који су ресорно више надлежни за економију и људима из Владе, из кабинета премијерке, који хоће да се баве тиме како да пронађемо довољно начина да више ангажујемо привреднике, односно како да им омогућимо да се у тим општинама можда постигну неки

новији модели подстицаја, или на било који други начин, да би људи ту могли више да инвестирају.

Дакле, имали смо одређене проблеме у неким општинама. Када сте причали мало пре о Нишу, за Ниш смо имали око седамдесет милиона евра дуга од 2012. године; 5,3 милијарде динара за струју, социјални програм, за извођење радова и 21,5 милион евра дугова банкама. То је држава преузела. Дакле, тих седамдесет милиона евра неко мора да плати. То је проблем у неким општинама, са неким компанијама.

Често нам људи кажу – преузмите ову фирму из стечаја. Неће нико. Дођу привредници, домаћи и страни, кажу – треба да имам дугове, треба да имам нерешене имовинске односе, треба да имам повериоце... Нећу, нећу да се мучим.

Хајде да причамо реално са људима, да причамо потпуно истинито. Лако је рећи – е супер, хајде да у овом крају где су незапослени отворимо фабрику. Шта мислите, да то ниједној влади није пало на памет? Нисам ја мислио да су претходне владе размишљале другачије, само што нису успевале да ураде било шта. Ми смо успели да у одређени део веома неразвијених општина у Србији доведемо инвеститоре. Није лако. Није лако ни што се тиче радне снаге, имамо веома мали број квалификованих људи и уопште људи који хоће да се упосле у тим компанијама.

Наравно да ћемо радити заједно. Дајем вам прилику, ако хоћете, заиста хоћу да помогнем колико год могу, да пробамо да проналазимо решења, али само да то није решење – дај нама сто милијарди да бисмо ми лепо живели и лепо зарађивали а, успут, што ће неки радник да ради, то је супер.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срето Перић, по амандману.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Ако може реплика?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч?

Колега Шаровић није ту.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Влада и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Белачић.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије и предложила да се термин „спроводе учесници“, замени термином „спроводе сви учесници“, а мисли се на учеснике који у планском систему предлажу и усвајају планске документе.

Драго ми је да је овај амандман усвојен јер сматрам да је амандманско решење конкретније у терминолошком смислу, али сматрам да усвајањем овог амандмана закон није битно побољшан. Заправо, овај закон је тешко побољшати јер је сам по себи бесмислен и беспотребан. Беспотребан је зато што га доносите по диктату Европске уније, а не због тога што за доношењем овог закона постоји реална потреба.

У самом тексту закона стоји да сте при доношењу овог закона извршили консултације са Европском комисијом и делегацијом ЕУ у Србији, што је у складу са важећом политиком да се сви прописи на нивоу Републике Србије усклађују са европским законодавством.

Сматрам да је неопходно да грађани Србије који гледају овај пренос знају да сте преузели обавезу да све републичке прописе усклађујете са прописима ЕУ путем Националног програма за усклађивање прописа, односно правних тековина са тековинама ЕУ. Све док доносите законе који су усклађени са законима ЕУ, тешко да ћете имати времена и могућности да радите на законима који су заиста неопходни да би побољшали квалитет живота грађана Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Овим законом, члан 1, уређује се плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему, међусобна усклађеност планских докумената, поступак утврђивања и спровођења јавних политика и обавеза извештавања о спровођењу планских докумената, као и сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и на вредновање учинака тих прописа.

Тражили смо да се овај последњи део: „тих прописа“ једноставно замени са: „као и извештавање о постигнутим учинцима јавних политика“. Зашто је то битно? Зато што када нешто планирате, ваљда је суштина да обавестите надлежне институције шта сте урадили. Да ли се икада подноси извештај?

Мени је јасно да ви преузимањем идеологије Демократске странке у последњих шест година настављате и овим законом да радите исто што су радиле и досманлије. Подсетићу јавност, по Закону о буџетском систему

Влада има рок да до 15. јула сваке године Парламенту достави извештај о томе како је трошила новац. То је последњи пут учињено 2002. године.

С друге стране, када нека фирма, као што говоримо овде у закону, ако узмемо пример, да ли је то локална самоуправа, пример било ког приватника, не достави финансијски извештај за претходну годину, шта онда ради Агенција за привредне регистре? Наравно, подноси пријаву тужилаштву.

Овде се поставља питање како је могуће да држава ни после шеснаест година не усваја закон о завршном рачуну којим би грађанима требало да положи рачун како је трошила новац грађана Србије. То се сада спроводи овим законом; ви кажете шта је све јавна политика, шта се све планира, само нема једног другог дела, не говори се који су то учинци који ће се постићи овим законом, шта ће се урадити, шта ће се имплементирати и шта ће се побољшати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Суштина је овде што Влада предлаже да буде план јавне политике, а ми предлажемо да то буде планирање јавних функција. Наиме, водила се расправа на претходној седници и установили смо да осим јавне политике нема никакве друге политике, нема тајне политике која се води. А политика коју спроводи централна власт спроводи се преко функција.

Оно што је веома интересантно, овде чујемо као образложење, дугорочност планирања и видовитост ове владе састоји се у томе што нам износи податке да се отварају фабрике као што је фабрика турбо пуњача, као што је најављена фабрика трактора. Притом се заборавља да ту нема никакве дугорочности у смислу да смо ми сигурни да ће то у наредном периоду бити сигурно запослење и сигуран приход ове државе.

Видите о чему се ради овде – ретко ћете наћи фабрику која се отвара, где се стимулише од стране државе, која користи репроматеријал у облику резервних делова који служе за монтажу или производњу финалног производа. Најбољи пример вам је недавно најављена фабрика трактора: и сам потенцијални инвеститор каже да ће се мотори увозити и резервни делови склапати овде у Србији.

Онда имате само фактор – јефтина радна снага, и, евентуално, ако има неки резервни део, као што је пумпа за надувавање гума или дизалица као што је у „Застави“. Знате, не можете да градите неку дугорочну перспективу у привреди тако што ћете увозити делове, склапати и готови производ или полупроизвод извозити ономе ко је инвестирао за његов финални производ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Дугорочност се постиже тиме што када гледате ниво инвестиције и шта ти људи овде инвестирају, коју суму новца остављају нашој земљи, они свакако неће ту бити за годину или две па онда размишљати о повлачењу, иза њих остају само објекти који вреде значајно више од тога. Да не причам о послу, није лако покренути посао, обучити раднике и упослити их.

Наравно, увек треба размишљати... Кажете да ми нисмо земља која може да се такмичи у прављењу авиона, али ако нам понуди нека авионска компанија да правимо неки, најмањи део за њих, наравно да треба да прихватимо јер ћемо од тог тренутка постати део великог система.

Сећате се оне приче о оклагијама, везано за „Икеу“ – човек, домаћи мали произвођач, српски, наш, покренуо приватни бизнис, породични, прави човек оклагије и његове оклагије су почеле да се продају широм света. Да је чекао да ми произведемо халу, да ми правимо и кревет и трактор и авион, начekali би се. И питање је да ли земља наше величине и снаге може да се конкурентно такмичи са много већим земљама које могу да произведу већи број јединица било чега и да тиме постигну нижу цену.

Дакле, у том смислу важно је да будемо део ланца производње. Слажем се с вама да треба да инсистирамо што више на производњи, производња је веома важна, али, исто тако, ми морамо, као мала земља, радити и на развоју услуга. Није увек лако предвидети колико ће нешто да траје, али је важно да се ми трудимо да то буде постављено на здраве основе, да држава помогне приватни сектор да то чини, а ако приватни сектор пронађе свој интерес, то ће трајати све док тај интерес постоји.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик...

(Милорад Мирчић: Реплика.)

Немате право на реплику.

По амандману, колега Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Што молио Арсића, домолио, како то каже епска песма. Тешко је Арсића домолити, али и он има понекад меко срце.

Наиме, овде треба рашчистити неке ствари. Добро је то покренуо министар Стефановић. Зар није, господине Стефановићу, пре непуних пар година, три или четири, јавност обавештена да ће се производити авиони у „Утвиним“ погонима? Зар то није била информација која је предочена јавности? Како то сад не можемо авионе да производимо?

Није суштина у овоме да се ми споримо... Ево, ту ће вам помоћи и бивши министар Војске, односно одбране. Значи, није суштина у томе да се ми споримо да ли јесте или није, суштина је да морамо да радимо на томе да развијамо сопствену технологију, да морамо да производимо наш производ. Ми производимо фрижидере, замрзиваче који носе ознаку „Горење“. За извоз, то су фрижидери и замрзивачи из Србије, третирају се као производи

из Србије, али профит, зарада иде Словенији. У томе је суштина. Зашто ми не можемо да покренемо, о томе се ради, ако је дугорочно, плански, зашто ми не можемо да покренемо производњу беле технике? То смо имали. Да ли је била добра, да ли је била на нивоу, није битно, али смо ту запошљавали многе машинске инжењере, електроинжењере, па, на крају крајева, и економисте и правнике.

Морамо дугорочно да развијамо своју индустрију, а не да се хвалимо тиме и да се ту надгорњавамо да ли су турбо пуњачи или је сет каблова. Суштина је сасвим у другом, суштина је да развијамо своју производњу.

Само још ово да разјаснимо – да ли можемо у „Утви“ да производимо авионе мањих габарита или не можемо? Или је то било само једно у низу предизборних обећања?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Прво одговор на то, а онда само да прецизирамо, што се тиче инвестиција и улагања у нашу земљу, како и на који начин желимо да се развијамо.

Раде се авиони типа „ласта“ код нас, чак се и извозе. Мислим да се ради о једном школском авиону који је показао врло добре резултате, који је у том рангу међу најбољима у свету и омогућава пилотима да у првој фази науче све оно што се ради када су у питању часови летења и да своју прву обуку имају управо на тим авионима. Наравно, ми ћемо радити на томе да тај авион буде производ који ће бити продат свугде у свету. Засад постоји само у пар земаља, али надам се да ће га бити све више и више, да ћемо у наредном периоду тај производ усавршавати и да ће он добити једну потпуно другачију димензију када је у питању наша авио-индустрија.

Авион „ласта“ није авион који је произведен не тако давно и већ је доживео неке промене. Тај авион је свакако усавршаван и сада има и дигитални кокпит, за разлику од оног првог. Мислим да пружа све могућности пилоту, када је у питању обука у првим часовима лета, да одради то на најбољи могући начин и да га уведе управо у тај свет летења. Наравно, он је и школски авион наше војске, што је најбоља препорука и другим војскама да користе овај авион.

Желимо да се проширимо и у неким другим сегментима када је у питању авио-индустрија. Знате и сами да смо причали о томе да желимо да будемо регионални центар за сервисирање руских хеликоптера и „ербас“ хеликоптера, тако да је и то једна од перспектива наше земље, и да све оно за шта су наши стручњаци када је у питању авио-индустрија буде искоришћено на најбољи могући начин и да им дамо посао и перспективу да остану у нашој земљи.

Када је у питању економија, када је у питању привреда, знате, ви не можете... Имате два начина: први је да ми као држава оснујемо компанију

која ће се бавити производњом беле технике (за шта ви кажете да нисте за), а други начин јесте да пружите могућност да дођу страни инвеститори који ће овде нешто да произведу као готов производ. Ми као држава желимо да их подстичемо да дођу код нас, да улажу код нас, али такође желимо да подстичемо и наше домаће привреднике да прате ту производњу и те инвестиције и да правимо кластере.

Једна ствар је када неко дође овде и почне да производи неки производ, увози резервне делове, ми их овде склапамо. Али ми пружамо могућност нашим људима да овде почну да производе те резервне делове. Влада Републике Србије и држава Србија дају субвенције нашим предузетницима да отварају такве погоне и буду део те производње. Свакако ће бити повољнији него иностранци, јер неће бити царине, неће бити скупих трошкова превоза већ ће се производити овде. То је начин како можемо да остварујемо ту добит овде у Србији, тј. да та производња буде ослоњена на производњу резервних делова у Србији, и то јесте идеја ове владе.

Није идеја да само доводимо инвеститоре већ, као што сам вам рекао – кластери, производња резервних делова и обука. Ми смо кренули паралелно сада са обуком наших људи, односно Министарство просвете врло пажљиво прати како и у који део наше земље долазе инвеститори и шта је то што ће бити потребно држави Србији у наредном периоду када је у питању профил занимања. Пратићемо то и са нивоа образовања. То је, мислим, решење и то је начин како да дођу инвеститори а да добит остане у држави Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, колега Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Господине Ђорђевићу, вама човек тешко шта може да поверује. Ви сада измишљате овде на лицу места, малтене представљате да серијски производите авионе „ласта“. Није тачно, господине министре, произведена су два прототипа, два или три можда, и стало се са тим. Оставите се тога. Ви покушавате да објашњавате неку област која ни вама није јасна. Најгоре је што се човек може наћи у ситуацији да објашњава оно што њему није јасно.

Оно што је чињеница, господине Ђорђевићу, да ли ви знате колико има младих научника, факултетски образованих, који раде у нашим различитим институтима? Не треба држава да отвара фабрику беле технике, али држава треба да мотивише, да поспешити отварање такве фабрике у приватној иницијативи, у приватној режији. Рецимо, имали смо ситуацију, само да вас подсетим, Електронска индустрија Ниш је била технолошки далеко испред садашњег „Горења“ и „Искре“ из Крања, и шта се тада урадило? Стручњаци из ЕИ Ниш одведени су у Словенију да развијају тамо технологију за производњу беле технике. То је суштина, да ове људе којима располаже држава мотивише и стимулише да своје знање употребе овде.

Најмањи је проблем када је у питању технолошка израда или развој беле технике.

Много је можда већи проблем то што поново обмањујете јавност, по ко зна који пут, да ћете уграђивати електронику у купљене, односно набављене „мигове“ или, како кажете, ви ћете ИТ технологијом да поспешите перформансе авиона „миг“. То не може да поверује ни онај који има елементарно техничко образовање. Па, каква је то логика ствари да у тако високу технологију као што је технологија израде авиона „миг“ ви неке иновације уносите? Па морате питати произвођача. Немојте да обмањујете јавност. Сви бисмо волели да је тако као што ви маштате, али, нажалост, не може бити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Прво, мислим да су тешке речи да кажете да ја измишљам. Друго, ја нисам причао уопште о „мигу“, причао сам о руским хеликоптерима Ми, причао сам о ремонту и модернизацији и о томе да буде регионални центар за ремонт.

Када су у питању како и на који начин држава може... Ја сам управо то и рекао, како можемо да поспешимо наше људе да производе резервне делове. Не можемо да поспешимо тако што ћемо овде да кажемо правите резервни део за нешто што се не производи као финални производ у Србији, него смо рекли да можемо на тај начин што ћемо да доведемо некога ко ради финални производ, а да нашим људима дајемо подстицај да овде отварају и да производе резервне делове управо за тај финални производ. То је начин како можемо да направимо комплетан производ и да на крају буде производ државе Србије, односно Републике Србије.

Када су у питању стручњаци, ви кажете... Добро, то је нека политика из прошлости, на који начин су одведени из Републике Србије. Покушавамо то да мењамо управо тиме што подстичемо отварање тих компанија и што желимо да најбољи стручњаци остану у Србији. Ми желимо да променимо то и учимо се на томе како су неки други гршили и допуштали да им људи одлазе у иностранство. То желимо да променимо. Желимо да млади људи остану овде, желимо да млади људи имају шансу у Србији. Имаће шансу у Србији уколико то што раде има реализацију од њихове идеје до финалног производа. Уколико успемо у томе, ти млади људи ће остати овде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

По амандману, колега Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ево, веома кратко. Очигледно, господине Ђорђевићу, да је код вас мали раскорак између знања и могућности, односно жеље и могућности. Ви желите, али не можете. Ви то упорно желите, што вас подржава, жеља је нешто што је позитивно, што може да мотивише човека, али с друге стране је сурова реалност да не можете то што желите. Јер ви

желите већ шест година, господине министре, са различитих функција. Ви кривотворите оно што ми српски радикали вама предочавамо. Не ради се о томе да доведемо неког па да отвори производњу; имамо наше људе који су заинтересовани то да ураде, али само када би стручњаке ангажовали.

Па, ево, у ИТ технологији, информационој технологији, где су вам стручњаци? Узеле их стране компаније. Зашто? Има случајева да су за неколико стотина евра отишли да раде за стране компаније. Зар им држава није могла обезбедити боље услове? Не држава као држава да подржава, него систем којим треба да руководи Влада треба да води рачуна о томе. Имате институте „Никола Тесла“, „Михајло Пупин“, погледајте колико имате тамо младих, паметних људи. Уосталом, не мора ни младост да буде нека граница, има тамо људи који се баве науком дуго, дуго година. Морају, принуђени су да у иностранству продају своје иновације, своје знање. Зашто? Зато што се не нађе довољно средстава. А ми управо причамо о планском раду у наредном периоду. У томе је суштина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, господин министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем вам се што сте, прво, препознали да су сада млади задржани и да јесу у Републици Србији, у свим тим институтима, за разлику од неких ранијих времена.

Али оно што ћу вам рећи јесте суштинска разлика за ваше питање. Наш резултат у последње четири или три и по године је 130.000 новозапослених и резултат је да смо само прошле године довели више од две милијарде страних инвестиција. То значи да се нешто променило, да људи виде шансу у Србији, да виде шансу да се у овој Србији у нешто улаже и да се то врати, да притом запослимо наше људе и не дозволимо им да иду у иностранство већ да им пружимо прилику да остану у држави Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, подносилац амандмана колега Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Господине Ђорђевићу, не ради се овде о томе што сте ви изнели, броју укупно запослених, овде се ради о систему и сложености посла који они обављају. У зависности од те сложености, држава оприходује, држава има користи.

Има једно поређење: то вам је као када сиву боју ставите поред црне, онда ће сви рећи да је она бела у односу на црну; али када ту исту сиву боју ставите поред беле боје, сви ће рећи да је црна. Тако и ви покушавате да објашњавате неке ствари.

Има неки посао који је веома једноставан, нископродуктиван, доноси мали профит. То су послови који су већином заступљени у Србији. Ми инсистирамо, радимо, вршимо притисак на неки начин, условно речено, на вас да коначно схватите да није решење у томе. Постоји, с друге стране,

високоразвијена технологија. Камо лепе среће да сте у праву, да Србија буде званични сервисер за руске хеликоптере.

Има Русија много бољу технологију него што је то представа у јавности, зар се не може са њима направити нека компанија која ће заједно да производи? Уосталом, „Горење“ производи у Србији зато што има руско тржиште, јер тај свој производ пласира као српски производ, и то су Руси већ прозрели. Па што вам Руси нису узели „заставу“, зашто нису узели „Фијатове“ аутомобиле? Зато што је то италијански производ. Значи, морате имати свој производ да бисте изашли на то тржиште, о томе се ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, министре Ђорђевићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, као неко ко је радио шест година у ИМТ-у, као неко ко се бави пољопривредом, на одређен начин сам у обавези да покушам нешто да кажем о ИМТ-у који је овде помињан.

Наиме, ТАФЕ и ИМТ су од истог произвођача, „Фергусона“, добили лиценцу. Ми смо освојили ту технологију, али она иницијално није наша. ИМТ није продат, продат је знак, имовина није. Имовина остаје повериоцима да се намире зато што је ИМТ преко стотину милиона евра у дубиози. Фабрика ће се градити у Јарковцу и једино је то земљиште у селу Јарковац нешто што је продато. Фабрика ће бити наша, не страна. Све фабрике које се отворе у Србији су наше. Неко ко се залаже за слободан проток капитала требало би да зна да се имовински односи мењају, али фабрика ће остати наша, производ ће бити наш.

Производња од пет до десет хиљада трактора ће вредети до 120.000.000 евра. Моторе смо донедавно увозили из Индије. Пошто је фабрика ФОБ размонтирана, немамо одливке, мотор не можемо ни направити. Све друго, верујем да ће се правити овде зато што ће се инвеститору, оном ко је уложио капитал у српску фирму, више исплатити да то купује овде (гуме, акумулаторе, разне делове, папучице гаса, папучице квачила, кочнице итд.), с обзиром на то да ту технологију кооперанти у Србији који су радили за ИМТ познају. Док смо ми радили у ИМТ-у, углавном смо склапали и одређене делове правили, све друго смо добијали од српских коопераната.

Верујем да ћемо производити тракторе у вредности до 120.000.000 евра, да ће више од половине узети кооперанти, а да ће неколико милиона евра годишње наша радна снага добијати. Ми ћемо опет имати свој трактор са ИМТ-овим логом. Тај трактор је идентичан као они које је производио ИМТ, само са новим моторима, нешто модернизован. Производњом опреме и трактора ми у пољопривреди остварујемо своју независност од увоза. Верујем да ће до новца доћи радници, да ће до новца доћи кооперанти, а држава ће имати БДП који ће бити већи него што је сада – из производње, не

из услуга, из производње – за 120.000.000 евра. Зато снажно поздрављам пројекат који ће ИМТ реализовати са ТАФЕ-ом на нашем тржишту, на нашој земљи, у корист наших радника, у корист наше државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Булатовић.

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге народни посланици, на Предлог закона о планском систему Републике Србије подносим амандман на члан 1, у смислу да се дода став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права.“

Предлог закона о планском систему представља важан позитивни корак који је Влада направила у домену креирања јавних политика. Овај закон обезбеђује модернизацију система планирања и креирања јавних политика.

Оно што је веома битно, усвајањем закона о планском систему унапређују се консултације с јавношћу, што у великој мери доприноси афирмацији свеукупног развоја Србије. За разлику од досадашње праксе када су консултације с јавношћу у великом броју случајева спровођене спорадично, при крају усвајања одређеног документа или политике, када је било мало простора за суштинске измене, законом о планском систему биће испоштоване основне вредности демократије, достојанства и правне државе. Наведене вредности су заједничке свим државама чланицама у друштву које карактеришу плурализам, недискриминација, толеранција и једнакост. Закон о планском систему нам указује на чињеницу да је брзина приступања ЕУ важна, али да је ниво спремности још важнији.

Због напред наведеног, овај амандман недвосмислено указује на свеукупни развој који држава Србија постиже протеклих година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване колеге, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 сати због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Председавајући, користим време шефа посланичког клуба.

Чуо сам овај предлог амандмана, он заслужује да се још једном прочита, свакако: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права.“

У начелној расправи говорили смо о важности овог закона и посебно важности синхронизације планских докумената, од локалног нивоа, преко покрајинског до републичког нивоа. Могу да се сложим са идејом овог амандмана, свакако нема посланика који не би подржао овакав амандман, са инсистирањем на овој теми – поштовање права.

Позивам вас, пошто смо отворили дискусију која је била, чини ми се, довољно отворена за јавност, јер је потребно да се јавност упозна посебно са неким јавним политикама Републичке владе али и локалног нивоа... Ево, и колега је позвао на то да се чује јавност приликом доношења неких одлука. Вратићемо се на онај пример Аеродрома Ниш. Позивам, пошто овде имамо и потпредседника Владе и министра у Влади, да се отворено разговара са свим субјектима у Граду Нишу, пре свега са грађанима Ниша, невладиним организацијама, наравно, одборницима у Скупштини града, градоначелником, представницима локалних власти управо на ту тему која отвара правни процес у преносу имовине Града Ниша на Републику Србију и колико смо у том смислу доследни у политикама које смо овде већ усвајали.

Мислим да је важно за све нас да отворимо то питање јер смо усвојили Закон о јавној својини и нешто што је јавна политика од 1995. године, говорили смо и о томе, када је усвојен Закона о средствима у својини Републике Србије, када су градови, општине, локалне самоуправе, јавна предузећа остали практично без своје имовине и постали корисници имовине чији је власник држава Србија. Ми смо касније, а многи од вас су били у том сазиву, 2011. године, усвојили Закон о јавној својини, који је имао интенцију да ту имовину врати локалним самоуправама и јавним предузећима, управо са жељом да учини све ове институције много ефикаснијима. Дакле, где је ту наша доследност када сада Влада доноси закључак у којој захтева од Града Ниша да пренесе ту имовину на државу Србију? То је једна од тема.

Поред овога, отвара се јавна... Због тога позивам колегу који је поднео овај амандман да чујем шта мисли управо о томе и на који начин може његов амандман да подстакне ову расправу, да бисмо и ми одлучивали и евентуално подржали тај његов амандман. А то је јавна политика државе Србије у вези са односом према кључним инфраструктурним системима у држави.

Пошто се овде често спочитава опозицији да нема своју политику и да само критикује, ево, ја ћу изаћи са једним предлогом (мислим да је важан због присуства министара), а то је однос према кључним инфраструктурним пројектима, и даћу га управо на примеру нишког аеродрома али и Аеродрома „Никола Тесла“.

Наравно да сваки човек у Србији мора да се радује расту и фреквенцији саобраћаја и на једном и на другом аеродрому. То је неспорно за мене и за све људе који желе развој Србије. Питање је на који начин можемо да подстакнемо оно што је суштински важно, а то је услуга према грађанима Србије. Због тога је мој став да кључне инфраструктурне пројекте

не треба давати у концесију нити приватизовати. Треба задржати већинско власништво Републике Србије над инфраструктуром, али да та инфраструктура може да подстиче операције над тим функцијама.

Дакле, власништво Града Ниша над Аеродромом Ниш је уз усвајање споразума о слободном небу отворило простор за пораст броја путника изнад 300.000. Дај боже да то расте и до милион и више од милиона, без овог ограничења у уговору о концесији Аеродрома „Никола Тесла“, али то је једино могуће уколико имате инфраструктуру која држи довољно ниске цене од три евра таксе за сваког путника тако што ће развијати тржишну утакмицу код лоукост компанија да би пружали најјефтиније могуће услуге грађанима Србије, не грађанима Ниша, него читавог региона, јер са нишког аеродрома лете и људи из Суботице, Новог Сада, Београда и других градова Србије.

Дакле, приватизација над операцијама – да, приватизација над инфраструктуром – не. То треба да буде власништво или локалних самоуправа или државе Србије, која ће на тај начин водити одговорну политику у пружању најјефтиније и најквалитетније услуге грађанима Србије. У овом случају то су јефтине летови. Када уђе страна компанија, у концесију или у приватизацију, наравно да ће ићи искључиво за профитом. Подизаће таксе и цену услуга на својим објектима, што ће поскупљивати и цене карата, што ће наравно бити скупља услуга за крајње кориснике а то су грађани Србије.

Због тога о овоме треба да разговарамо отворено. Позивам колегу који је поднео овај амандман да нам да додатно објашњење управо по овим питањима да бисмо као посланичка група одлучивали о томе да ли ћемо подржати амандман или не. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ово јесте занимљив амандман и врло је важно да се крене од почетка. Врло је важно да видимо у каквом је стању био Град Ниш, рецимо, 2012. године, колико је дугова имао, каква је била перцепција и перспектива грађана Ниша и какве су услуге могли да очекују од свог града и своје републике тада.

Врло је важно, пошто ви предлагете један другачији модел, а тада сте обављали власт, односно странка којој припадате је била све и свја у Србији, што би народ рекао, да видимо шта сте ви грађанима Ниша оставили, да бисмо могли да ценимо сврсисходност политике какву ви предлагете. Ви предлагете да Град Ниш дугује 5,3 милијарде динара за струју, за социјална давања, за извођаче свих радова – дакле, странка којој припадате је тако оставила Град Ниш – и 21,5 милиона евра дуга за кредите банкама. Под тим условима перспектива развоја нишког аеродрома била је прилично мрачна.

Ми данас имамо ситуацију да много параметара мора да се узме у обзир, не само лоукост компаније. Мора се узети у обзир и број транзитних путника, морају се узети услуге од којих ће Аеродром приходовати, од којих

ће приходовати Директорат за цивилно ваздухопловство, све оно што фактички у ваздушном саобраћају има, и, наравно, сам аеродром кроз своју таксу. У 2017. години имамо око 420.000 путника предложено, планирано од стране Аеродрома. Остварили су број од 331.582 путника, што је око 79% плана. Дакле, у односу на свој план нису били довољно успешни, нису успели иако су предузели све што је било могуће.

Међутим, ако хоћете да Ниш буде значајније позициониран, ако хоћемо да буде више новца, а ја то желим као неко ко искрено воли тај град, онда морамо да имамо снажније инвестиције. Зашто је концесија добра? Концесија је добра да добијете милијарду и по евра а да остане у вашем власништву. Ако мислите да држава данас има тек тако милијарду и по да уложи – нема. Нама треба тих милијарду и по евра. Са тих милијарду и по евра успевамо да Аеродром „Никола Тесла“ подигнемо значајније. Ми хоћемо да држава, управљајући Аеродромом у Нишу, подигне квалитет Аеродрома, квалитет услуге, степен инвестиција и да Ниш буде један од снажнијих аеродрома у том делу наше земље, да буде у региону значајан за различите намене и различите послове и услуге које тамо могу бити обављане.

Мени се чини да је подигнуто толико прашине око нечега што је само добра жеља Владе да учини нешто и за грађане. Али да бисте могли да учините нешто за грађане, прво морате да имате стабилну економију, морате да имате економију у коју можете да инвестирате, морате да имате економију у којој нешто можете да платите, у којој нисте дужни. Нажалост, како је Град Ниш остављен 2012. године, Аеродром не да не би могао да се развија, могао је само да рачуна на то да ће бити затворен.

Данас се ми боримо и имамо потпуно другачију перспективу. Ми се данас такмичимо ко ће више, Град или Република (а иста је каса, то је исти новац грађана Србије), да уложи. Штета што то нисмо имали пре пет или шест, седам или осам година; данас би тај аеродром можда имао и милион путника годишње.

Само хоћу да вам кажем, овде имамо један добар предлог Републичке владе, који је добар за грађане. Да ли ће све политичке структуре бити тиме задовољне, да ли ће се покушавати, са разних политичких страна, да се ухвате неки јефтине политички поени? Ви сте у праву, право питање је шта грађани имају од тога. Грађани Ниша и Србије имају нешто од тога ако се њиховим аеродромом управља на најбољи могући начин. Да је то било идеално и раније – није важно да ли је то ваша странка, СНС или било ко други – онда би Град Ниш био довољно добар оснивач, односно имали бисмо неупоредиво боље резултате. Са дуговима које је наследио и са окружењем, јер се авио-свет мења...

Видели сте шта је све било са „Ер Србијом“, колико је „Ер Србија“ морала да уложи времена, колико је морала да се развија да бисмо дошли до подизања. То је била последња шанса да имамо домаћег, националног авио-

превозника. „Јат“ је био готов, 1986. године је купљен последњи авион, ви то добро знате. Дакле, то је била последња шанса да имамо домаћег авио-превозника. Куповином нове флоте, инвестицијама и повећањем броја путника ми смо подигли вредност Аеродрома Београд. Тиме смо успели, добром синергијом рада са „Ер Србијом“ и добрим пословодством на Аеродрому „Никола Тесла“, да подигнемо ниво Аеродрома, за који је питање је колико бисмо новца могли да добијемо у концесији пре пет, шест, седам, осам година, данас имамо милијарду и по. То је био озбиљан начин како се ради и зато је предложен овај модел за Ниш.

(Горан Ћирић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ћирићу, немате право на реплику, само вам је министар одговорио на питања.

(Горан Ћирић: Онда време шефа посланичке групе.)

Затражите реч.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Мислим да сам имао право на реплику пошто је министар директно поменуо ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисте имали право на реплику, да рашчистимо одмах.

Затражите поново реч.

ГОРАН ЋИРИЋ: Господине потпредседниче, рекли сте да не знате зашто се подиже толика прашина. Подиже се прашина, у ствари, људи захтевају одговоре на нека питања јер мисле да је важно отворити тему и отворити разговор и дати им информације о свему што их интересује. Дакле, интересовао их је, прво, уговор о концесији Аеродрома „Никола Тесла“. Ви сте помињали да добијамо милијарду и по. У реду, добијамо милијарду и по, али је потребно рећи детаље, на који начин.

Петсто милиона је концесиона накнада, колико знам, оно што смо видели у јавности, пошто уговор нисам видео, али то можемо да чујемо само од вас. Зато је јавности потребно да чује информације, да бисмо озбиљно, као озбиљни људи, разговарали о ономе што је потребно за грађане Србије. Један део тога, већи део, око четиристо милиона, иде у буџет Републике Србије; један део, око сто милиона или осамдесет милиона, иде мањинским акционарима, а она милијарда о којој сте говорили је обећање за инвестиције. Да ли је тако?

Сада се ту отвара питање, јер то је интересантно и мени, а верујем и свим посланицима и грађанима Србије – где иду те инвестиције од милијарду евра, коме ће припадати објекти после истека концесионог уговора, ко ће бити власник над тим објектима који ће се градити на земљишту Аеродрома? Мислим да су то теме које су врло битне, да се не би остављало простора за било какве спекулације. Мислим да, као озбиљни људи, треба да разговарамо аргументовано и са потпуним информацијама. Без пуних информација и

уознавања јавности са уговором о концесији Аеродрома Београд, нећемо имати озбиљну расправу.

Друго, ово стално помињање и позивање на то – шта сте ви оставили 2012. године... Нисам био у тој локалној власти 2012. године у Нишу, али знам добро, био сам од 2000. до 2004. године градоначелник Ниша, шта смо тада наследили од Аеродрома Ниш. Године 1999. Аеродром је бомбардован, најалост; остало је 30 кратера, остало је 27 неексплодираних пројектила тежине 300–1.000 кг са експлозивом, са уранијумским пуњењем, и постојала је велика опасност да се угрози град, на два километра од центра Ниша. Тада смо то затекли. Затекли смо дрвеће које расте из писте. То је нешто што нико од Нишлија и нико у Србији није желео. Тада смо као локална власт уложили напоре, обезбедили средства и донацију норвешке владе; уложили смо из локалног буџета још три милиона евра, шест милиона евра је уложила норвешка влада, Војска Србије је уложила своје знање и храброст да деминира тај простор, и оспособили смо инфраструктурни пројекат.

Да ли је после тога Аеродром идеално пословао? Он је добио сјајну инфраструктуру и ослободио се велике ране коју је имао од те 1999. године, и то је важно за све нас, али је дао основу за даљи развој. Тачно је да није било идеално ни 2012. године, као што није идеално ни данас. Ваљда је циљ да буде боље већ сутра.

Због тога позивам и вас и све људе који се баве овом темом да отворимо све информације и о уговору о концесији Аеродрома „Никола Тесла“ и о будућем статусу Аеродрома Ниш, о најбољим решењима за то, о односу Војске Србије, о имовинском односу са Градом Нишом, да бисмо са пуним информацијама о томе разговарали и тражили најбоља решења за грађане у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Пошто не волите да кажемо „за разлику од неких ранијих времена“, ја ћу да кажем да Влада од 2008. до 2012. године, када је склапала уговор са „Фијатом“, врло добро знате како и под којим условима га је склопила, и какву транспарентност данас има тај уговор и какву смо ми облигацију преузели, да данас не можемо да објављујемо то. Мислим да сте били сведоци, не тако давно, пре два дана министарка Михајловић је рекла да ће овај уговор о концесији бити обелодањен и да ћете видети шта све садржи. Свакако, део тога, док не ступи у реализацију, биће тајан.

Питања која постављате захтевају одговоре. Прво, да, концесионар се обавезао да ће да улаже у Аеродром „Никола Тесла“, али не само да би повећао свој профит, него да би повећао промет, да би изградио инфраструктуру и да би нешто што данас представља Аеродром Београд било много грандиозније, веће и опслуживало много већи број путника, на шта се он обавезао.

Када питате о власништву... Надам се да ћете, када вам будем ово рекао, дати похвалу. Влада Републике Србије је договорила са концесионаром, односно такав је уговор, да све што се изгради тамо припада Аеродрому „Никола Тесла“ и књижи се на Аеродром „Никола Тесла“, што значи да припада Аеродрому „Никола Тесла“ од тренутка када се стави у функцију па и након 25 година концесије. То је, сложићете се, велика разлика у односу на нешто што се дешавало и како је договорано раније.

Када су у питању грађани Србије и корисници, кажете да треба да се пружи могућност да корисници Аеродрома Ниш буду грађани Републике Србије. Ми гледамо да то повећамо и да профит имамо и од страних држављана, да наши аеродроми постану регионални аеродроми, да ту слећу авиони различитих компанија, да пружамо најквалитетнију услугу и да на тај начин расте број путника и профит државе Србије.

Ми смо се такође као Влада обавезали, то је наше право и обавеза и уопште нема везе с овим концесионим уговором, да улажемо у наше аеродроме. Без обзира на овај уговор о концесији, Влада Републике Србије ће улагати, то је наше право и обавеза, у све наше аеродроме, не само у Аеродром Ниш него и у друге. Нажалост, ми смо у таквој позицији да као држава Србија немамо више међународних аеродрома, али сам дубоко уверен да ћемо својом политиком, улагањем и својим односом према Аеродрому Ниш... Можда ће управо Аеродром Ниш постати такав и бити изграђен тако да пружа могућност да једног дана буде међународни аеродром, да пружа све оно што пружа и Аеродром Београд, али у неком нижем облику и сходно томе колико потребе има за тај део Србије. Он покрива већи део јужног дела наше републике, али и део Македоније, Црне Горе, Бугарске. Надамо се да ће Аеродром Ниш опслуживати и тај део и пружити све могућности за авио-саобраћај других земаља. Као што сам рекао, наше право и обавеза јесте да улажемо.

Кажете, шта ће Војска да уради. Није спорно, Војска је увек била на страни грађана Србије. Када је у питању Ниш, свакако, увек је слушала и ослушкивала шта то Нишу треба и увек је излазила у сусрет. На прошлој седници сам рекао, када смо седели овде, да смо се у јануару 2017. године договорили једну ствар која је ето тако прошла у јавности а мислим да је врло битна за град Ниш: Војска Србије је прихватила да да део Касарне „Филип Кљајић“, која се сада не користи (то су оне старе, заштићене зграде), да се сазида универзитетски део, универзитетско насеље за град Ниш. Мислим да то недостаје граду Нишу. Недостаје јер ми као држава желимо да привучемо стране инвеститоре. Али није потребно само да дођу страни инвеститори, потребно је да имамо и радну снагу, потребно је да имамо техничко-технолошке центре. То је оно што ми радимо сада и то је оно што је суштинска разлика између неких ранијих политика и ове сада.

Мислим да треба сви заједно да видимо како да што пре ставимо у функцију те зграде, да град Ниш добије универзитет и да буде пример како

се то може изградити на квалитетан начин, да вратимо стари углед Нишу када је у питању електроиндустрија и тај сегмент образовања. Мислим да постоји велики потенцијал града Ниша у томе с обзиром на његов педигре, на његову прошлост и на све оно што је представљао у СФРЈ али и када је у питању свет, јер је био препознат по електроиндустрији.

Мислим да то треба да нам буде мантра за наш будући рад, а не да се свађамо чији ће да буде Аеродром. Аеродром нико не носи нигде, Аеродром припада држави Србији и грађанима Србије, биће ту и остаће ту, само је питање како ћемо да управљамо њиме да буде још функционалнији. Није циљ да буде 331.000, да скочимо са 1.300 на 331.000. Циљ нам је да дође на 770.000. То је циљ. Да премашимо и то, да дођемо на милион, да премашимо себе. Ни то нам неће бити проблем уколико успемо у томе. Дајте да пређемо то.

Министар Стефановић је рекао да смо остварили 79% плана за ову годину. То треба да нам упали аларм да нисмо радили како треба, треба да радимо још боље. Треба ову годину да сустигнемо и да испунимо не 100% него да стигнемо и прошлу и да идемо напред. Ако тако будемо радили, дођи ћемо до 770.000. Далеко смо од милиона, а дај боже да буде и милион. Мислим да ћемо то моћи сви заједнички да радимо уколико сви станемо као тим, као држава иза тога и ако имамо пројекат.

Још једном, због грађана Србије желим да кажем, никаква ограничења Град Ниш, Аеродром Ниш немају због „Николе Тесле“, апсолутно никаква. Нити Аеродром „Никола Тесла“ било шта... Када је у питању концесионар, када је у питању улагање, неће се однети, књижити на било кога другог осим на Аеродром „Никола Тесла“. Наша идеја целе приче јесте да после 25 година, када пратимо на који начин се садашњи концесионар обавезао да ће да управља Аеродромом „Никола Тесла“, оно што је предвидео да буде крајњи резултат, крајњи циљ „Николе Тесле“ то и буде. А ми у ових 25 година, ми и радници „Николе Тесле“, треба да пратимо то. То ће пружити њима сигуран посао, више запослених и, сигуран сам, веће плате, а нама на понос оно што је требало да буде Аеродром „Никола Тесла“ 1991. године, па нажалост није због свега што се дешавало. Али мислим да то што је Влада сада успела да преузме примат и правац у коме смо кренули показују да ћемо успети у томе да „Никола Тесла“ буде највећи и најпрометнији регионални аеродром у овом делу Европе. То је циљ. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Осетили сте тренутак када ћу рећи – да, похвале за овај одговор где кажете (а волео бих да то буде гаранција, јер јавна реч овде у Скупштини нешто значи према јавности) да све што ће се изградити на земљишту Аеродрома „Никола Тесла“, уз обавезе концесионара на

милијарду евра инвестиција, остаје укњижено на Аеродром и остаће у власништву Аеродрома „Никола Тесла“. То је важно због свих нас и надам се да ће то бити испуњено.

Али постоји још једна ствар која је важна код сваког међународног уговора и сваког уговора, а то је питање банкарских гаранција за добро извршење посла. То је исто питање за вас – да ли су обезбеђене (очекујем да ћемо добити одговор и на то питање) банкарске гаранције за извршење овог посла и тог обећања о инвестирању кроз концесиони уговор у року од 25 година? Нажалост, сведоци смо тога да ти међународни уговори, посебно субвенције које су давале многим компанијама у Србији, које су улазиле са инвестицијама... Да њихове обавезе нису извршене. То је исто питање одговорности, на који начин су коришћена та средства. Због тога је важно да овде говоримо о томе потпуно јавно и отворено.

Иначе, овај позив, и то шта је радила нека претходна влада или није радила, позивање на то да је Ниш град електронике... Тачно је, Ниш јесте град електронике, али био је пре свега до 1990. године, до тренутка када смо као држава ушли у ембарго, до тренутка када смо губили практично нешто што је био основ за развој електронике у Нишу, а то су партнерства са „Сименсом“, „Филипсом“ и многим светским компанијама, што је био предуслов за развој електронске технологије. Тек је повратак у међународну заједницу, економску заједницу и технолошку, после 2000. године остварио тај предуслов за нови раст и нове инвестиције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику до два минута, министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Бићу врло кратак с обзиром на то да сте поставили још једно питање које је, мислим, веома битно за наше грађане а и за саме запослене.

Значи, рекао сам вам, Влада Републике Србије ради тимски, овог пута са радницима Аеродрома „Никола Тесла“. Зашто вам то причам? Управо због тога што су обезбеђене банкарске гаранције и због свега онога на шта се обавезао концесионар, нама је потребно да имамо комуникацију са радницима јер на неки начин они представљају државу Србију. Ми желимо, с једне стране, да они марљиво раде, да успеју да нашем концесионару омогуће све оно што је он планирао и, с друге стране, да контролишу да све оно на шта се обавезао иде правим током и да оно што ће бити Аеродром Београд за 25 година, како се он обавезао овим уговором, то и буде на крају. У сваком другом случају, било каквог кршења, биће последица односно консеквенци, а то су те гаранције које су дате.

Управо из тог разлога наша жеља јесте да радници буду спокојни и да раде свој посао, да се посвете свом послу, јер то је гаранција и већих плата, и сигурног запослења и новог запослења али, на крају, и изгледа тог аеродрома после 25 година; такав какав јесте остаће држави Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Иван Манојловић.

Изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени потпредседниче Владе, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман који сам поднео има за циљ да додатно дефинише предмет овог закона. Иначе, управо овај закон допринеће ефикаснијим прописима, који ће на крају довести до минимизирања трошкова, што ће се одразити на повољан ангажман привреде.

Што се тиче планског система, морам да истакнем, познат ми је онај из доба самоуправног социјализма који се бавио планирањем искључиво ради самоодржања, тј. имао је за циљ да сам себе потпомогне. А онда смо се суочили, од 2000. до 2012. године, са једном врстом планирања оних који су гледали само како да раде на одржавању самих себе, па је 2011. године постојала једна изрека која каже – ко то каже да смо сиромашна земља када смо толике људе обогатили.

Управо је планирање нешто што је добра ствар у Републици Србији и што претходна власт, нарочито она до 2012. године, није знала. У ствари, знала је и те како добро, али само у оном делу да испланирају како да опљачкају државу, како да обогате сами себе, и ништа ван тога. Нису били заинтересовани за раднике, они су део привредних ресурса, нису били заинтересовани за привреду. Једноставно, било је важно само да се квантифицира некаква њихова политичка активност, и ништа друго.

У Крушевцу је, рецимо, у погледу планирања, захваљујући господину Братиславу Гашићу који је тада дошао не место градоначелника, железнички саобраћај покренут после више од десет година; Аеродром, који је такође постојао, сада је атрактивно земљиште које се нуди страним инвеститорима. До 2012. године, ако сте хтели неког добро да насмејете, могли сте само да употребите ту фразу – страни инвеститор. Крушевац је 2012. године имао свега дванаест ари да понуди страним инвеститорима, и то на различитим парцелама од ар – ар и по, свеукупно дванаест ари. Данас у Крушевцу страним инвеститорима можемо да понудимо сто хектара земље.

Да се не базирам само на граду одакле долазим, управо данас је у Србији премијер немачке Савезне Покрајине Баден-Виртемберг, који је дошао на предлог председника Српско-немачке привредне коморе. Сложићете се сви, грађани Србије најбоље знају, да је до 2012. године била, малтене, немогућа мисија да неко уопште буде позван из Србије, од представника тадашње власти, да посети Немачку, а да не говорим о томе да немачки представници долазе овде. Не само немачки већ и светски и државни чиновници, али и огроман број компанија.

Управо је то разлог за подношење овог амандмана, а биће прилике да поводом наредних амандмана још образлажем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре, колегинице и колеге, ово је први од четири амандмана која сам поднела на Предлог закона о планском систему Републике Србије, с посебним освртом на привредни раст.

Када је у питању привредни раст, не могу а да се не осврнем на најновије податке Светске банке. Према најновијем редовном извештају Светске банке за Западни Балкан, који је представљен у канцеларијама ове међународне финансијске институције у Београду, Светска банка предвиђа привредни раст 3% у овој години, 3,5% у 2019. години, а 4% у 2020. години. Процењује се да ће јавни дуг Србије у 2018. години пасти на 56% БДП-а, 2019. године на 54,3% БДП-а, да ће 2020. године износити 52% БДП-а.

Прошле године смо имали 3% више запослених него 2017. године. Шта је то, због чега? Тај раст је пре свега дошао из услужног сектора, трговине на мало и велико, где је дошло до креирања око 30.000 нових послова. Што се тиче индустрије, отворено је 23.000 нових послова у односу на 2016. годину. То је последица раста директних инвестиција не само у Београду него и ван Београда, које су нарочито заслужне за раст запослености у индустрији.

Од јутрос слушам негодовање посланика опозиције на изношење података, не само од мојих колега него и уважених министара. Ја данас износим извештај Светске банке, који би требало да радује сваког посланика овде у сали, сваког грађанина Републике Србије, зато што се ради о нашој земљи, о нашој Србији. Али очигледно је да код посланика опозиције не наилазимо на такву реакцију јер је ово резултат рада и труда претходне владе, садашње владе и, наравно, нашег председника Александра Вучића. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегиница Горица Гајић, по амандману.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Господине председавајући, верујем и надам се да се сви слажемо да планирање представља темељ и почетни корак да бисмо имали неку реализацију на крају. Отуда и доношење закона о планском систему, који свеобухватно дефинише и стратегије, и програме, и концепте и актуелне планове, треба да буде један најшири могући темељ свеукупног развоја наше Србије. Наравно, треба да буде темељ развоја и Републике, и покрајина и локалних самоуправа. То би требало сваки план, не само... Као што је код нас у породици, тако и у Србији треба да буде циљ коме сви тежимо. Отуда оволики број амандмана владајуће странке који почињу са предлогом – „са освртом на“, на правосуђе, економски развој, равноправни регионални развој, дигитализацију итд. све до триста и нешто амандмана, па

просто не знам, господо министри, на шта би личио овај закон да сте у ком случају прихватили све ове амандмане владајуће странке.

Зато бих се задржала код овог амандмана колегинице Влаховић која каже да би требало кроз овај плански систем посебно да се осврнемо на унапређење привредног раста. Наравно да знамо да само држава са јаком привредом може да рачуна да може да има и добро здравство, добру социјалну политику, добро образовање, добру културу итд.

Управо је колегиница навела, по неким критеријумима и подацима Светске банке, ја ћу само кратко да кажем, од 184 земље налазимо се на 84. месту по привредном развоју. Испред нас су, да сада не набрајам, неке земље Централне Америке, има земаља у централној Азији, али, што је битно за регион, засад су испред нас и Црна Гора и Македонија. Ми стално кажемо како смо „тигар привредног развоја“ на Балкану, али требало би да направимо добру анализу зашто смо у региону бољи само од Босне и Херцеговине. Светска банка, нажалост, у овај контекст ставља и лажну државу Косово, па каже да су, ето, и они испред нас.

Зато би ова влада, када размишља о евроинтеграцијама и о томе да кроз тај пут евроинтеграција доноси свеобухватне планове развоја, с освртом на привредни развој, требало да види на чему ће тај привредни развој да темељи; колико ћемо ми на путу ка ЕУ имати слободе да развијемо (а било је овде полемике са колегама) сопствену привреду, која треба да се темељи на нашој индустрији. А доста се причало овде и о субвенцијама, које неселективно углавном дајемо страним инвеститорима.

Имам утисак да ћемо ми наш привредни развој да темељимо на страним компанијама, а да ћемо и те како... Верујем да ви много више комуницирате и контактирате са привредним сектором, домаћим, знате којим проблемима је оптерећен, почев од тога да не може да дође до повољних банкарских кредита до нелојалне тржишне конкуренције итд., да ја не набрајам њихове проблеме. Бојим се да када кажете „са освртом на привредни развој“ нећете довољно озбиљно да схватите проблем српске привреде у контексту развоја привреде, односно у контексту отварања Србије европским компанијама, светским компанијама, које овде још увек имају повлашћени положај, без да правите разлику која привредна грана треба да буде отворена за које компаније, стране или домаће.

И ви сте, господине министре, доста полемисали са колегом Мирчићем о нашим стручним кадровима, па се похвалисте како је добро примећено да, ето, наши стручни кадрови... има их овде још увек у неким институтима. Не бих се баш сложила да их има. И, ако их има, и ако буду већ кадар, а немају простора да се у привреди Србије и српској привреди запосле, и сами сте сведоци да нам млади стручни људи, српска памет, одлазе. Или одлазе или се запошљавају у страним компанијама за хиљаду-две еура већу плату него што ће имати у неким нашим, домаћим компанијама.

Зато вас молим да када кажете „са освртом на привредни развој“ и те како добро упоредите податке, које, знам, поседујете, коју то привреду развијамо, домаћу, са домаћим улагачима капитала, да видимо шта то њих кроз пореско и ванпореско оптерећење притиска у односу на стране инвеститоре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, прво, каже се евра, а не еура. Неки још нису научили да ми живимо у Европи, по српском језику, а не у Еуроци, али немам ништа против и да се на језицима националних мањина изражавамо.

Сматрам да је амандман који је колегиница Влаховић поднела јако добар и да отвара неке занимљиве теме. Рецимо, било је питање зашто смо на 84. месту по развоју, зашто смо у региону само испред БиХ итд. Чуде ме колеге које то постављају. То могу колеге од деветнаест-двадесет година, али ми мало старији знамо да су деведесетих година биле санкције, то је неко заборавио; да смо 1999. године најстрашније разарани и уништавани током агресије на СРЈ, односно Србију.

Људске животе нико не може да надокнади и они су неограничено вредни, али у материјалном смислу највећу штету нашем привредном развоју и стандарду грађана донео је ДОС, који је предводио Војислав Коштуница. Тај исти Војислав Коштуница водио је три државе, које постоје сада у нешто другачијем облику: био је председник СРЈ, укинуо ју је, неуставно; био је председник Владе Републике Србије када је постојала државна заједница, која је престала да постоји, опет неуставно; на крају, био је председник Владе када је наша јужна покрајина прогласила самосталност. То су резултати који су довели до привредне ситуације каква је затечена 2012. године.

Чујем колеге посланике – зашто се протестује испред Аеродрома Ниш и шта ће бити, каква ће бити његова судбина. Па хајде да их одведемо испред „Електронске индустрије“, да виде да се тамо где су биле фабрике, где су биле хале сада налазе ресторани за славља, крштења, венчања и све остало. Чији је то резултат? Мислим да је оних који су владали до 2012. године.

Сада они који су будзашто приватизовали оно што је било највредније у Србији, продавали фабрике зарад градског грађевинског земљишта, постављају питање где су нам кооперанти, шта је са ИМТ-ом. А шта је са Ливницом, која је снабдевала ИМТ? Шта је са Ковницом? Кома су продати? Чији су то тржни центри тамо?

Шта год сте ухватили, упропастили сте. И сад, када неко хоће нешто да уради, е, сад долази накнадна памет, како то воли да каже мој колега Мирчић. Сада ви знате шта бисте. А што нисте док сте могли? Зашто то нисте спречавали? Сад бринете за раднике, а 400.000 радника је остало без посла за четири године. Бринете за младе, а 80.000 је излазило годишње док сте

били на власти. Ми смо успели да смањимо на четрдесет и смањујемо и даље. Ту штету коју сте направили генерације ће да трпе, генерације.

Можете да направите мост, можете да направите пут, можете да направите и тунел, али када се покидају производне целине, а покидали сте их, потребне су деценије да се успоставе. Потребни су нам научни институти и њихова реформа, који ће да снабдевају привреду кадровима.

Још нешто ме зачуђује: ви који сте заступали најотворенији, најслободнији либерални капитализам сада постављате питање колико ће новца да заради тај који улаже. Мене то не интересује, мене интересује колико ће да зараде грађани Србије и држава Србија. Поставите то питање.

Прича о „Јату“ и „Ер Србији“... Три „боинга“ су била у летном стању, четири канибализована, покидани су делови са њих 2012. године. Сада се они брину за „Ер Србију“, критикују да ли је то успешна компанија или није. У бизнису, а ово јесте бизнис, морате нешто и да уложите.

Интересује вас нето зарада. Хајде да саберемо колико „Ер Србија“ доприноси Аеродрому „Никола Тесла“ и привреди Србије, колико је ту пореза на додатну вредност, колико је ту пореза на допринос и зараде, па да видимо да ли је то мање или више него што држава улаже у „Ер Србију“ или у Аеродром „Никола Тесла“. Видећете да су већи приходи државе него улагања.

Сад, још увек једна комунистичка идеологија – држава треба да руководи аеродромом. Знате шта, нико ко је узео аеродром у закуп или концесију на 25 година – закуп је нешто друго, концесија је улагање и управљање, а закуп је искључиво закуп – неће да ради, да улаже новац а да не оствари профит. Да би остваривао профит, он мора да има одређене трошкове према држави Србији, да уплаћује у наш буџет. Неће да ангажује овде свемирце, него грађане Србије, да ли из Београда или неког другог региона, апсолутно је неважно. Ти људи примају плате и такође доприносе развоју Србије.

Значи, овде се очигледно врти око замене теза и полуистина. То је исто као када бисте правили завршни рачун па приказујете само страну трошкова а не и страну прихода. Таквом демагогијом хоћете владе које је предводио Александар Вучић 2012, 2014. и 2016. године, и сада Ана Брнабић, да прикажете неуспешним. Да ли су оне успешне или не, о томе одлучују грађани на изборима. Али стидео бих се, а чини ми се да то неке моје колеге не познају, када бих се окренуо и погледао шта су њихове странке урадиле од Србије до 2012. године.

Кад причају о Народној банци, кад причају од девизном курсу, па, 45 динара је скочио за четири године. Нема развоја ако није стабилан курс, нема развоја ако инфлација није у планираном оквиру, а све је било другачије, све сте упропашћивали.

Још нешто, господине министре, од њихове највеће приватизације, односно директне инвестиције, „Максија“ („Делез“), динар није завршио у

Србији – један део је отишао за Бугарску, један део новца на Кипар, један део новца у Словенију.

Немојте више да се хвалите, продали сте имовину и то приказали као инвестицију. То је срамота.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак, пријављени сте и ви и колегиница Влаховић.

Колегинице Влаховић, ви исто желите реплику, да ли је тако?

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Врло кратко, с обзиром на то да је мој колега Арсић изнео податке.

Као што сам рекла, сваки посланик у овој сали требало би да се радује овим подацима које од јутрос износимо, сваки посланик, зато што се тиче наше земље, наше Србије.

Као економиста, знам какве смо имали реформе што се тиче економских закона, шта смо све урадили, које смо болне мере имали, фискалне консолидације, да бисмо данас и пре неки дан разговарали о сету економских закона који само уређују економски систем. После три године ангажмана ММФ-а, ми данас говоримо само о сету економских закона. Значи, привредном расту треба да се радујемо, сваке године од 2018, када креће са 3%, до 2020. године на 4%.

Што се тиче колегинице која је причала о Закону о улагањима, Закон о улагањима исти је како за стране тако и за домаће инвеститоре. То смо овде изгласали, сви ми овде знамо.

Већ сам рекла, не износимо извештаје Српске напредне странке већ извештаје Светске банке, ММФ-а и све оно што сваки грађанин и посланик овде у сали може да пронађе и да зна. Нажалост, не желе да знају зато што је то резултат рада Александра Вучића, нашег председника, и претходне и садашње владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горица Гајић, право на реплику.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колеге, мислим да нема потребе да се жестимо, поготово зато што ми из Демократске странке Србије сматрамо да треба да се донесе један овакав закон о планском систему зато што треба једном засвагда да поставимо темеље развоја Србије у свим сегментима и да имамо и стратегије, и програме, и акционе планове за спровођење тих стратегија и, на крају, да имамо резултате, односно да све то упоређујемо.

Чињеница је да ниједна влада уназад двадесет година није имала идеалне услове да развија привреду Републике Србије, али је чињеница, исто тако, да је и Влада Војислава Коштунице, односно Влада ДСС-а дошла у неко тешко време. Демократска странка Србије није имала ништа лакше услове да привредно развија Србију него СНС. Само се сада споримо око тога и ми из

ДСС-а једноставно кажемо – да ли ће се Србија развијати таквим темпом, у привредном смислу, да можемо да се поредимо са неким средњеразвијеним земљама, самим тим што кроз европске интеграције наша привреда чека у неком предсобљу док се ми прикључујемо ЕУ, чека у неком предсобљу, наоштраб страних компанија које долазе.

Само да вас подсетим, привредни развој у време Владе Војислава Коштунице, односно раст БДП-а био је 3,4% и пет кома нешто посто, нисам знала да ли ћемо баш причати о процентима па да буквално извучем егзактан податак.

Значи, немојмо да упоређујемо и да стално враћамо. Ако хоћемо привредно да развијемо земљу, прво морамо да имао јаку правну државу, јаке институције, развијену демократију и јавно мњење. То су нека три темеља на којима треба да радимо. Наравно, ми подржавамо економски развој Србије и подржавамо...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, повреда достојанства, члан 107.

Достојанство је повређено, господине председавајући, зато што је речено да је Војислав Коштуница, да је његова влада дошла у тешко време. То је тешка повреда достојанства. Дакле, неко ко је само за „Мобтел“ добио милијарду и осамсто милиона (или тако нешто, господин Арсић ће то најбоље знати) и потрошио то онако, за кречење домова здравља итд., неко ко је изручио све што се изручити могло, неко од кога су се отцепили и они који нису могли... За такву „владу у хладу“ рећи да је она била у нека тешка времена, доносила неке тешке одлуке, по мени је повреда достојанства Народне скупштине.

Уколико је неко продао комплетну друштвену привреду да би трговинским ланцима, уместо индустријских ланаца око великих градова, трговином увећао једне године БДП, значи, продао имовину и кроз трговину повећао БДП, и то наводе као свој успех, за мене је то тешка повреда достојанства.

У дану за гласање нећу тражити да се о томе гласа, али убудуће мало обратите пажњу када ови који су уништили све говоре о томе како су они имали тешка времена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

(Горица Гајић: Пословник.)

Омогућићу вам, наравно. Само тренутак, да одговорим колеги Ристичевићу.

Ви знате да је јако тешко предвидети на који начин ће посланици образлагати амандмане које су поднели и на који начин ће учествовати у расправи о амандманима. Моја намера није била да спречим отворену дебату и демократско сучељавање мишљења у Парламенту на релацији позиција–опозиција.

Колико сам схватио, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? Захваљујем.

Колегинице Гајић, ви сте указали на повреду Пословника. Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Члан 107. Пословника...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Гајић, не можете...

ГОРИЦА ГАЈИЋ: ... Пошто је искоришћена увредљива реч. Речено је да је Коштуница све продао...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак, не можете указати на члан 107. пошто је колега Ристичевић...

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Став 2. Да, члан 107. став 2.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевић је указао на члан 107.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Нисте га опоменули. Повредили сте Пословник јер, по члану 107. став 2, нисте га опоменули када је изговорио...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак, молим вас. Омогућићу вам да говорите, само да разјаснимо нешто.

Колега Маријан Ристичевић је указао на повреду члана 107. у целини. Ви не можете поново указати на повреду члана 107. Већ је указано на повреду тог члана Пословника.

Омогућићу вам да укажете на повреду Пословника.

Изволите, јавите се поново.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Наравно, повреда Пословника.

Само хоћу да кажем да верујем да се колега Ристичевић...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само члан наведите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Члан 107. став 2.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Гајић, не знам на који начин да се разумемо. Мислим да сам био потпуно јасан и прецизан. Колега Маријан Ристичевић је указао на повреду члана 107. у целини. Ви не можете поново указати на повреду истог члана. Желим да вам изађем у сусрет и омогућим вам да укажете на повреду Пословника ако сматрате да је учињена, али ви очигледно не желите.

Да ли желите да поново покушамо? Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Члан 106.

Колега Ристичевић требало би да се добро сећа времена када је ДОС дошао на власт и када је после ДОС-ове власти Демократска странка Србије, на челу са Војиславом Коштуницом, предводила Владу. Колега Ристичевић је тада био у структурама, владајућим структурама ДОС-а. То што се он касније праметнуо па је ишао из владајуће странке у владајућу странку, очито желећи да стално буде на власти... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Гајић, уз све уважавање и поштовање, два пута сам покушао и покушавам све време да вам изађем у сусрет. Ви сада указујете на члан 106, пре тога сте два пута указали на 107. Да ли треба да вам прочитам члан 106? Покушавате да реплицирате колеги Ристичевићу кроз повреду Пословника, што нећу дозволити.

Зато дајем реч колеги Верољубу Арсићу, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: По амандману.

Даме и господо народни посланици, мени је јако занимљива оваква дискусија, поготово... Слажем се, посланици не треба да буду експерти, али морају да имају нека основна знања. Можда би требало и да мало боље памте, поготово када је реч о народним посланицима из Демократске странке Србије. Хајде, ови из Демократске странке, знамо, они су се легитимисали, али ови су се увек претварали да су мало патриоте, па мало проевропски, па мало проруски, па мало проамерички, и никад нисмо знали шта су. Били су само у једној ствари доследни – у својој недоследности.

Е сада, те велике хвале како су владе Војислава Коштунице имале раст 3-4%, то се заснивало на следећем: продавана је друштвена имовина у процесу приватизације, пре бих рекао поклањана, њена реална вредност је била много већа. Тај исти Војислав Коштуница дозволио је да почетна цена за вредност имовине и капитала буде једна петина од књиговодствене вредности, што значи седамдесет пута мања од реалне.

Е сада, хајде и то разумем, а следећи корак је био – тај новац од приватизације ишао је у јавну потрошњу, али не да се нешто направи, него да се купују гласови на изборима, па су повећаване пензије, па су повећаване плате и зараде у јавном сектору итд. Онда долазимо до фамозна 3-4% раста БДП-а, али где – у услужном сектору, у трговини на првом месту. Е сад, и ту бих могао да се сложим да смо половину фабрика продали да би половина фабрика живела, међутим, све је продато, па су та три-четири процента раста БДП-а у ствари ишла из увоза. Продавали сте наше фабрике и подстицали привреду земаља у региону. А сад питате што су они напреднији од нас, што имају већи привредни раст. То је све истина, све је доказано, постоје бројеви ваљда за то.

Што се тиче тог фамозног великог јавног дуга, није било отписа, немојте да лажете грађане Србије. Војислав Коштуница се одрекао правног континуитета СФРЈ. На основу тога, ишла је прерасподела јавног дуга на бивше чланице СФРЈ и нама колико се заломило, заломило се. Значи, ни динар нам нисте олакшали. Ни динар. Само сте отежали ситуацију.

Имам утисак да овде више није борба за власт за политичку идеју, него борба да се поново дође на власт и да све ово што смо изградили, створили, омогућили да се боље живи у Србији поново распродајете, јер једном да промените ћуд нећете. Длаку можете, али ћуд никада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ћирићу, ви желите...?

(Горан Ћирић: Реплика, поменута је Демократска странка.)

Поменута је Демократска странка. Изволите.

ГОРАН ЂИРИЋ: Хвала.

Пола сата слушамо расправу, врло жучну, и чини се да је поред свих података које смо могли да чујемо неки закључак био – двехиљадите године су разлог за наше економско заостајање у односу на регион и земље које су биле далеко иза нас по развоју. Памтимо сви ми где смо били, и испред Бугарске, и испред Румуније, да не говорим о Македонији, БиХ, Црној Гори, али када реално погледамо, суштина је политика деведесетих година, политика која није разумела да је потребно сести за сто, разговарати и наћи рационална решења у будућем решењу тадашње државе која се распадала. То смо видели на примеру Чехословачке и видимо где су сада Чешка и Словачка, које су биле спремне да седну и договоре свој разлаз али на један цивилизован начин.

Демократска странка је деведесетих година, када је било најтеже, када је било најопасније, говорила о миру и потреби да се договоримо и да у том тренутку, уз услов договора унутар Југославије, досегнемо европске интеграције са много бољим економским почетком. Нажалост, многи су тада заговарали политику сукоба на Балкану, у бившој СФРЈ, и то је извор садашњег економског заостајања Србије. То је јасно, неспорно и доказиво.

Дакле, деведесетих година нам нико није одозго бацао бомбе као 1999. године, али смо ми међусобно ратовали због неспремности да се договоримо и успоставимо политику.

Због чега говорим о овоме? Мислим да је потребно јер су многи заборавили, због тога што и сада чујемо поруке нетрпељивости, поруке претњи, поруке које немају стрпљења да чују туђе аргументе и другачије мишљење. То се види и у овом делу расправе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

ГОРАН ЂИРИЋ: Користим даље време...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете користити, добили сте право на реплику. Захваљујем.

Најпре се јавио колега Мирчић.

Повреда Пословника, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 106, који јасно каже у првом ставу да говорник може да говори само о тачки која је на дневном реду.

Сада смо слушали један краћи елаборат о томе како је за све крива 1990, а 2000. година као да је заборављена. То што колеге међусобно размењују тешке оптужбе... Наравно, овим образлажем у чему је повреда.

Не заборавите, ако сте били у прилици јуче и прекјуче да гледате Тодорића, власника великог „Агрокора“, који каже да му је Зоран Ђинђић омогућио да све купи у Србији и да уђе у Србију, чак га је лично звао, онда вам је јасно како је отишао „Це маркет“, како су отишле све друге ствари.

Наравно, председавајући увек има разумевање и толеранцију, али мислим да је сада крајње време да скренете пажњу. Знате, сви смо ми овде довољно зрели и од народа добили поверење да можемо да размишљамо својом главом. Не може нико да нам прича нешто ново или да оно што је било старо приказује у неком свом виђењу а да ми ћутимо.

Зар нису ови, када су долазили у Петооктобарској револуцији, рекли да је питање Црне Горе питање степена демократије, да је питање Косова и Метохије питање које ће се скинути са дневног реда само да дођу демократе, које су дошле бомбама НАТО-а? Немојте по ко зна који пут да обмањујете.

А вас као председавајућег молим да имате разумевања до одређених граница, а онда морате као председавајући да пресечете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем, колега Мирчићу.

У највећем делу вашег излагања у потпуности се слажем с вама и сматрам, исто као и ви, да је важно да се вратимо на оно што јесте тачка дневног реда, али и ви мене морате схватити у једном делу – да нисам желео да спречим сучељавање мишљења. Била је размена реплика, а веома је тешко предвидети о чему ће говорити народни посланици, то сам и малочас рекао.

Захваљујем, колега Мирчићу.

Повреда Пословника, народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, достојанство Народне скупштине, члан 107.

Нама се овде свакодневно спочитава да смо ми криви за распад Југославије. Господу из Демократске странке упозоравам да то нико жив више не тврди осим домаћих НАТО прашинара. Нисмо ми, поштовани народни посланиче, 1990. године донели закон о разбијању Југославије, него, да вас информишем, САД. Хоћете да вам цитирам тај закон? Дакле, 1990. године у јуну месецу. А знате када су одржани вишестраначки избори и ко их је одржао? Молим вас да то више у овом високом дому никада не споменете, јер отворићемо дебату о томе.

Није мој председник странке говорио – бомбардујте Србију јаче, жешће, пашће Милошевић. То је ваш председник говорио.

Немојте, молим вас, отварати болне теме. Оставимо историчарима да они то реше.

Још једанпут, ниједан западни историчар не тврди то што ви тврдите, једино домаћи НАТО прашинари.

Хвала. Не тражим изјашњење.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

По амандману, народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, очито је амандман који говори о привредном расту изазвао одређене полемике на неколико нивоа: политичком, економском и друштвеном. То је оно због чега данас не смемо да заборавимо многе детаље из времена због којег нас многе опозиционе странке овде осуђују.

Данас смо имали прилике да чујемо, коалициони партнери из времена 2005. године, који су говорили о правној држави, сигурно су заборавили како је продат „Це маркет“ и како је продата „Пекабета“ у кабинету тадашњег премијера Војислава Коштунице, како је тада господин Мишковић купио за јефтине паре све ланце маркета у Србији и постао један од сто чланова „Форбсове“ листе. То није могао да заради нигде него од државних пара, из буџета Републике Србије, када је узео новац свих грађана Србије.

То је била та правна држава о којој сада причамо, праведна. А ова данас је неправедна, која дозвољава конкуренцију, изједначава стране и домаће инвеститоре и отвара могућност да се отварају фабрике и нова радна места. Тада су се буџети правили на основу тога колико појединци као што је Мишковић могу да зараде из буџета и колико људи може да запосли. Могао је да запосли свега седам хиљада грађана Србије, који су имали повлашћен положај, а свих седам милиона буџетских корисника једноставно је радило у функцији тих седам хиљада. Тако је изгледала правна држава, тако је изгледао економски раст.

Када причамо о повећању економског раста, о 3,5% и 5%, то је укупан број, количина произведених производа у односу на претходну годину, већи, и односио се управо на оно када радите друштвену, односно државну имовину. Па сте имали једну „Колубару“ где 25 сати ради багер; имали смо прилике да видимо како је раст производње енергената и продаје на тржишту у региону саме „Колубаре“ износио чак триста пута више. Тако је изгледао привредни и економски раст Републике Србије 2005, 2006, 2007, 2008. године.

Дошли смо до 2008. године, када смо продавали „Мобтел“ и акције „Телекома“. И дошли смо до тога да у Стратегији одрживог развоја Србије, коју је тада водио господин председник Тадић, стоји да комплетна економија и капитал Србије износи у продаји услужних делатности и продаји имовине која се односила на систем телекомуникација. Тако је изгледала привреда. Нова вредност се стварала из услужних делатности, због чега је Србија подизала преко двеста кредита са каматним стопама од 8%, исплаћивала плате и пензије. Дошли смо до колапса 2012. године, када је господин Вучић, када је преузео одговорност у Влади Републике Србије, требало да нађе модел како да извуче Србију из економског колапса и отвори инвестициони амбијент за економски раст на основу реалног, одрживог буџета.

То је суштинска разлика између оних до 2012. године и оних који одговорно воде економију од 2012. године до данас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМПЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, могу да се сложим са подносиоцем овог амандмана у једном делу, да можда нису били идеални услови за развој Републике Србије и привреде у Републици Србији од 2000. до 2012. године, али су све владе до 2012. године, којима су председавали и обавештени и необавештени и сви остали, јако добро испланирале како да униште привреду Србије. То се види по изузетним резултатима њихових планских активности. Та организована полукриминална група уништила је 2.500 предузећа у Републици Србији, скоро 500.000 радника оставила на улици, а нека предузећа за мале паре и дебеле провизије продала странцима. То је био њихов начин рада до 2012. године.

Слажем се да можда нису били идеални услови али, ево, сада су се, после шест година темељног и напорног рада влада у којима је учествовао наш коалициони партнер или као председник био Александар Вучић, сада Ана Брнабић, стекли услови да се донесе овај закон и да се после санације и заустављања пропадања Србије створе добри темељи да се добрим плановима и реализацијом истих у будућности Србија развија на најидеалнији могући начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Очигледно, пуно жучи, пуно порука, пуно лажи, пуно мржње. Мислим да је то нешто што очигледно води атмосфери коју многи од нас памте из деведесетих година.

Пошто не желимо да се сећамо тих деведесетих година и своје улоге у деведесетим – видим да је лако оптужити друге јер се најчешће говори о Зорану Ђинђићу, о тим порукама да су демократе деведесетих година или 1999. године сејале локаторе, што смо чули у прошлој расправи, позивале НАТО бомбардере – све вас позивам, полазим од себе, да кажемо где смо били у тим данима, шта смо радили и како смо допринели одбрани земље у тим тренуцима.

Подсетићу вас, пошто се говорило о развоју деведесетих и ономе што су нам донеле двехиљадите године, учешће јавног дуга у БДП-у 2000. године износило је више од 200%. Ко је то урадио? Које владе? Које власти? Које странке су учествовале у власти од 1990. до 2000. године?

Подсетићу вас и на то, пошто се стрелице углавном усмеравају према Демократској странци – да ли знате колико година је Демократска странка била у власти у Србији? Од 2001. до 2003. године. Са премијером Зораном

Ђинђићем тачно две године; Живковић, нека буде годину дана, мање од годину дана. То су три године. Од 2007. до 2012. године, пет година. Укупно, осам година у двадесет осам година вишестранацја у Србији.

Од 1990. до данас, 2018. године, ДС у коалиционим владама, никада самостално, прво са осамнаест странака ДОС-а, а онда од 2007. до 2012. године у коалицији и са СПС-ом, и са ДСС-ом и са неким другим странкама, коалиционим и вашим партнерима и овима који и данас седе у вашим клубима – дакле, то је тих осам година од укупно двадесет година вишестранацја. Дакле, још једном, осам година одговорности Демократске странке од укупно двадесет осам година вишестранацја у Србији.

Можемо да говоримо о тој подели одговорности, шта носе деведесете године, посебно од 1990. до 2000. године, са каквим економским последицама за ову земљу и читав овај простор.

Пошто је овај амандман везан управо за то, за подстицај привредног раста, кажем подносиоцу овог амандмана да ћу подржати и гласати за овај амандман уколико заиста испуни све ове услове о којима сте ви сат времена говорили. Питам вас – хоћете ли ви гласати за амандман који је ваша колегиница поднела? Ево, позивам вас да сада Влада изађе и каже да се прихвата овај амандман. Јер, сви су ови аргументи које смо чули од свих вас у тој подршци у стрелицама, у стрелама отровним према опозицији, нешто што смо чули од вас.

Подржаћу, колегинице, ваш амандман желећи и радујући се да резултати овог вашег амандмана буду онакви какве сте навели, али сумњам и знам да се то, нажалост, неће остварити.

Још једном, Србија од 2014. године, то је бар познат податак, за четири године, закључно са 2017. годином, има раст од 1,8% БДП-а укупно за те четири године. Нисмо на самом зачељу, али смо претпоследњи у региону по расту БДП-а. То је један од ваших параметара на које сте се позивали у том сјајном расту привреде у Србији у овом периоду.

Подржаћу ваш амандман, радујући се да се остваре ови резултати које сте наговештавали да може да их донесе, али ћу у то бити убеђен уколико и ваша већина гласа за тај амандман, и сада потпредседник Владе и министар кажу да прихватају ваш амандман, ево, гласаћу за вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: По члану 103. Извршена је повреда самом чињеницом да се у јавности и у овом дому износе неистине.

Да подсетим вас, председавајући, ради пуне истине, не може се обмањивати јавност да 1990. године Демократска странка није на неки начин била у коалиционој власти са Слободаном Милошевићем и СПС-ом. Сетимо се покојног Слободана Радуловића, сетимо се оног Ђукића, који су из ДС-а

директно ушли на министарске фотеле у Влади деведесетих година. Сада је најлакше да се перете од свега.

Друго, када се спомиње све што је било у прошлости морамо имати у виду, како неко од колега рече, да је сва светска јавност већ увелико свесна чињеница и истине, шта се дешавало поводом бомбардовања Србије и напада на Србију. Само има једна групица која и даље... По мени, сама себи се већ гади, јер годинама, када устане ујутру, док се брије, док се умива, само пљује по Србији. Знате, то је интересантно месец дана, али када то радите годинама, онда сами на себе повраћате. Морам такав израз да употребим јер друго им не преостаје.

Знате, мрзети своју државу, мрзети толико свој народ, када сви признају, када се сви посипају пепелом да су они изазвали бомбардовање, да су они извршили притисак због Косова и Метохије, и сада поново, у бесконачност, то могу само они који су као покојни генерал Капичић и Јосип Броз који су отворили Голи оток па на Голи оток терали патриоте; и ови што су за Војислава Шешеља рекли Карли дел Понте „Води га и не враћај га“; као и ови данас, који поред свих чињеница, свих истинитих аргумената, тврде да је Војислав Шешељ починио злочин у подручју где није било ратног дејства. То је за срамоту. То је једноставно да се стиде, а не да обмањују јавност. Ако треба да добију дневницу, нека нађу неко друго место да то одраде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто смо били позвани да се изјаснимо шта мислимо о амандману који је предложила колегиница, ево, ја вам кажем, ја ћу за тај амандман да гласам. Није то никакав проблем. Ко је био у овој сали у дану за гласање могао је већ да види да ми немамо апсолутно никакав проблем да се и гласањем, поред тога што их образлажемо, изјаснимо о својим амандманима или амандманима својих колега. Него, то је послужило као својеврсно оправдање да се овде различите ствари изрекну и да се каже нешто што, сматрам, апсолутно не би смело, јер није добро.

На тему улоге појединих странака и појединаца, политичких актера, како год хоћете, деведесетих година, не треба да поново трошимо време како бисмо неке ствари објашњавали, те ствари се знају. Зна се тачно, и то је жива истина, да су неки који себе и дан-данас представљају као највећу могућу опозицију свему у Србији, или у тадашњој Савезној Републици Југославији, учествовали у власти тиме што су давали својевремено двојицу савезних министара; да су преговарали са режимом, који данас не могу никако да смисле, након успешне кампање, чини ми се, под слоганом „Поштено“, да поделе ту власт. Дакле, онај ко је преговарао да буде премијер у тадашњој

власти и тадашњој политици – па није само зато што је тражио превише – изгубио је морално право да после говори како се од нечега ту ограђује.

Какви су им били оригинални светоназори? Па то говоре њихови оснивачи. Мислим да сам у њиховим недељницима читао шта је Чавошки причао о томе, да су се они у свом оригиналном програму везивали за право српског народа да живи у оној држави у којој жели и да може да заокружи своје историјске територије, да уколико се неки други отцепе, српски народ има право да остане део друге целине. Данас ти људи, чији је то оригинални страначки програм, такве ставове проглашавају за – шта? Како сами кажу, за ратно хушкање. Реч је о људима који не желе да буду коректни, не желе да буду фер, да кажу да су неке ствари исправне и да не можете да прихватите, само зато што вам неко сервира, да те ствари нису исправне, јер је он јачи и већи и он то тако види, да ви прихватате да сами на себе просипате блато. Нису тако размишљали одувек, није часно да се данас постављају другачије.

О подели власти са различитима, да, причали смо много пута. Није у реду да се данас од тога ограђују и говоре – ми са тим ништа немамо. Колико су само пута, ето, средином тих деведесетих, њихови посланици, њихови представници гласали за савезни буџет. Шта је то ако није пар екселанс доказ да су у нечему учествовали, нешто подржавали? Зашто се сада од тога ограђују? Зашто је данас спорно у једном моменту подржати нешто што сматраш државним и националним интересом?

Од других ствари би требало да се ограђују. Не да се бране од тога када им се цитира да су некада њихови представници подржавали нечасно поступање према њиховој земљи, него да се од тога данас ограде. То би данас био фер и коректан приступ. Знамо сви ко је 1999. године изговорио да је бесмислено зауставити кампању бомбардовања ако то не доведе до промене власти у Београду. Није нешто што може човеку да служи на понос, али тако је речено, и знамо ко је.

Када дођете до две хиљадитих година и приче о дуговањима и о условима, неки много воле да причају о апсолутним бројевима. Ти неки који много воле да причају о апсолутним бројевима никако да кажу у апсолутној вредности колико је износио дуг у моменту када су преузели државу, па да онда у истој тој апсолутној вредности саопште колики су дуг оставили тој земљи, а не – како нам кад одговара; некад нам одговара да причамо у апсолутним износивама а некад у релативним. Ако много воле апсолутне, нека кажу. Али неће. Зашто? Зато што им не одговара, јер показује страховит податак, да су и поред тога што су имали много тога да приватизују и продају (то су и учинили, многе милијарде су на тај начин обезбедили), и поред тога што су се бавили отписивањем (и ту се у неким милијардама рачуна), у апсолутним бројевима оставили већи дуг него та деценија ратова, та деценија санкција, та деценија пропадања. Шта то говори о њиховом успеху? Да ли због тога избегавају да се тим апсолутним бројевима похвале?

Где је Србија данас? Питају за њен раст. Па Србија је у годинама када у континуитету има позитиван раст. Нека је и најмањи на свету, нека је 0,01, ако је позитиван, бољи је од њиховог минус 3,1. Немојте да се уопште више враћамо на ту тему, бесмислено је. А у континуитету је у плусу.

Волите да се меримо по региону. Погледајте онда истраживања Светске банке о којима су говорили колегиница Томић, колегиница Влаховић и колега Арсић – у региону Србија доприноси запослености. Цео регион има данас чиме да се подичи захваљујући томе што у последње три или четири године Србија има запосленост колику је имала. Упоредите Србију са околним земљама, рецимо, по том параметру, шта ће да буде? Биће добро. Показаће неке ранг-листе да је Србија ванредно успешна и на регионалном нивоу.

Штета је да се због ситне политичке користи игноришу добри резултати за своју земљу. Лоше је када се ти резултати ниподаштавају. Али да упаднете у замку да сами себе проглашавате за најгоре, а нисте, да сами себе окривљујете за несрећу коју су вам други изазвали пре две деценије, а нисте за њу реално криви, е то је већ зона оних отрова о којима смо причали. Да упадне у замку да буде генератор те врсте отрова према својој земљи, то не сме себи да дозволи нико. На првом месту народни посланик али и ниједан грађанин ове земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Немате основа за реплику, можете по амандману.

Само тренутак, пре вас се јавио колега Јовановић. Ви сте најпре упутили питање посланицима већине да ли ће подржати амандман, ја сада морам да омогућим њима да дају одговор на постављено питање.

Изволите, колега Јовановићу.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Када смо већ код амандмана, који је у сваком случају афирмативан, дужни смо да прокоментаришемо и нешто што је проистекло као последица веома непринципијелне дискусије коју су водили поједини посланици односно, прецизније да кажем, један посланик у овом сазиву, односно на данашњој расправи.

Господине председавајући, крајње је увредљиво за грађане Србије, пре свега савременике деведесетих година, а таквих је највише овде и међу грађанима Србије, да се Србија оптужи за распад Југославије. Увредљиво је да се неко позива на ратнохушкачку политику, политику која је водила једном једином циљу – да се сачува једна држава, да се у оквиру те државе сачува српски народ и да српски народ остане јединствен, непоцепан и неугњетаван.

Ако је то био циљ, да се амандманом злоупотребе историјске чињенице, онда ми то не смемо да дозволимо. Историјске чињенице су такве и неумитне да једноставно морамо да кажемо свима истину, а истина је

следећа – санкције које су постојале деведесетих година нису продукт било чега осим онога што је представљало креирање политике, и то светске политике, против Србије и против Југославије.

Не смемо да дозволимо да они који су довели до петооктобарских промена, са обећањима која су била грандиозна, која ће да воде у светлу будућност... А довела су до тоталне пропасти, довела су највећу пошаст на територије бивших република СФРЈ и директно угрожавање Србије. Зашто? Због тога што ниједно од датих обећања није испуњено, али буквално ниједно – ни побољшање стандарда становништва, ни повећање плата, ни довођење инвестиција.

Шта смо доживели? Доживели смо сушту супротност: доживели смо тенденцију да се на десетине хиљада привредних друштва појаве у стечајним поступцима као стечајни дужници, да се кроз приватизације будзашто продају највећи гиганти, које ми данас оживљавамо, које ова влада данас покушава да спаси, од ФАП-а па надаље. Доживели смо ситуацију у којој су се управо зарад једне такве бесмислене и монструозне политике, нарочито економске политике, обогатили они који су представљали челнике петооктобарске власти. На чију штету? На штету грађана Републике Србије.

Данас слушамо тираде о томе да ли је неко водио ратнохушкачку политику или не. То најбоље знају грађани Републике Српске, који кажу – Дејтонски споразум је гаранција постојања Републике Српске; Венс–Овенов план није ратнохушкачка политика него мировна политика која је водила једном једином циљу а то је да се престане са злочинима, било ко да их прави, да се престане са ратним страхотама и да се успостави мир; План 3-4 у Републици Крајини није ратнохушкачка политика. О чему онда говоримо када слушамо нешто што нема никакве везе са истином а још мање са историјом?

На крају желим само да се осврнем још једном на амандман. Колегиница Влаховић је заиста погодила суштину. Ми имамо разлога да га подржимо и да гласамо за тај амандман, не постоји ни један једини разлог да се доводи у дилему да ли ће се гласати или неће, да ли је то политичка демагогија или не, да ли је то некакав политички манир или не. Овај амандман је нешто што се сматра афирмативним, прогресивним и заиста је за подршку и уважавање. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, по амандману.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Траје ова расправа. Мени је јасно, и вероватно добром делу јавности, да је потребно направити историјску ревизију и поглед ка 5. октобру, а да деведесете године у потпуности заборавимо. Мислим да је важно управо због наше одговорности, у којој не смемо да понављамо грешке које смо тада понављали, деведесетих година. Говорим о неспремности да се направи дијалог тада најважнијих председника

република СФРЈ, који су имали своје турнеје, многи старији памте, по главним градовима република и нису успели да из тих турнеја изађу са неким договором који ће значити мир на овом простору. Знамо колико нас је коштао тај сукоб на Балкану деведесетих година. Знамо колико нас је коштао. Садашњи економски статус, социјални и сваки други у основи је последица онога што смо доживели деведесетих година.

Тачно је, двехиљадите године нису биле сјајне, али колега је позвао да говоримо о апсолутним бројевима па ћу говорити о тим апсолутним бројевима, којима ћемо дефинисати (не избегавам то) шта је било између 1990. и 2000. године, и 2000. и 2012. године.

Јавни дуг 2000. године износио је петнаест милијарди евра, ево апсолутног броја, учешће у БДП-у преко 200%, пошто је ниво БДП-а 2000. године био нешто изнад седам милијарди евра, а данас је око тридесет пет или нешто више, пет пута више. Да ли вам је потребан неки податак који може да илуструје да ли је данас боље или је било боље 1990. године, или 2000. поготово? Дакле, 2000. године: седам милијарди евра БДП-а, петнаест милијарди евра јавног дуга, учешће јавног дуга у БДП-у више од 200%.

Година 2012, опет у апсолутним бројевима: у јуну, када сте преузели одговорност и формирали Владу, јавни дуг је износио такође петнаест милијарди евра, учешће у БДП-у у том тренутку је било око 45-46%, на граници онога што је дефинисао Закон о буџету, у нивоу могућег задужења и учешћу јавног дуга у БДП-у од 45%. То су апсолутни бројеви, о којима не морамо да расправљамо. Наравно, интерпретирају их различити људи на различите начине.

Још једном, ово је позив свима нама у политици, у јавном говору, да не шаљемо те стрелице мржње. Имали смо, нажалост, пре два дана поруку једног од наших колега посланика, који је претио двојици колега да ће удвостручити своје активности због којих је осуђен и да ће их преклати. Ево, седи један од тих колега. Нажалост, нисам чуо осуду таквих претњи и таквих речи. Овде је министар полиције и позивам га да државни органи предузму мере заштите наших колега које су доживеле ту врсту претњи, које ја не сматрам безазленим. А понајмање су безазлене за све нас у јавности Србије. Не желим да понављамо такве врсте грешака, јер такве претње смо слушали и деведесетих година и видели смо какве су последице за све људе на овом простору.

Због тога се борим да говоримо о томе отворено. Позивам све вас да реагујемо са довољним нивоом солидарности, људскости у одбрани интегритета и безбедности сваког од нас појединачно.

То су разлози због којих желим да разговарамо о повишеном нивоу одговорности када разговарамо о свим овим темама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, да ли желите повреду Пословника или по амандману?

Повреда Пословника. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, поново рекламирам члан 107, повреда достојанства.

Овде је наведена висина дуга, тиме је повређено достојанство. Није речено да су нам остављене камате од 1,1 милијарде годишње, што значи за пет година 5,5 милијарди. Није речено да је потрошена комплетна српска привреда, што је повреда достојанства, за 6,7 милијарди евра; није речено да је потрошена донаторска подршка која је била вредна 4,5 милијарди; није речено да је потрошен опрост дуга Лондонског и Париског клуба, који је вредео преко 4,5 милијарди, што је укупно додатних 15,5 милијарди. Дакле, нису они оставили дуг од 17 милијарди, него је са ових 15,5 то било 32,5 милијарди, које су потрошили у време када је изнета 51 милијарда из земље захваљујући приватизацијама по ниским ценама.

Овде је речено о деведесетим, што је такође повреда достојанства. Нисам ја – моја странка је била мирољубива – писао писма Ратку Младићу и охрабривао сукобе у Босни и Херцеговини, под знацима навода, соколио га да одбрани што је требало да брани. Нисам ја ставио Перишића и Грубача у Савезну владу. Нисам ја ставио Радуловића у Владу Слободана Милошевића, такође. То су урадили они.

Нисам ја специјални саветник у „Пошти“. „Пошта“ је јавно предузеће државе Србије, које контролише Влада Републике Србије. Нисам ја специјални саветник за 156.000, већ претходни говорник. Он је власт, не ја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ристичевићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 104, када се посланик увредљиво обраћа другом колеги.

Малопре смо чули увреду изнесену у неистини и непотпуном информисању јавности када је колега рекао да је посланик претио двојници колега посланика. Јавност зна, Војислав Шешељ је после неправедне пресуде у другостепеном поступку више пута поновио да ће тај злочин за који је осуђен на десетогодишњу робију поново да уради, и то вишеструко јачег интензитета. Зашто? За оне који не схватају баш добро, који су „добронамерни“ – ако није било никаквог злочина и нема никаквог доказа за тај злочин, шта је логичније него да се на тако ироничан начин Војислав Шешељ обрати том Хашком трибуналу и онима који су свесрдно помагали Хашки трибунал како би измислили да је било протеривања Хрвата са територије Републике Србије? Сви знамо да тога није било.

То што неко не схвата иронију коју изражава Војислав Шешељ понижавајући поново, по ко зна који пут, Хашки трибунал, а и оне слугеранте који су трчали у Хртковце, измишљали, плаћали лажне сведоке...

Њима се јасно обратио, да би на њима лично извршио вишеструко већи злочин од оног који је извршио тако што су разменом имовине Срби и Хрвати из Хртковаца једноставно обезбедили себи кров над главом, како и каквог квалитета, то није битно.

Суштина је следећа: обојица посланика којима је Војислав Шешељ претио и даље се финансирају из истих извора. Нека кажу колико примају новаца да би пљували по Војиславу Шешељу, а понекад кад им се нађе и Србија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре Ђорђевићу, колегинице и колеге народни посланици, имајући у виду значај и потребу да се у оквирима нашег друштва и његовог социјалног контекста поставе јаки темељи у процесу спровођења иницијативе за инклузивно образовање грађанства, и у сврху истрајавања државе у намери да се и убудуће улажу напори да једна есенцијално битна ставка добије позитиван епилог, наставићу са досадашњом праксом инсистирања на деловању у том правцу где год да се у законским оквирима укаже простор за подстицање и афирмисање те секвенце.

Наиме, предложени амандман као и амандмани које сам предложила на овај предлог закона имају за циљ комплементирање и компактност већ установљених ставки квалитетно и прилично студиозно написаног Предлога закона.

Инклузивно образовање је неопходан корак у развоју друштва базираног на људским правима свих грађана. Основна функција образовања је припрема за живот у заједници. Ако неко почне да се образује у условима изолације, у оскудном, једноличном, издвојеном и ограниченом искуственом простору, онда ће особа бити ускраћена за могућност да се икада равноправно укључи у живот заједнице, али и заједница ће бити ускраћена, у том случају, да пружи подршку онима којима је потребна.

Инклузивно образовање је део шире стратегије једног друштва које промовише да се створи један свет мира, толеранције, одрживог коришћења ресурса, социјалне правде, у коме су задовољена сва и свачија основна права и потребе. А да би се то десило, потребно је уочити препреке и тражити решења за њихово превазилажење, у локалној култури, у политикама, у пракси, и осигурати неопходну помоћ и ресурсе.

Када говоримо о Предлогу закона о планском систему Републике Србије, морам да кажем да се рад локалне самоуправе у Граду Нишу одвија на четири колосека, а то су: подршка улагањима, стратешко планирање, унапређење пословног окружења и пројекти.

За крај морам да кажем, председавајући, господине Милићевићу, веома је битно, чак најбитније, у каквом смо стању и статусу затекли Град Ниш 2012. године. Мислим да је несхватљиво и непојмљиво да се минимизира чињенично стање. То вам је као и вођење кућног буџета – уколико сте презадужени, имате црну рупу у буџету, хаос у финансијама, јавним финансијама. Бирам речи којима ћу да опишем стање у јавним комуналним предузећима. Поменућу, рецимо, нишки Дом здравља, који је наследио дуг од 158.000.000 и заосталу једну и по плату запосленим радницима. Значи, требало је све то довести у неко стање нормале да бисте могли да идете напред и на здравим основама градите кућу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Павловић, желите по амандману? Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Подржала бих колегиничин амандман и инклузивно образовање, и уопште сваку врсту образовања које може на било ком закону, па и овом закону о планирању, да се изради. Међутим, ми смо данима причали о два члана, па ћемо вероватно и сад причати о два члана закона; причали смо о два члана у вези с личним и целоживотним образовањем.

Заиста бих волела да подржим ово што је колегиница рекла, међутим, сматрам да би репрезентативни пример тог целоживотног образовања и личног усавршавања требало да буде Скупштина Републике Србије. Лично, ја сам овде нешто више од годину дана, прошао ми је и приправнички стаж, како би то рекли у неком предузећу, и нисам овде стекла никаква знања која могу да користе неком пристојном човеку. Значи, знања која сам овде стекла, која су за мене апсолутно неупотребљива, јесу: како се вређају колеге, како се говори неистина, како је могуће чак претити некоме, како се за ратне злочине каже да неко не капира иронију. Ја не могу да схватим да ратни злочин и иронија уопште могу једно с другим да буду у вези.

Зато бих молила да све ово што је колегиница рекла и што смо на прошлој седници причали о личном и целоживотном образовању овде видим у каквој форми је то лично и целоживотно образовање посланика и да ми будемо, кажем, репрезентативни пример грађанима Србије како је то знање овде на највишем нивоу исказано. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Радослав Јовић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЈОВИЋ: Даме и господо народни посланици, на члан 1. овог закона поднео сам амандман који има за циљ да подвуче значај планирања за развој система јавног здравља.

Познато је, када говоримо о планирању, да постоји неколико важних елемената: прво кадрови, затим простор, опрема, потрошна средства и, наравно, стандард запослених у систему јавног здравља. Ако анализирамо све ове елементе за које очекујемо да ће бити предмет реализовања овог закона који је пред нама, јасно је да смо у претходном периоду морали да у много сегмената гасимо пожар.

Сетимо се само податка да је пре две године просек животног доба запослених у систему здравствене заштите био око 55 година. Наравно да је, када говоримо о том елементу, перспектива развоја здравства била доведена у питање. Сетимо се у каквом су нам стању биле установе, клинички центри, болнице, домови здравља. Дакле, и тај други елемент је био веома запуштен. Ако говоримо о опреми, сетимо се шта је све од тога недостајало у нашим здравственим установама. Наравно, када говоримо о потрошним средствима, сетимо се да смо прошли кроз један период када у нашим здравственим установама није било, нажалост, ни пеницилина.

Дакле, доношење оваквог закона је с аспекта развоја система здравствене заштите у Србији веома важно јер ћемо моћи да планирамо све ове елементе које сам малопре побројао. Не сме се више дозволити да било који елемент који утиче на систем здравствене заштите буде запостављен.

У крајњој линији, овај закон доживљавам као жељу државе, као напоре Владе и Народне скупштине да коначно уведу плански систем, систем у коме ће се јасно знати шта ми као друштво желимо, који ће увести макар неколико принципа као што су рационалност, правичност, равномерност итд. у развоју свих сегмената нашег друштва.

Надам се да ће већина мојих колегиница и колега у Народној скупштини подржати овај закон и да ћемо коначно, захваљујући њему и његовој реализацији, добити државу као доброг домаћина који ће на рационалан начин располагати ресурсима којим располажемо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поднела

сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије ради додатног дефинисања предмета овог закона. С обзиром на то да закон који је пред нама регулише плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика, средњорочно планирање, планска документа, тј. врсту, садржину и међусобну усклађеност планских докумената, сматрала сам да предмет овог закона посебно треба повезати са унапређењем правосуђа у Републици Србији.

Зашто нам је ово битно? Ово нам је битно пре свега због тога што је Република Србија отворила и у преговорима је са ЕУ у вези са поглављима 23 и 24. а управо се Поглавље 23. односи на правосуђе и основна права, између осталог, и на реформу правосуђа и антикорупцијску политику. Али оно што за Републику Србију треба да буде много битније од овог првог разлога који сам навела, то је да плански систем правосуђа треба напokon да доведе до тога да судијска функција може достојанствено да се врши.

Значи, уколико бисмо направили нови плански систем унапређења правосуђа, треба да се прво види какво је стање што се тиче ресурса у правосуђу, да ли су судије довољно обучене да доносе независне пресуде, да ли су судије довољно обучене да у потпуности примене Закон о електронској управи који смо недавно усвојили; у каквом су стању зграде где се одвијају суђења, какве су канцеларије у којима судије суде, да ли је потребно планско инвестиционо улагање у те зграде. С друге стране, уколико држава тим планским системом омогући да судије достојанствено врше своју функцију, судије треба да раде оно што је њихова основна дужност и обавеза, а то је да самостално и независно суде. Увек и поново треба инсистирати на потпуној независности судова, и да се напokon реше нелегалне приватизације које су иза нас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Јован Палалић.

Изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Даме и господо народни посланици, доста се данас и ових дана расправљало о томе да ли нам је уопште потребан закон о планском систему Републике Србије, да ли нам је уопште потребно планирање у држави. Желим да кажем да се управо једним оваквим законом показује колико се озбиљно промишља о држави и колико се коначно, после једног периода када је држава потпуно урушена, када су све њене институције биле обезвређене, потцењене, понижене, почиње озбиљно размишљати и планирати. Не говорим ово случајно и без конкретних примера из претходног периода, када се показивало како је држава функционисала и како су се доносила планска документа, закони и одлуке, могу да кажем потпуно разроко, у тој влади.

Узмите пример Владе из периода 2008–2012. године, која је за један од својих главних циљева прогласила децентрализацију. Тада се много говорило о децентрализацији. То је типичан пример зашто нам је потребан један овакав закон о планском систему. Тадашњи министар Млађан Динкић говорио је како нам је потребна децентрализација, а у исто време су доношене одлуке којима су се умањивала средства локалним самоуправама. Када се говорило о регионалном развоју, у исто време се доносио закон о укидању судова у појединим општинама, и на тај начин су и сами инвеститори бежали из тих општина.

Просто, био је потпуни хаос у Влади. Никакве координације, планирања. Зато смо дошли у ситуацију да су институције урушене, да се држава задужила, да се извршила реформа правосуђа која је потпуно обезвредила правосудни систем, да је држава постала плен и да су се запошљавали искључиво по партијском принципу и да је на сваки могући начин држава била на коленима.

Овај закон доноси координацију планирања. Овај закон показује да је држава јединствени систем и да све јавне политике морају бити усклађене. Само тако држава може бити јака и само тако можемо кренути у нови економски развој и привлачење нових инвестиција. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Изволите, колега Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани председавајући, министре, ми смо у свом економском развоју дошли до тренутка када морамо планирати на дуге стазе, морамо правити трогодишње и петогодишње планове, као што смо то некада радили, осамдесетих година. Време које је иза нас било је такво какво је, морамо се окренути новој улози републичке администрације или јавне управе, која мора бити креатор јавне политике.

Та јавна политика мора бити усаглашена са планирањем буџета. Потребно је усаглашавање свих субјеката који учествују у планирању и економском развоју, мислим на јавну управу, републичку, на локалну управу, мислим на месне заједнице, све до самог грађанина, а све то да би било боље грађанима и да би имали ефикаснији и бржи економски развој.

За ефикасност у економији, политици, врло је бита улога Владе. Влада је то исказала тако што је формирала Канцеларију за е-управу и информационе технологије. Ја сам о томе говорио да је то урађено тако добро, да су одабрани прави људи, да су почетни резултати били тако успешни и видљиви да је наша Канцеларија за е-управу и ИТ добила светску награду УН, што је гарант да ће е-управа допринети да економски развој буде још ефикаснији, о чему сам говорио у свом амандману.

Зато је потребно да отворимо и тржиште отворених података. Тржиште отворених података је данас велика сировина ИТ индустрије и ми морамо о томе повести рачуна и даље наставити са развојем е-управе. То ће

бити гарант да ћемо сваког дана имати све боље резултате и да ће грађани живети све боље и боље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о планском систему Републике Србије поднео сам амандман на члан 1, где се додаје став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на стабилност курса динара“.

Овим законом, у члану 1, уређује се плански систем Републике Србије, тј. управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему.

Разлог за доношење једног оваквог закона је потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе, који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђење одрживог раста и развоја Републике Србије, укључујући аутономне покрајине и локалне самоуправе.

Овим законом постиже се ефикасан плански систем, да се нарочито зна шта је планирано у погледу јавних политика. Овим законом остварујемо заједничко планирање јавних политика али и реализацију планираног, па на тај начин помажемо развој слабо развијених и неразвијених општина у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик примаријус др Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала лепо.

Поштовани председавајући, уважени министре, на члан 1. овог закона поднео сам амандман којим се додаје став 2. који гласи – планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије, с посебним акцентом на неразвијене општине.

Чланом 1. дефинисано је шта се уређује планским системом Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање. Знамо да се под појмом „јавне политике“

подразумевају правци деловања Републике Србије и правци деловања аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Припремајући амандмане, пажљиво сам анализирао овај предлог закона и мишљења сам да исти решава многе нагомилане проблеме и иде у сусрет потребама садашњости, тако да се не угрожава могућност будућих генерација да задовоље сопствене потребе, напротив, поставља им одличну основу за будући напредак.

Успостављање планског система, између осталог, омогућава стални економски раст и дугорочно боље коришћење ресурса, што за последицу свакако има смањење сиромаштва. Закон о планском систему омогућава праћење актуелних трендова и захтева и, што је најбитније, решава проблеме из прошлости као што су поларизација развијених и неразвијених подручја, депопулација и друге регионалне неравномерности које су сваким даном долазиле све више до изражаја.

Доношењем и применом закона о планском систему утврђује се и спроводи јавна политика у циљу успостављања ефикасног планског система и стимулативног регулаторног оквира на свим нивоима, што је једини правилан приступ ако желимо да остваримо суштински и системски напредак. Самим тим, афирмише се свеукупни развој Републике Србије, с посебним акцентом на неразвијене општине, што је додатно дефинисано у поднетом амандману на члан 1. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, др Кривокапићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Даме и господо народни посланици, овим амандманом подвлачи се значај питања развоја. Развој је у тесној вези с укупним привредним приликама у земљи и, наравно, са питањем запослености односно питањима производње.

Данас се током ове скупштинске расправе неколико пута поставио знак питања шта је могуће у Србији производити данас, за шта имамо капацитете, знања и могућности. Заиста, чињеница јесте да много тога Србија данас може, много више од онога што обично људи имају у виду када говоре о производњи у нашој земљи.

Присутни министар, иначе, ништа није погрешно. Србија данас може да извози мале авионе, и то и чини. У реакцији на ону вест неко је коментарисао данас – ето, извезло је једно предузеће два авиона. Два само у САД, укупно, чини ми се, податак је – више од 160 у различите крајеве света, педесетак земаља је у питању. То је, заиста, у Србији могуће. То је реалност. Али обратите пажњу, даме и господо, реч је о приватном сектору. Управо тамо где желимо да постигнемо најбоље могуће ефекте, да подстакнемо

приватну иницијативу, такве ствари се дешавају. То није никаква фантазија, никаква бајка. То је могуће.

И, да, постоје и научни институти који данас раде озбиљне ствари, који раде са савременим технологијама. Да, постоје и приватни институти у том смеру. И, да, тамо где је потребно, Србија данас има средства да те добре процесе подстакне, између осталог, и субвенцијама.

Чињеница је да ми те програме, не само на основу онога што каже слово закона већ и у пракси, реализујемо са подједнаким уважавањем и домаћих и страних инвеститора. Неко је поставио питање – дајте односе. Званични извештаји од прошле године кажу – укупно око 180 таквих програма за страни капитал, односно око 150, ако не грешим, за изворно домаћи. Дакле, као што се види, и нека формална, сувопарна статистика говори да ту никаквих потцењивања једних у односу на друге нема.

На тај начин ми повећавамо запосленост, смањујемо јавни дуг у оним релативним односима, па и у апсолутним односима. Мало пре неки нису хтели да дају информацију до краја – оних 17,7 милијарди јавног дуга на крају 2012. године, што је било све само не добар резултат, данас ће моћи да се савлада. Па и онај релативни однос пада већ другу годину заредом, много раније него што је предвиђено. Србија заиста постаје успешно место, добро место за живот, све супротно од неуспешне ДОС паланке каква је била некада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала.

Поштовани господине министре, колеге и колегинице народни посланици, у члану 1. Предлога закона прописано је да се овим законом уређује плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему, међусобна усклађеност планских докумената, поступак утврђивања и спровођења јавних политика и обавеза извештавања о спровођењу планских докумената, као и сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и на вредновање учинака тих прописа.

Поднела сам амандман којим се у члану 1. додаје став 2, да се планским системом Републике Србије афирмише свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење правосудних институција.

Свакако је за свеукупни развој Републике Србије веома важно функционисање правосудног система и рад на унапређењу правосудних институција. Србија је у том циљу донела рационалну Стратегију реформе

правосуђа за период од 2013. до 2018. године. Уследила је фаза унапређења, односно прецизног дефинисања усвојеног правног оквира, институционално и професионално јачање капацитета новоформираних институција: Високог савета судства, Државног већа тужилаца, Правосудне академије, као и повезивање процеса реформе правосуђа са процесом европских интеграција. Стратегија јесте одговор на изазове за унапређење система правосуђа и показала је спремност државе да одговори на захтеве грађана за поштовањем владавине права и независним, непристрасним, одговорним и ефикасним правосудним системом. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Реч има народни посланик Никола Јоловић.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министре, планским системом Републике Србије уређује се управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему, међусобна усклађеност планских докумената, поступак утврђивања и спровођења јавних политика и обавеза извештавања о спровођењу планских докумената, као и сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и на вредновање учинака тих прописа.

Међутим, у члану овог предлога закона није прецизирано на који начин ће се спроводити планирање, тј. како ће се планска документа употребљавати у циљу развоја Републике Србије. Овим амандманом допуњује се члан овог предлога закона, где се прецизно дефинише да је један од задатака планског система афирмација свеукупног развоја Републике Србије и бољи приступ економским ресурсима.

Поред осталих начела која ближе одређују начин функционисања планских докумената, искоришћеност економских ресурса јесте једна од полазних основа за формирање планског система који поставља циљеве, утврђује приоритете јавних политика, односно планира мере и активности за њихово достизање у оквирима својих надлежности и у вези са својим функционисањем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Реч има народни посланик Станислава Јаношевић.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Испред нас је веома битан период, период израде даљег плана развоја Републике Србије. Неопходно је да утврдимо приоритетне циљеве у развоју

Републике Србије, што се односи и на коришћење средстава ЕУ и развојних фондова који ће нам помоћи.

Као држави која стрпљиво и добро напредује ка уласку у ЕУ, отварају нам се многа врата. Ми желимо да свој пословни амбијент учинимо што атрактивнијим за инвеститоре и, самим тим, имамо могућност коришћења европских фондова.

Челници Града Зрењанина препознали су позитивне ефекте прекограничне сарадње са Румунијом и коришћењем ИПА фондова Град Зрењанин донирао је Полицијској управи у Зрењанину ватрогасна возила и помоћне чамце у износу од 500.000 евра. То је изванредан пример пројекта рада полиције у заједници, о чему министар Стефановић говори, и овом приликом апелујем да и друге локалне самоуправе прате овај пример.

Одлично се боримо против криминала, његова стопа присутности у друштву је све мања, међутим, морамо водити рачуна и о овим ванредним ситуацијама које могу бити изазване неким елементарним непогодама. Морам, између осталог, напоменути да Канцеларија за младе у Зрењанину има изузетну сарадњу са МУП-ом, Полицијском управом у Зрењанину и Жандармеријом. Они заједно организују многе обуке, едукације, симулације догађаја, што нас додатно чини сигурнијим. Оно што је похвално у целој овој причи јесте да се одржавају многе хуманитарне утакмице, које су углавном ревијалног карактера.

За сваку похвалу је када имате тим који паралелно води рачуна о образовању, здравству, безбедности и привреди. Стога подносим овај амандман, који ће допунити свеобухватни развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Реч има народни посланик Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, одредбом члана 1. предложеног закона о планском систему Републике Србије утврђен је предмет закона којим се уређује плански систем Републике Србије кроз прописивање формата и обавезне садржине различитих планских докумената, обезбеђивање и повезивање јавних политика, обавезу праћења и вредновања усвојених јавних политика и прописа, успоставу јединственог информационог система, као и обавезу спровођења консултација приликом израде докумената јавних политика и прописа. Овако дефинисан предмет закона има за примаран циљ успостављање ефикасног, транспарентног, координисаног система планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа.

Предложеним амандманом којим се додаје став 2. додатно се дефинише предмет закона. Он се односи на свеобухватан развој Републике Србије, с посебним освртом на права расељених лица.

Поштоване колеге, конфликти у региону су довели Републику Србију на прво место у Европи по броју избеглица и расељених лица. Након НАТО агресије 1999. године и уласка КФОР-а на простор Косова и Метохије, више од 200.000 Срба и осталих неалбанаца било је присиљено да напусти своја пребивалишта, док је додатних 20.000 лица расељено у мартовском погрому 2004. године. Притом треба истаћи чињеницу да, упркос присуству међународне заједнице, не постоје адекватни безбедносни услови за повратак нити је осигуран приступ правима, тако да се у протеклом периоду вратио занемарљив број расељених лица, од чега је мање од 5% остварило одржив повратак.

Ова миграција довела је до новог оптерећења Србије, у којој се већ налазило више од пола милиона избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине. Република Србија је, у сарадњи са различитим субјектима на међународном и националном нивоу, обезбедила избеглицама трајна, одржива и примерена решења кроз приступ свим правима, услугама и ресурсима на једнаким основама као држављанима Републике Србије, а интерно расељеним лицима ефективно побољшање услова живота у току расељења и потпуну социјалну укљученост.

У том контексту апострофирам чињеницу да је за обезбеђивање прихвата и збрињавања избеглица и расељених лица Република Србија обезбедила више од 260.000.000 евра из сопственог буџета, и то: 42.000.000 за смештај у колективним центрима и социјална давања, 72.000.000 за здравствену заштиту и 150.000.000 за образовање.

Осим према хиљадама избеглица и интерно расељених лица, Република Србија је показала хуманост и поштовање међународних стандарда према више од милион миграната из Азије и Африке који су прешли преко територије Републике Србије, као и према онима који су тренутно смештени у прихватним центрима за азил. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Реч има народни посланик Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, пред нама се налази Предлог закона о планском систему Републике Србије, као и низ предлога о изменама и допунама закона о финансијском значају које Србија као земља треба да донесе да би постала равноправна чланица заједнице европских народа, који ће омогућити ефикаснији рад, резултате и значај у примени истих.

Предлог закона о планском систему Републике Србије издвајам као веома битан. Разлог за доношење овог закона је потреба да се успостави ефикасан, транспарентан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе који покрива све аспекте социјалне и економске развојне политике, уз обезбеђење раста и развоја, као и ефикасно спровођење процеса приступања Европској унији.

Подносим амандман на члан 1. Предлог закона и додајем став који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење правосуђа.“

Велики су напор уложили наш председник и наша влада да бисмо се подigli са дна, и у томе су успели. Србија има свој циљ, приоритет и резултате којима може да се похвали. Грађани су тражили рад и пристали на тешке мере штедње да би се подigli на лествицу више, како би наша држава била боља и како би се у њој боље живело. Србија ради и гради и не жели више назад, идемо путем бољег и напред.

Успели смо да створимо стабилност и очувамо је. Стабилност – економска, регионална и политичка – услов је за нове инвестиције. Без стабилности не би било страних ни домаћих инвеститора. Стабилност је прва и неопходна мера ка будућности. Довела је до отварања нових фабрика, нових радних места. Само у периоду 2014–2016. године отворено је 124.000 нових радних места, што је омогућило бољи живот и стандард наших грађана.

Данас имамо међународни углед, поштовање за нашу земљу, која је независна и суверена, којој се верује и која је поуздан партнер својим пријатељима. Да је тако, потврђују инвестиције из региона, Европе и целог света. Србија постаје значајан регионални чинилац.

Ми смо за протекле три године привукли седам милијарди евра страних инвестиција. Сада се најављују две веома значајне инвестиције у аутомобилској индустрији, у Чачку и Војводини, и тиме отварамо простор за нова радна места. Зато је корист од страних инвеститора очигледна и извесна – с једне стране, радна места, а с друге стране, све то доводи до економског раста наше земље.

Значај свега тога је и стабилна валута и ниска инфлација, за коју је поред Владе Србије значајна Народна банка Србије, и гувернерка, те грађани Србије имају сигурност и могућност да планирају и мисле на своју будућност. Народна банка Србије одузела је дозволу за рад „Југобанци Југбанци“ а. д. Косовска Митровица због ликвидности, јер банка већ дужи временски период не испуњава услове које прописује НБС. Имовину и обавезе као и запослене раднике преузела је Банка Поштанска штедионица, па су тако запослени и клијенти добили олакшање.

То је доказ колико наш председник и Влада мисле о сваком појединцу и опстанку и останку на Косову и Метохији. Знамо да највећи терет носи наш председник, па смо му захвални за мир и стабилност. А радници и запослени

у „Југобанци“ су захвални зато што су наставили са радом и имају могућност да и даље обезбеђују своје породице и њихов опстанак. Са таквом стабилношћу идемо у будућност, да градимо и подигнемо животни стандард и унапредимо наш систем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Реч има народни посланик Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. закона о планском систему који за циљ има додатно дефинисање предмета овог закона.

Уколико говоримо о планском, промишљеном, реалном и изнад свега одрживом развоју свих наших крајева, свих округа у Републици Србији, морамо имати на уму све сегменте који омогућавају и обезбеђују управо овакав процес, пре свега мислим на Владу Републике Србије, на локалне самоуправе, на државни систем који је ефикасан, на законску регулативу, на оно што планирамо и пишемо кроз пројекте. Целина је састављена од делова и они морају функционисати беспрекорно.

Показало се у протеклим годинама које су то критичне тачке и током реформских процеса управо се на те тачке стављао акценат и управо је ту вршена реформа државне управе. Циљ је да државна управа буде ефикасна, да ради са што мање трошкова, да буде заправо сервис грађана и да чини све да омогући да се ради у индустријским зонама, да се развијамо, да створимо предуслове за развој и да нам долазе страни инвеститори који ће отворити нова радна места.

За све ове процесе била је потребна изнад свега воља, воља да се сагледају проблеми, да се са проблемима ухвати укоштац, да се они препознају и почну да се решавају.

Кроз један конкретан пример, а то је превођење матичних књига у електронски облик, што су све локалне самоуправе имале као задатак, могло се заправо видети како су општине годинама тавориле и стагнирале и нису обављале своје задатке. Конкретно, Општина Трстеник је од 2009. до 2016. године свега 5% матичних књига унела у електронски облик, навођени смо као лош пример. Међутим, доласком Српске напредне странке, набавком опреме и ангажовањем кадрова овај задатак је испуњен, дошли смо до 80%. То је јасан показатељ како уз добру организацију, добру вољу ствари могу да се покрену и промене.

Све ове наше реформе, сви ови наши напори заправо су увек препознати и похваљени. Уз те реформске процесе и законе које мењамо, уз максимално искоришћење потенцијала које имамо и трошење буџетских средстава, заиста можемо постићи резултате. Сведоци смо да су ранији режими улагали искључиво у политички подобне општине док су остали

крајеви остајали запостављени и занемарени. Оно што сада ради Влада Републике Србије и Александар Вучић јесте управо оно што нам је потребно: улаже се у све крајеве равномерно, улаже се у образовање, улаже се у здравство, у реконструкцију али и изградњу нових објеката. И, што је најважније, ради се на довођењу инвеститора и отварању нових радних места. Дакле, увек наглашавам то, уз координисано, планско, изнад свега домаћинско планирање, можемо се надати развоју и опоравку наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа. Са радом настављамо у 15.15 часова. Захваљујем.

(После паузе – 15.25)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо са данашњим радом.

Поштоване даме и господо народни посланици, примили сте извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, који је утврдио да је наступањем смрти народног посланика Зорана Красића наступио случај из члана 88. става 1. тачке 8. Закона о избору народних посланика, па предлаже да Народна скупштина, у смислу члана 88. ст. 3. и 4. истог закона, констатује престанак мандата овом народном посланику.

Сагласно члану 88. став 1. тачка 8. и ст. 3. и 4. Закона о избору народних посланика, Народна скупштина, на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, констатује да је престао мандат пре истека времена на које је изабран народном посланику Зорану Красићу, даном наступања смрти.

Сагласно Закону о избору народних посланика, извршиће се попуњавање упражњеног посланичког места у Народној скупштини.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Петковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије, за који сматрам да би био потпун и свеобухватан када би у ставу 2. овог члана стајао текст предложеног амандмана.

Наиме, у оквиру основних одредаба закона, које се тичу предмета уређивања истог, члан 1. гласи: „Овим законом се уређује плански систем

Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему, међусобна усклађеност планских докумената, поступак утврђивања и спровођења јавних политика и обавеза извештавања о спровођењу планских докумената, као и сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и на вредновање учинака тих прописа.“

Лично сматрам да би целисходност овог члана била свеобухватна када би у ставу 2. у оквиру своје пуне садржине био обухваћен процес дигитализације. Даме и господо, ово је доба дигитализације. Број дигиталних уређаја, система и апликација које тренутно утичу на наше животе веома је велики и нема краја листи нових. Дигитализација је приоритет Владе Републике Србије као прворазредни друштвени процес а не само као прост техничко-технолошки развој.

Разлог за доношење овог закона је потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђење одрживог раста и развоја Републике Србије и дигитализацију јавне управе и комплетног државног апарата, како саме Републике тако и аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, као и ефикасно спровођење процеса приступања Европској унији.

На крају желим да истакнем да подржавам рад Владе а посебно рад и пожртвовање председника Републике Србије Александра Вучића. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, уважени председавајући.

Поштовани министре, колеге посланици, грађани Србије, ја сам у оквиру свог ангажовања, као посланик који је изабран са листе СНС-а али и као посланик који представља у Скупштини Републике Србије Уједињену сељачку странку, поднео амандман на закон о планском систему Републике Србије на члан 1. где сам ставио акценат на недовољно развијена подручја.

Увек у својим говорима говорим о недовољно развијеним подручјима баш због тога што долазим из једне општине која је неразвијена а на југоистоку Србије је. Очекујем да у наредном периоду Влада Републике

Србије а и наш председник, који је као премијер у претходном периоду радио на развоју југоистока Србије, на развоју малих општина и на развоју пољопривреде...

Овог тренутка ћу се осврнути баш на пољопривреду јер сам сигуран да највећа шанса за развој југоистока Србије јесте у систематским активностима на развоју пољопривреде, ангажовању пољопривреде, субвенцијама у пољопривреди. Очекујем да ћемо у Сврљигу, Белој Паланци, Гадином Хану и другим општинама још више улагати и обећавати, односно давати средства којима можемо да обезбедимо бољи живот свих грађана у тим општинама. Очекујем да ћемо у наредном периоду успети да променимо правилник који је донет у Министарству за пољопривреду, за мала газдинства, и да обезбедимо боље услове за те наше пољопривредне произвођаче. Очекујем да ћемо врло брзо исплатити премију за млеко, трећи квартал.

Сигуран сам да Влада Републике Србије, на челу са нашом премијерком Аном, наш председник и сви министри имају велики акценат и велику обавезу, и сви радимо на томе, да радимо на просперитету и развоју неразвијених подручја из којег ја долазим.

Позивам све посланике да гласају за мој амандман јер сам сигуран да ћемо сви радити на томе да обезбедимо бољи живот свим људима, с посебним акцентом на недовољно развијена подручја.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, закон о планском систему Републике Србије свакако је у функцији економског развоја. У јавној расправи која је претходила овом предлогу закона своје примедбе, сугестије и предлоге дало је преко 170 представника органа државне управе, локалне самоуправе, невладиних организација, стручњака из ове области и других заинтересованих. Имали су заједнички став да је овај закон неопходан за увођење једног вишег нивоа реда у планском систему Републике Србије са циљем координације и континуитета у планирању, доношењу и реализацији, а самим тим и праћењу реализације докумената јавних политика Републике Србије.

Јавне политике Републике Србије – сви процеси Владе Републике Србије, локалних самоуправа, покрајинских институција који доприносе економском развоју – дакле, то је политика која је стопу незапослености од 23,9% 2012. године довела до 12% 2017. године, а од 2018. до 2020. године се очекује и испод 8%. То је политика која доноси напредак на сваком пољу. То није она политика која се састоји у оном амандману, који је описан као

најбољи, „брише се“. Четиристо хиљада радних места од 2008. до 2012. године – брише се; идеја за нови локални, магистрални, ауто-пут – брише се; идеја за улагање у здравство, у образовање – брише се. Ми смо се са таквом политиком давно мимоишли на једној раскрсници – ми у будућност, а они у прошлост. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим амандманом предлажем да се у члану 1. Предлога закона дода став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење медицинских установа.“ Овим амандманом додатно се дефинише предмет овог предлога закона.

Убрзани процес транзиције кроз који пролази наша земља на путу ка ЕУ показао се као својеврсни тест за сваку институцију, укључујући и здравствену, која мора да докаже да је довољно способна и професионална да одговори на високо постављене стандарде који подразумевају свакодневно потврђивање и контролу квалитета рада.

Завод за јавно здравље Ћуприја „Поморавље“ у Ћуприји, чији је основни задатак промоција и заштита здравља сваког житеља Поморавског округа, мора у потпуности истрајати на путу прилагођавања и усвајања европских принципа и метода рада који му обезбеђују да остане незаобилазна институција у систему здравствене заштите и заштите животне средине. Завод је превентивна здравствена установа, која је у својој историји у више наврата мењала име и организациону структуру.

Истовремено, од оснивања, 1954. године, Завод за јавно здравље Ћуприја „Поморавље“ у Ћуприји бележи узлазни тренд развоја, који је резултирао усложњавањем и повећањем обима рада, кадровским јачањем, опремањем, увођењем нових лабораторијских и других метода и стандарда квалитета. Притом, нису занемарени услови рада и стандард радника.

Захваљујући великом ангажовању запослених и посвећености послу и кући којој припадају, Завод је прерастао у респектабилну институцију у већини области којима се бави. Даљи развој Завода као здравствене установе, са улогом унутар здравственог система Поморавског округа, пре свега координационом и промотивно јавноздравственом, могућа је у потпуности само кроз реализацију општих и посебних циљева развоја.

Општи циљеви развоја Завода у будућем периоду биће: одржавање узлазног тренда развоја Завода; обезбеђивање услова за одрживо финансирање; унапређење квалитета и ефикасности свих активности у домену јавног здравља; развој промоције здравља, превенције болести и

заштите животне средине; очување и унапређивање здравља становника Поморавског округа; смањење инциденце и преваленце најзначајнијих обољења и стања и редуковање најважнијих фактора ризика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч?

Колега Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, правилном координацијом између локалне самоуправе и републичких органа у процесу деловања у одређеним областима ради постизања жељених циљева могуће је да републички органи имају увид у потребу свеукупног развоја Србије, односно сваког дела њене територије, тако да ниједна локална самоуправа не буде запостављена приликом петогодишњег планирања које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему. Постиге се међусобна усклађеност планских докумената, односно републички органи препознају потребе локалне самоуправе.

Овим начином рада републички органи препознали би потребе Бајине Баште, одакле ја долазим, за проглашавањем дела њене територије на подручју планине Таре и планине Повлена ваздушном бањом, како бисмо на тим местима могли да користимо изузетно велики потенцијал за развој сеоског и осталих врста туризма, а нарочито спортског, конгресног, планинарског и ловног. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Као већина амандмана које подносим у последње време, и овај амандман на закон о планском систему односи се на одрживи развој, односно моја је подршка Влади Републике Србије у економском и одрживом развоју Републике Србије.

Пре него што било шта више кажем о самом амандману, подсетићу да смо данас слушали свакојаке дискусије с оне стране. Један од колега чак нас је вратио у време Рима и плебисцита и поменуо да се одржавају скупштине на трговима. Рече, треба да изађемо пред грађане и поразговарамо о проблему, конкретно, аеродрома.

Сви грађани имају своје представнике, зато смо ишли на изборе. Мислим да се све ствари решавају што у локалном, што у републичком парламенту, а већина и у Влади.

Чак је било и врло ружних дискусија. Помињало се неко поређење између онога што ради ова скупштинска већина и ова влада, у шта улаже и какве су то инвестиције... Поређење је било између нас и нпр. Словенаца. Немојмо заборавити, а већина је изгледа заборавила, шта смо доживели од 1991. године, шта смо преживели и где смо били. Није за поређење.

И, за све оне који кажу да страни инвеститори нису прави инвеститори – јесу. Сва страна предузећа, сви страни инвеститори морају да региструју предузеће у Републици Србији, које ће се звати, на пример, помињали смо данас више пута „Горење“, „Горење“ д.о.о. Београд или „Горење“ д.о.о. Ваљево. Овде се убирају сви приходи и овде се плаћају све таксе. Нажалост, профит остаје оснивачу, што је сасвим нормално. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милојевић.

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре у Влади Републике Србије, даме и господа посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије, поднео сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије. Предлажем да се у члану 1. Предлога закона дода став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење приватног сектора“.

У том смислу, овим амандманом унапређење приватног сектора уводимо као један од предмета овог закона. Ово је од изузетне важности јер циљ закона о планском систему Републике Србије јесте успостављање ефикасног, транспарентног и координисаног система планирања који ће покривати све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике, уз домаћинско пословање и располагање буџетом.

Имајући у виду овакве циљеве закона, неопходно је унапређење и развој приватног сектора препознати као један од основних темеља будућих економских оквира и целокупног развоја привреде Републике Србије.

Како бисмо успели да ухватимо прикључак са најразвијенијим привредама земаља Европске уније и наставили процес напретка земље, сматрам да је овај закон добра полазна основа и тачка која ће покренути да се још више систематски развија приватни сектор.

Општина Аранђеловац је пример како су мале породичне приватне компаније за свега неколико година повећале број радника неколико пута, развиле се у озбиљне компаније са великим бројем запослених лица, које током последњих неколико година остварују најбоље резултате и обим пласмана робе на тржишту земље и иностранства.

Сматрам да је овај закон само један у низу одличних мера које спроводи Влада Републике Србије и показатељ одговорне државне политике раста животног стандарда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, плански систем представља систем јавних политика, односно правца деловања Републике Србије, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе у одређеним областима ради постизања жељених циљева на нивоу друштва. Који су то циљеви друштва? Управо успостављање једног ефикасног и транспарентног система на свим нивоима власти, који ће, захваљујући реалистичном планирању и међусобној координацији, постићи оптимално коришћење буџетских средстава не би ли се обезбедио одрживи раст и развој Републике Србије. То се пре свега односи на привредни раст, који можемо континуирано одржати и тиме ухватити корак са развијеним друштвима само увођењем ових принципа: принципа ефикасности, транспарентности, реалистичности и рационалности.

Дугорочно планирање, сагледавање свих релевантних чинилаца, адекватно планирање социјалне и економске развојне политике једини је начин да постигнемо оно што, надам се, сви желимо а то је развој наше земље. Државна управа има задатак да обезбеди висок квалитет живота грађана, регулисање свих оних тржишних несавршености које производе неједнаке исходе. Услуге државне управе данас, у 21. веку, морају бити лако доступне, уз ниске трошкове грађана али и државе. Зато поздрављам свеукупну реформу државне управе, која по први пут, захваљујући убрзаној рационализацији и дигитализацији, јесте сервис грађана, а не некаква казна и оптерећење.

Као пример добре управе на локалном нивоу могу навести моју Општину Раковица. Да није у питању само субјективност, рекли су и бирачи на недавно одржаним градским изборима, где су више него убедљиво указали још једном поверење листи Српске напредне странке. Највредније што Раковица има јесу њени грађани, па се општинска власт тако и понаша. Урађен је нови Дом здравља на Лабудовом брду, који иначе има 40.000 картона и на чију изградњу су грађани чекали скоро четрдесет година. Асфалтирано је преко сто улица у последње четири године. Урађене су и

многе друге ствари које су побољшале квалитет живота свих нас у Раковици. Урађено је још много више али ћу у својим следећим амандманима навести и те примере.

Усвајањем овог предлога закона наставићемо процес доношења реформских закона. Донећемо модеран али реалистичан плански систем, који на прво место ставља грађанина и државни развој. С тим у вези, овим амандманом желела бих да се то у самом тексту и назначи. Прихватањем овог амандмана препознаћемо развојни карактер овог закона за нашу земљу. Зато позивам Владу да усвоји наведени амандман, а уколико буде потребно, да то учине и колеге посланици. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч?

Колега Филиповићу, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, из седнице у седницу доносимо системске законе, законе који умногоме треба грађанима да кажу шта их чека у будућности. Ја ћу покушати да у ова два-три минута кажем људима шта смо имали у прошлости и шта нас чека у будућности која је испред нас и због чега сам, на крају крајева, поднео амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије.

У Србији је од 2000. до 2012. године постојао континуитет планирања, системског планирања пљачкања земље, системског планирања отпуштања људи, отимачине државне и народне имовине. У Србији од 2012. године па до данас, а верујем и у будућности, такође имамо план, али план како да грађани живе боље, план како да уредимо наше друштво у складу с оним стратешким циљевима које имамо као држава. Верујем да је овај законски предлог управо зато данас на дневном реду, како бисмо наставили континуитет политике коју водимо као СНС и коју воде Влада Републике Србије и председник Србије Александар Вучић од 2012. године до данас.

Тај континуитет заснива се на томе да отварамо фабрике, да модернизујемо друштво, али да то не радимо стихијски и ад хок, него да постоји јасан план, јасна визија како, шта, кад и због чега радимо, да неко контролише како се тај план спроводи у будућности, који су његови резултати, какви су ефекти на наше грађане и друштво у целини. Зато дубоко верујем да ми као посланичка група, сви посланици Српске напредне странке, треба да подржимо овакав предлог закона и друге предлоге закона који су на дневном реду. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч?

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, у члану 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије додаје се став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност правосудних институција“.

Предлог закона о планском систему има за циљ решавање неефикасности и нетранспарентности на свим нивоима: републичком нивоу, нивоу аутономне покрајине и нивоу јединица локалне самоуправе.

Принцип ефикасности правосуђа један је од основних принципа на којима се темељи целокупан правосудни систем Републике Србије. Основни елементи ефикасности правосуђа су гарантовани Уставом, а свака грана права предвиђа начело ефикасности као крунско начело. Смањење заостајања у решавању предмета и уједначавање судске праксе знатно утичу на ефикасност правосуђа. Стога се од почетка 2017. године примењује Закон о заштити права на суђење у разумном року којим се додатно гарантује ефикасност судства и остварује значајан напредак ка остварењу циља у овој области.

С друге стране, сам процес приступања Европској унији подразумева спровођење реформи, које Влада Републике Србије са великим успехом спроводи. Поглавље 23 односи се на правосуђе и основна права и носи са собом обавезу темељних реформи које за циљ имају управо ефикасност правосуђа. Колико је ово питање од суштинског значаја за Србију и сваку другу земљу која је приступила или је у процесу приступања Европској унији, говори пракса да се поглавља 23 и 24 отварају на самом почетку преговора а затварају последња. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч?

Колега Костићу, изволите.

РАДМИЛО КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, сви ови прописи треба да отклоне све уочене проблеме постојећег начина рада и допуне добре елементе које већ имамо у државној управи, повезавши их у један систем. Главни постулати које прописују су: добро разумевање проблема, аналитичност, јасни и конкретни циљеви, мерљивост резултата, усклађеност са буџетом, партиципативност и повезаност између планова и прописа.

Овај закон уводи систем одговорности за резултате и ствара оквир за мерење ефикасности рада у јавној управи. Успоставља се ефикасан и транспарентан систем планирања, који покрива све кључне аспекте

социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђење одрживог раста и развоја Републике Србије, као и унапређење пословања. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч?

Колега Дрецун, изволите.

МИЛОВАН ДРЕЦУН: Поштовани председавајући, господине министре, колеге посланици, поднео сам амандман који гласи: „У члану 1. Предлога закона додаје се став 2: 'Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење одбрамбених капацитета'.“

Предмет уређивања планског система Републике Србије свакако треба да буде развој Србије путем унапређења одбрамбених капацитета, посебно у новонасталим међународним околностима. Јавне политике које дефинишу правце деловања Републике Србије неизоставно у сваком сегменту утичу на подизање и унапређење одбрамбених капацитета.

Када се планира економски развој, финансијска политика, енергетска одрживост, прехранбена одрживост, инфраструктура, информациони напредак, увек се мора имати у виду да се на тај начин директно утиче на планирање и изградњу одбрамбених капацитета Републике Србије. Стварање предвидивог правног окружења, односно напредног, прецизно одређеног и уређеног планског система Републике Србије обезбеђује смањивање неизвесности за успешно планирање и изградњу одбрамбених капацитета.

Реално планирање, припрема и подизање одбрамбених ресурса у складу са могућностима државе, дефинисаним и кроз плански систем, неопходни су елементи за структурирање, модернизацију, развој и ефикасност укупног система одбране. Зато сматрам да члан 1. закона о планском систему Републике Србије треба да буде допуњен амандманом који сам поднео. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије, с посебним освртом на развој здравства.

Да би се здравство нормално развијало и функционисало, сви појединци као и сви субјекти друштва морају да улажу у исто преко својих обавеза које су дужни да плаћају држави.

Претходни режим је имао сасвим другачији циљ. У прилог томе говори и чињеница до које сам дошла као члан Одбора за заштиту животне средине а тиче се града Лознице. Наиме, у непосредној близини центра града, на удаљености од само триста метара, у кругу бивше фабрике ФАК налази се 75 тона цијанидних соли још из доба када је фабрика радила. У време акције „Очистимо Србију“ отпад је упакован у металну бурад, чији је рок истекао и соли су почеле да цуре. Преко Министарства пољопривреде и заштите животне средине молила сам да се тај опасни отпад уклони. Дошла сам до сазнања да ја тражим нешто што је већ уклоњено, одрађено и плаћено, тј. папиролошки све завршено, а у стварности и даље стоји на истом месту.

Ту није крај манипулацијама бившег режима. Након приватизације, држава је поново платила трећину суме потребне за извоз истог опасног отпада, који до дана данашњег није мрдноу са места. О којој се суми ради, ја не знам, нити ко је у потпису, то је ствар тужилаштва.

Тај новац је могао бити усмерен у набавку неопходне опреме за лозничку болницу, као што су рендген апарати и скенер. На грудном одељењу наше болнице користи се рендген апарат који је набављен далеке 1975. године, а у служби радиологије два апарата који су 1979. и 1981. годиште.

Надлежни министар господин Триван обећао је да ће изнаћи решење да се тај опасни отпад уклони. Радујем се, јер ће услови за живот у Лозници бити квалитетнији а грађани здравији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Сушец има реч.

Изволите.

ЖЕЉКО СУШЕЦ: Поштовани председавајући, уважени министри Владе Републике Србије, даме и господо народни посланици, град Панчево је некада био познати индустријски град. Град Панчево је од 2000. до 2012. године остао без дванаест фабрика, које су распарчане и распродате кроз разне пљачкашке приватизације. Близу 6.000 радника, грађана Панчева, остало је на улици. Остали су на улици захваљујући онима неодговорнима

који су преко деценије владали Србијом. Данас ти исти нас критикују и говоре нам о некаквој одговорности.

Грађани Србије немају амнезију и добро знају колико су честити и поштени ови пре нас, који данас нису у сали. О томе најбоље говоре резултати са недавно одржаних избора не само у Београду него и у другим градовима и општинама на територији Републике Србије.

На срећу и радост свих грађана Панчева, данас се у Панчеву граде фабрике, после четрдесет година. После четрдесет година граде се фабрике, долазе како домаћи тако и страни инвеститори, отварају се нова радна места као и у другим градовима у Републици Србији, а све захваљујући председнику Републике Србије Александру Вучићу и Влади Републике Србије.

После аустријске компаније „Егстон“ која у Панчеву гради своју фабрику, за неколико месеци и немачки инвеститор *ZF Friedrichshafen* почиње изградњу компаније за израду компонента из области ауто-индустрије. Ова два инвеститора у првој фази запослиће преко хиљаду грађана Панчева. То је велики економски и привредни корак напред за Панчево, које је од 2000. до 2012. године економски и привредно било заиста уништено. До 2021. године северна индустријска зона на територији града Панчева запослиће преко 4.000 наших грађана. То је заиста за сваку похвалу.

Ово је резултат одговорног рада, одговорне политике, политике мира, стабилности, безбедности, повраћеног међународног угледа, што заступа председник Републике Србије Александар Вучић заједно са Владом Републике Србије, а све у интересу наше државе, у интересу боље будућности наших грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Богатиновић има реч.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. закона о планском систему Републике Србије.

Прави пример доброг планирања јесте Град Лесковац и локална самоуправа Града Лесковца – улаже стални рад на побољшању квалитета здравствене заштите. Град Лесковац константно улаже значајне напоре како би се грађанима обезбедило боље и квалитетније лечење и модерне амбуланте опремљене савременим апаратима. У протеклих пет година реновиране су све амбуланте на подручју града. Значајно су побољшани услови лечења и у Дому здравља; стоматологија је потпуно реновирана, обновљен је возни парк. У болници је набављен велики број савремених

апарата. Тим апаратима омогућена је боља и бржа дијагностика као и квалитетније лечење. Последњих година у Дом здравља уложено је преко 800.000 евра.

Стална улагања резултирала су и признањима. Општа болница Лесковац добила је награду за најбољу болницу у региону, која је стигла од одбора Интернационалног комитета „Сократ“ у Лондону. Велики број одељења Опште болнице Лесковац добио је потпуно нов изглед: зграда онкологије и дечје неуропсихијатрије, ЕЕГ кабинет, одељење за болести зависности. Не постоји служба у којој бар нешто није урађено. Реновирана су и одељења урологије, ортопедије, гинекологије, педијатрије, службе за интерну медицину, гастроентерологије. Уз помоћ донатора опремљено је петнаест апартмана.

Престижна признања светских пословних публикација добио је Завод за јавно здравље Лесковац – Награду за пословна достигнућа и Европску корпоративну награду за изузетна достигнућа у промоцији здравља у Србији за 2016. годину.

Завршена је реконструкција зграде Службе за инфективну медицину лесковачке болнице, у којој није било већих улагања више од седамдесет година. Вредност радова је око 45.000.000 динара. Очекује се комплетна реконструкција главне зграде Опште болнице Лесковац, наравно, све то уз подршку Владе Републике Србије.

Велика подршка спортистима не изостаје. Спортисти су амбасадори града, који Лесковац промовишу на најбољи начин и представљају узоре на које млади и деца треба да се угледају. Зато се из буџета Града сваке године повећава сума која се издваја за финансирање спортских клубова и организација. Након преузимања одговорности, за ову намену годишње је издвојено 26.000.000 динара, док данас та сума износи 55.000.000 динара.

У протеклом периоду град Лесковац угостио је велике спортске асове. Међу њима су Предраг Даниловић, председник КСС, потом председник ФСС Славиша Кокеза, Зоран Гајић, председник ОСС и наш прослављени фудбалер Саво Милошевић. Лесковац је био домаћин и Балканског првенства за кадете у одбојци. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман који сам поднела на Предлог закона о планском систему Републике Србије апсолутно прати намеру законодавца која се огледа у разлозима за доношење оваквог закона.

Драго ми је да Град Ниш могу да истакнем као добар пример у области која је у тесној вези с овим предлогом закона. Град Ниш је у 2017. години наставио да бележи изванредне резултате у области туризма, а изворни приходи Града у овом периоду показују да је по основу боравишних такси остварено близу 25.000.000 динара. Процењени директни и индиректни приходи по основу просечне туристичке потрошње у граду за 2017. годину износе преко 1,6 милијарди динара. У овом периоду Ниш је посетило преко 100.000 туриста, што је за 26% више од истог периода у 2016. години. Притом, број иностраних гостију повећан је за 35%, а број домаћих туриста за 16%. Број ноћења у Нишу попео се у 2017. години на чак 190.000, са трендом даљег раста. Данас у Ниш долазе туристи из Бугарске, Грчке, Немачке, Кине, Руске Федерације итд. Успех свакако припада Туристичкој организацији Ниша и Нишлијама, чија је гостољубивост оцењена скоро петицом, као највишом оценом.

Управо у овом примеру се види шта тачно значи добро управљање јавним политикама, правилно спровођење планских докумената и међусобна усклађеност надлежних органа на републичком и локалном нивоу. Усвајањем овог предлога закона само ће се лакше остварити општи циљ као жељено стање у друштву и у овој области. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Баришић, изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге посланици, предложила сам амандман на члан 1. закона о планском систему Републике Србије јер сматрам да додавањем става 2. додатно дефинишемо предмет овог закона и на тај начин афирмишемо свеукупни развој Републике Србије, а ја бих се посебно осврнула на здравствени систем.

Знамо да је српско здравство урушавано дуги низ година, посебно у периоду од 2000. до 2012. године. Тако је наше здравство, нажалост, 2012. године сматрано најгорим у региону.

Они који су у преподневним сатима критиковали како наше амандмане тако и рад наше владе сада нису ту, увек имају нека преча посла. Тиме показују да их наш народ и његов живот уопште не интересује.

Осврнула бих се и на то да управо они који су били одговорни за стање у нашој држави имају образа да критикују све оно што наша влада ради за добро наших грађана. А наши грађани показују на изборима да смо на добром путу и да верују овој влади и председнику Републике господину Вучићу.

Морам да нагласим да смо добрим реформским законима успели да зауставимо пропадање српског здравства и да смо напредовали, по

Европском здравственом потрошачком индексу, у три области: права пацијената, доступност здравствене заштите и исходи лечења.

Оно што морам да нагласим јесте и то да је ова влада успела да у претходној години обезбеди запослење преко две хиљаде здравствених радника, чиме су се омогућили услови да се запосли велики број младих лекара. Управо је то оно што наша влада ради – брига о грађанима. Не само план и програм већ и резултати стоје иза нашег рада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите, колегинице Давидовац.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, желела сам да се овим амандманом прецизније дефинише предмет закона о планском систему Републике Србије, с посебним освртом на развој регионалне сарадње.

Разлог за доношење овог закона јесте потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа. Овај закон треба да покрије све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђење одрживог раста и развоја Републике Србије, укључујући аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, као и ефикасно спровођење процеса приступања ЕУ, посебно у контексту захтева који проистичу из преговарачких поглавља 17 – економска и монетарна политика и 22 – регионална политика и координација структурних инструмената.

Предлогом закона детаљно се одређују и уређују документа као што су: план развоја, инвестициони план, план развоја јединица локалне самоуправе, стратегије, програми политике, акциони планови, пројекти и годишњи план рада Владе.

Поред тога, препознају се и временске одреднице докумената као што су: средњорочни и дугорочни планови, *ex ante* анализа, која претходи спровођењу политика и *ex post* анализа, која долази након спровођења политика.

Доношењем овог закона ствара се могућност да све оно што доноси Влада, што доносе аутономне покрајине и што доноси локална самоуправа буде повезано и хоризонтално и вертикално, а не да нека локална самоуправа ради мимо онога што је потписала Влада или аутономна покрајина.

Влада је од 2014. године, на челу са тадашњим премијером а данас председником Републике, господином Александром Вучићем, приступила озбиљним реформама и показала да све оно што ради ради на најбољи могући начин и да већ можемо да убиремо плодове тог рада. За то су заслужни и наши грађани који су нам указали поверење и дали нам подршку.

Ми из Српске напредне странке никада нећемо бити неодговорни као неке власти пре 2012. године које су довеле економију наше земље до те мере да нам прети банкротство. Ми волимо нашу земљу и радимо у интересу наших грађана, а у складу са тим имамо и њихову подршку, што се може видети на одржаним изборима у протеклом периоду.

Сходно томе, Посланичка група СНС ће у дану за гласање подржати предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите, колегинице Огњановић.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, предложени амандман гласи: „Планским системом Србије се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на финансијску стабилност.“

Циљ закона о планском систему Републике Србије је успостављање система планирања који обухвата све кључне аспекте друштвене и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, како би се обезбедио одржив раст и развој Републике Србије.

Привреда Србије је у 2016. и 2017. години остварила солидну стопу раста; спољне и унутрашње неравнотеже су смањене а остварен је и напредак у реализацији структурних реформи. Смањење јавног дуга и повећање БДП-а су, уз фискалну консолидацију, имали снажно и позитивно дејство на поверење инвеститора. Раст поверења инвеститора, уз повољне околности на унутрашњем и међународном финансијском тржишту, допринео је повећању инвестиција и њиховом расту у 2016. и 2017. години.

На раст инвестиција утицале су одређене реформе, као што је случај са реформама тржишта рада, убрзањем процедура одобравања грађевинских дозвола и ширењем примене е-управе. Убрзани привредни развој захтева промену пословања организација и прилагођавање новим захтевима тржишта и зато је неопходно имати ефикасан плански систем који ће се лако контролисати и пратити, а тиме се директно постиже бржи напредак и повећава финансијска стабилност у Србији.

Како се види напредак и повећање финансијске стабилности? Мислим да су се грађани Србије досад већ потпуно навикли на велике промене које су постале свакодневица. Управо су они ти који су нам дали поверење и показали колико су лако прихватили модернизацију и напредак, од обнове и изградње школа, болница и станова, нових, модерних путева и железничких пруга, до отворених нових, модерних фабрика широм Србије. Има ли бољих показатеља? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, колеге народни посланици, Предлог закона о планском систему Републике Србије је можда најсвеобухватнији закон, који обухвата све нивое одлучивања, од републичког до јединица локалне самоуправе, јер досад је примећена неефикасност, неефективност и нетранспарентност. Наша влада је претходних година учинила помак у овој области, али је потребно и даље спровести сет активности да овај плански систем постане ефикаснији, делотворнији и, у крајњој линији, јефтинији.

Поднела сам амандман којим се у члану 1. додаје став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на раст економских индикатора.“

Све што ова влада ради јесте напредак наше земље у свим сферама. Српски динар је друга валута у свету, са најбољим перформансама у протеклих дванаест месеци. Прошлог месеца је постигнута највећа вредност према еврју. Каматне стопе су снижене трећи пут у протеклих седам месеци, што улива додатни оптимизам инвеститорима. Инфлација је прошлог месеца пала на 1,5%, што је упола мање него у децембру 2017. године. Србија нуди позитивне реалне приносе на краткорочне инвестиције. То су економски индикатори који показују да полако али сигурно напредујемо. Зато и имамо велике критике од стране опозиције, јер има она народна – успех се не прашта.

Поднетим амандманима желела сам додатно да дефинишем предмет овог закона. Захваљујем се на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Верољуб Матић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Поднео сам амандман на члан 1. закона о планском систему са посебним тежиштем на развој општина и градова.

Јако је битно што овај закон има потребну флексибилност и што се плански документи могу лако мењати и допуњавати, нпр. план развоја, инвестициони план, просторни план, урбанистички планови итд.

Можда о свим законима, па и овом, треба говорити кроз неку реалну праксу. Ја често волим да говорим кроз реалну праксу и узећу пример овог закона, где се он показује као јако добар, а то је брана или акумулација Стубо–Ровни. То је велика акумулација воде са фабриком за прераду здраве, исправне пијаће воде. Планским документима до сада, просторним планом, било је предвиђено да та акумулација са фабриком воде задовољи одређени број градова и општина. Међутим, капацитет бране Стубо–Ровни са фабриком воде је много већи него што је планским документима предвиђено и нормално је да се коришћење здраве, исправне пијаће воде прошири и на

околне општине и градове, а то се може урадити кроз промену планских докумената.

С обзиром на то да овај закон омогућава да лако дођемо до промене одређених планских докумената и да коришћење бране Стубо–Ровни буде проширено на околину, поред оних предвиђених, то је... Поготово што се ради о исправној пијаћој води. Ко има исправну пијаћу воду, има перспективу развоја. Овај закон омогућава да се врло лако, рецимо, општине Осечина, Љиг, Коцељева и Бања Врујци могу накнадно укључити, кроз промену докумената коју овај закон дозвољава, и добити здраву, исправну пијаћу воду.

С обзиром на то да је тако, да грађани имају велику добит, да јавни сектор има велику добит, да привреда има велику добит, а то је ваљда циљ свих нас, и ове владе и председника Републике и свих нормалних у овој држави, закон је добар и треба га подржати. Ако он даје пун ефекат према грађанима, мислим да је добар. Ово сам навео кроз један живи пример, где се он најбоље разуме. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, уважени министре са сарадницима, господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, Предлог закона о планском систему Републике Србије који је пред нама иде у ред кључних закона који ће придонети убрзаној модернизацији Републике Србије, за коју се здушно залажу – не само залажу него је и спроводе – председник Републике Србије господин Александар Вучић, Влада Републике Србије, на челу са Аном Брнабић, највећи број посланика у овом високом дому, СНС и највећи број грађана Републике Србије.

Поштовани грађани Републике Србије, ја сам шокиран данашњим преподневним изјавама опозиције, везано за овај закон, поготово од странке бившег режима. Или се заиста ради о томе да они закон нису прочитали, или се намерно праве да не знају овај закон. Дакле, овај закон о планском развоју подразумева и инвестициони план, за који говоре да га нема. Молим вас, имам осећај да нису прочитали овај закон, јер се управо у њему говори о инвестиционом плану за период од седам година. План развоја АП Војводине – на седам година. Нема сад госпoде из опозиционих клупа, поготово оних који су сепаратистички настројени, нпр. Жарка Кораћа, нема га дуго, да сад каже има ли тог плана или нема. План развоја локалне самоуправе – на седам година. Видите, уопште то нису спомињали. Стратегија развоја сваке поједине области итд., да не наводим даље.

Извините, али пошто смо читаво преподне на неки начин чак вређани од стране неких посланика из опозиције, да смо ми повели ратове и малтене

основали Хашки трибунал, као човек сведок, претпоследњи, у Хашком трибуналу, у суђењу века код господина Милошевића, рећи ћу само три реченице. Хашки трибунал је нелегална творевина, па, према томе, све пресуде које су донесене и које ће донети нису валидне. То знате, господо, сви ви правници. Посебно добро ово познаје мој колега др Александар Мартиновић, који је експерт и за ово подручје. Друга реченица коју желим рећи – тај Хашки трибунал требало је да допринесе помирењу народа на Балкану, а није допринео. Треће, Хашки трибунал је, поновићу још једном, највећи цивилизацијски, политички и правни измет који је могла изнедрити тзв. међународна заједница.

Што се мене лично тиче, мој лични став је – професору др Војиславу Шешељу хвала што је у Хашком трибуналу бар мало спрао љагу са српског народа која му је неоправдано наметнута.

Господо народни посланици, овим законом се осигуравају и плански документи из подручја система васпитања и образовања на период од седам до десет година. Нема знања ни васпитања без добро оспособљеног наставника. Зато ће Влада Републике Србије, што је и најавила, посветити овој делатности изузетну пажњу и важност не само у процесу унапређивања васпитања и образовања, како сте чули од председнице Владе, него и када су у питању плате.

Научити дете број, сложити слово у реч, читати, писати, брисати, разумети, знати, само је мали део онога што учитељ заиста јесте. Господо народни посланици, поштовани грађани Србије, намерно не кажем – оно што учитељ ради, јер бити учитељ није посао. Бити учитељ је волети, бити учитељ је осећати, бити учитељ је умети. Бити учитељ је, једноставно, бити.

На крају, дајемо пуну подршку Влади Републике Србије, председнику Републике Србије и Српској напредној странци да и даље раде на учвршћивању безбедности и мира у региону, јер нема економског и свеукупног развоја без безбедности и мира. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, постоји изрека – ако ми дате шест сати да срушим дрво, ја ћу прва четири сата провести у планирању и оштрењу секире.

По питању пољопривреде, ови пре нас свакако нису то добро испланирали. Ми морамо пажљиво испланирати не само биљну производњу... То је оно што они зову – паори. Биљну производњу морамо

држати развијеном пре свега због сточарства, па и због прераде меса, млека. Такође, не смемо жртвовати мала пољопривредна газдинства, а пољопривредна политика која се раније водила ишла је у том смеру да мала пољопривредна газдинства немају никакву будућност.

Србија је збир Холандије и Аустрије. Дакле, она пољопривредном политиком мора водити рачуна и о великим пољопривредним произвођачима али и о оним малим. Они мали су перспектива у запошљавању. Они мали су веома битни због демографије, због опстанка становништва, пре свега у источној и јужној Србији, дакле дуж граница, јер 1.200 насељених места има мање од сто становника.

Није тачно да мала пољопривредна газдинства немају перспективу. Уколико се све добро испланира, уколико, рецимо, мала пољопривредна газдинства специјализујемо на начин да развијамо повртарство, на једном хектару стакленика или бољег пластеника можете да направите производњу која вреди педесет, сто, двеста или триста хектара у ратарској производњи. Такође, на малим пољопривредним газдинствима на хектар-два организованог воћњака, модерног, можете сваке године да произведете воће у вредности од 30.000 до 60.000 евра. Није тачно, дакле, оно што су тврдили ови пре нас, да они немају перспективу. Они су чак, по мени, перспектива за ново запошљавање. Уколико поред воћарства и повртарства направимо погоне за прераду што ближе месту производње, направимо посла и за раднике и сељаци на селу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радован Јанчић.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, поштовани господине министре, поднео сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије и предложио да се у члану 1. дода став који је, сигуран сам, у тесној вези са суштином и намером предлагача да овим законом прецизно дефинише и успостави механизме ефикасног, транспарентног, координисаног и реалистичног система планирања, све са циљем одрживог раста и развоја наше земље.

Предложени став 2. гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење рада локалних самоуправа.“

Претходни режим је пуних дванаест година, у Војводини шеснаест, најблаже речено, систематски уништавао локалне самоуправе и довео их на сам руб пропасти. Планских докумената није било, грађанима су представљани спискови лепих жеља, без основа да ће бити остварени; што је најгоре, били су апсолутно неусклађени са буџетским процесима и програмима финансијске подршке. Свеукупни развој Србије био је за њих

последња брига, а буџети локалних самоуправа прилика за пљачку и лично богаћење, коју су максимално користили.

Тако је било и у Новом Кнежевцу до локалних избора 2016. године када је Српска напредна странка преузела одговорност и у тој општини, преузимајући, нажалост, празну општинску касу, са дуговима већим од укупног прихода буџета на годишњем нивоу. Општинско руководство, на челу са председником Општине др Радованом Уверићем, суочило се већ у септембру 2016. године са блокадом буџетског рачуна, која је трајала све до половине децембра. Само захваљујући подршци Владе Републике Србије и председнику Александру Вучићу, превазиђени су финансијски проблеми, чиме је спречен банкрот локалне самоуправе из које долазимо.

На председничким изборима грађани општине Нови Кнежевац показали су да знају да цене бригу Александра Вучића над сваким делом Србије, да цене политику равномерног регионалног развоја на којој посебно инсистира. Указали су му тада двотрећинско поверење и јасно рекли осталим противкандидатима да су ништа друго него обичне статистичке грешке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: У Републици Србији живи око пола милиона протераних Срба са подручја Хрватске и Федерације БиХ и преко 200.000 протераних Срба и других неалбанаца са подручја Косова и Метохије. Један од кључних проблема са којима се у процесу интеграције суочавају избегла и расељена лица, као највеће жртве ратова на простору бивше Југославије, јесте питање становања. Нажалост, имамо још значајан број протераних Срба који нису решили ово кључно питање интеграције, него већ двадесет, двадесет пет, двадесет осам година плаћају крију, живе као подстанари. Држава Србија, посебно после 1995. године, није учинила готово ништа да реши то питање, уместо да је 1995, 1996, 1998, 2001, 2005. обезбедила средства, позајмила средства избегличким породицама да реше своје стамбено питање. Ти би људи сва та средства вратили кроз десет-петнаест година. Нажалост, овако су многи бацили десетине хиљада евра у бунар, и даље су подстанари.

На срећу, Влада Републике Србије већ шест година реализује регионални стамбени програм чији је циљ управо решавање овог кључног питања. Према једној анкети коју је радио Комесаријат за избеглице и миграције Републике Србије, има 16.800 избегличких породица са подручја Хрватске и Федерације БиХ које живе у Србији а још увек нису решиле ово питање. Регионалним стамбеним програмом предвиђено је да се сагради 10.000 станова, да се обезбеди 3.500 пакета грађевинског материјала за породице које још увек нису завршиле своје куће, око 2.000 сеоских имања

за породице које би хтеле да живе на селу и баве се пољопривредом и око 1.200 монтажних кућа за породице које имају своје плацеве. Програм тече и апелујем на Комесаријат за избеглице, на Јединицу за управљање пројектима при Влади Србије, да овај процес максимално убрза. На крају реализације Регионалног стамбеног програма не сме бити ниједне избегличке породице која није решила стамбено питање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, господине Арсићу.

Поштовани министре са сарадницима, уважени грађани Србије, желео бих да предложим амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије и да додам став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност локалних самоуправа.“

Циљ предложеног закона, како је законодавац предвидео, јесте успостављање ефикасног, транспарентног, координисаног и реалистичног система планирања, који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђивање раста и развоја Републике Србије и спровођење процеса приступања Европској унији.

Законски предлог омогућава да се планирани буџет Републике Србије реализује у најбољој служби свих грађана и привреде. Заједно са професионализацијом јавне управе, ефикасни плански систем даће најбољи резултат. Стога је важно да се уз овај предлог закона спроведу зацртане реформе државне управе и локалне самоуправе. Неопходно је да локална самоуправа, као орган државне управе на који су грађани и привреда непосредно упућени, буде способна, ефикасна и професионална. Оно што желимо јесте ефикасна локална самоуправа, која ће бити сервис грађана. Добро успостављеним планом и стратегијом у складу са реалним циљевима, уз стално консултовање привредних субјеката и грађана, можемо поставити локалну самоуправу, а онда и целокупну државу, на један рационалан начин који ће допринети свеукупном развоју државе.

Колеге посланике молим да у дану за гласање подрже овај закон и, ако буду имали снаге и воље, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, у питању је технички амандман којим се врши прецизирање наведене законске одредбе на нешто другачији

начин, чиме сам желела да укажем на значај овог закона за унапређење међународне сарадње. Подношењем овог амандмана желела сам да нагласим значај процеса планирања за међународну сарадњу, за целокупну реформу нашег друштва и унапређење међународног положаја Србије.

Унапређење међународног положаја Србије није дошло само по себи. Није међународни положај и углед Србије поправљен због извођења „Марша на Дрину“ у УН, већ озбиљним и одговорним радом Владе Републике Србије и председника Александра Вучића. Не може, господо, један Јеремић, чији је највећи домет за промоцију Србије са позиције председавања Генералној скупштини УН било организовање концерта „Вива вокс“ хора, да нам говори о унапређењу међународног положаја. Не може о томе да нам говори ни Саша Јанковић, јер је једина идеја коју је Јанковић могао да понуди како би се поправио положај Србије у свету била да не спречавамо Косово у демократском развоју и чланству у свим међународним организацијама.

Они о томе не могу да говоре. О томе може да говори председник Александар Вучић. Захваљујући угледу који код страних државника уживају Александар Вучић и Влада Републике Србије, последњих година углед Србије у свету се значајно поправио. Зато, господо министри, Влада Републике Србије има нашу подршку у свему што чините да уподобите законску регулативу и читав економски систем како би се омогућио несметан раст и развој Србије и унапредио међународни положај Србије у свету.

Позивам колеге да у дану за гласање гласају за предлог мог амандмана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Желела бих да обавестим грађане Србије да ово што је колегиница изнела, односно овај закон о планском систему Републике Србије заиста нема никакве везе ни са Александром Вучићем, ни са господином Јеремићем, а ни са господином Сашом Јанковићем.

Ми овде причамо о једном глобалном планирању, о највишем нивоу планирања, а амандмани које постављате на тај закон, на први члан, толико су, морам да кажем, испод средњорочних планова, потпуно мимо овога што је тема овог закона.

Лично сматрам да закон може бити добар и да може чак бити испуњено ово што је претходни колега рекао, да локалне заједнице буду што више испоштоване. Сматрам да треба, да не бисмо опет имали опет неку Пожегу, Зрењанин или Ниш. Односно, ја се радујем што их имамо тренутно јер то је право стање на терену локалних заједница. Међутим, да би се локал уздигао на ниво који треба и да би узео активно учешће у доношењу планова својих локалних заједница, мора да се ради на транспарентности и активном учешћу јавности.

Значи, јавност постаје заинтересована јавност; локалне заједнице више не желе да подносе централизовани систем који влада, морам тако да кажем. Све ће се то једног дана лепо наместити ако у овом закону који имамо испоштујемо ту заинтересовану јавност, укључимо је у активан процес доношења планова, не готових нацрта него кад планови почну да се доносе. Онда ћемо имати заиста квалитетан систем планирања.

Још једном понављам, закон нису писали ни господин Александар Вучић, ни Јеремић, ни господин Саша Јанковић, писало га је министарство надлежно за то и они су ту потписници. И не треба један закон који је заиста на највишем нивоу планирања – знамо да се развојни планови усвајају овде у Скупштини – да спуштамо чак и испод нивоа средњорочних планова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.
Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Да ли је ово право на реплику, господине председавајући? Чисто да знам како да организујемо време. Поменут је председник странке.

Дакле, када говоримо о позицији Србије о свету, а о томе је управо говорила колегиница која је предложила овај амандман, говоримо, наравно, о стратешком нивоу. Позиција Србије није нешто што се уређује данас за сутра, није нешто што се уређује на плану од једне недеље, месец дана; то је нешто на чему се ради са погледом у будућност, и то озбиљним погледом. Између осталог, због тога се и каже, не без разлога, да су питања интеграција у европској будућности и перспективи Србије, али, с друге стране, и најбољих могућих односа са Руском Федерацијом, Народном Републиком Кином и релевантним факторима на светској политичкој сцени оно што се сматра стратешким циљевима и опредељењима. У вези с тим, апсолутно све изречено у дискусији наше колегинице јесте било на месту.

Оно што треба имати у виду с друге стране јесте да, уколико говоримо о реперкусијама на локал, разумео сам то у претходној дискусији, оне наравно могу да се утврде и свакако постоје. Адекватна позиција Србије, између осталог и на међународном плану, подразумева одређене последице. У случају наше државе, без икакве сумње, добре последице. Мир и стабилност, који уз економски развој увек потенцирамо као виталне интересе нашег друштва, подразумевају да ће управо захваљујући томе што је Србија препозната као мирно, стабилно окружење неки инвеститори закључити да ту могу да пласирају свој капитал, неко доћи на идеју да уложи у ову нашу земљу, што се заиста дешава, неко овде покренути нови производни програм, отворити неку фабрику, што се управо и дешава.

Захваљујући свим тим међусобно јако повезаним процесима, данас можемо да се похвалимо са 170.000 потпуно нових радних места и око деведесет нових фабрика и нових производних погона.

Колико једно с другим има везе, мислим да је више него јасно. Колико то неко разуме док слуша, нека остане питање за оне који слушају. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Ала сте уздахнули.

Колико неко разуме кад слуша, то је једно питање; колико неко разуме кад чита, то је друго питање. Ја веома разумем кад читам оно што је написано и потпуно ми је јасно да овај закон о коме данас причамо, као и многи закони, није у потпуности усклађен са Националним планом за усвајање правних тековина ЕУ. Значи, онај битан део који се избегава, то је присуство јавности, то је висок степен транспарентности. Заиста се не можемо никад усагласити са тим тековинама, са позитивним правом Европске уније, док не укључимо јавност у доношење важних планова.

Значи, стари начин укључивања јавности, који је био формалан, превазиђен је, апсолутно је недовољан. Стари начин обавештавања јавности када је у питању доношење планова, превазиђен је. Сада имамо електронску управу, али не оглашавају сва министарства преко електронске управе; мислим да чак девет министарстава не оглашава увид у планове, већ се то оглашава најчешће преко таблоидних дневних листова. Ми оглашавамо веома важне планове преко таблоидних дневних листова. То више неће моћи тако да се ради ако хоћемо квалитетно да развијамо локалну заједницу, ако хоћемо да истакнемо јавни интерес и ако имамо жељене циљеве које треба да испоштујемо на нивоу Републике. Јавност мора да се укључи у процес доношења ових планова активно. Локална заједница може да нађе задовољење за свој начин планирања једино ако јавност буде укључена од првог тренутка расправе о овим плановима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: По амандману.

Вероватно је дошло до извесне грешке. У овом закону а ни у пратећем образложењу нема никаквог помена таблоидних дневних листова.

Но, ако је жеља да се повећа транспарентност нешто што поздрављамо заједнички, то је управо разлог за подршку овом закону, је л' тако? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Господине, не пише у закону, али то је моје искуство које скупљам на терену о доношењу разних планова, да ли су то урбанистички планови или неки други; они се оглашавају у таблоидним листовима, најчешће у „Дневном телеграфу“, за који у тренутку када су

почели да се оглашавају нисмо имали чак ни информацију (јер је лист врло кратко трајао од оснивања) колика је његова читаност.

Ако хоћемо да обавестимо јавност, морамо то квалитетно да урадимо. Ако нећемо да је обавестимо, онда значи нећемо. Цаба нам и електронска управа, цаба нам и Закон о електронском пословању ако га не имплементирамо у процесу доношења ових планова, или било чега другог. Формално, ми можемо све да испоштујемо, али да бисмо нешто испоштовали, то треба и применити. Па примењиво је једино тако ако позовемо, у овом случају, код овог закона, грађане да се активно укључе у процес доношења планова, а не да им се сервирају готови планови, где њихов интерес апсолутно није у фокусу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Мислим да сам пронашао разлог неразумевања. Грешка је у схватању одређених садржаја. Није се, наравно, у дневној штампи налазило никада ништа попут планова, програма, стратегија или акционих планова којима би требало да се бавимо на овој седници у вези с овим законом. Грешка је, очигледно, у разумевању. Када, на пример, Саша Јанковић објави неки апел у одређеним новинама, макар ранга таблоида, то није оно на шта се односи овај закон. Мислим да је сада све јасно.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Александра Томић.

Да ли жели реч?

Неко други? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли жели реч? (Да.)

Реч има Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштована председавајућа.

Поштовани министре, поштовани народни посланици, важећим прописима није омогућено свим учесницима планског система, а то су Народна скупштина, Влада и органи локалне власти, да са сигурношћу одреде када доносе стратегију а када програм, нити шта све ти документи јавне политике и акциони планови треба да садрже. Важећим прописима није утврђено ни до ког нивоа, у зависности од врсте докумената јавних политика, треба да се разрађују мере јавних политика и њихова имплементација, нити на који начин се утврђују ефекти њиховог спровођења. Зато је за Српску напредну странку потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономне

покрајине и јединица локалне самоуправе довољан разлог за доношење овог закона.

Поред тога, обавезује нас и процес приступања Европској унији, посебно у контексту захтева и обавеза које смо прихватили, које проистичу из преговарачког Поглавља 17 – економска и монетарна политика, као и Поглавља 22 – регионална политика и координација структурних инструмената.

Недоношење овог закона и неповезивање процеса планирања јавних политика и израде прописа у јединствени процес резултирало би неефикасношћу планског система и регулаторног оквира за пословање и за живот грађана. То би се несумњиво одразило на свеукупни развој Републике Србије, па и на њен систем одбране.

Због наведеног, предложио сам неколико амандмана којима сам желео да додатно дефинишемо предмет, основне појмове и начела и сврху планских докумената. Првим амандманом у низу предложио сам да се члан 1. Предлога закона прошири додавањем става 2, чиме бисмо додатно дефинисали предмет уређивања овог закона и нагласили да ће он позитивно афирмисати свеукупни развој Републике Србије, а самим тим позитивно деловати на унапређење система одбране. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштована председавајућа, поштовани министри, колеге посланици, амандманом који сам предложио у члану 1. Предлога закона додаје се став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на буџетску стабилизацију.“

Свакоме је јасно да је планирање веома важно за сваки посао, посебно на државном нивоу и на нивоима покрајине и општина. Повезивање и координација између ових планирања могу да обезбеде равномерни развој Републике Србије и сагледавање власти где шта функционише, где шта не функционише.

Да је значајно планирање, знало се и 2006. године у Општини Смедеревска Паланка; у једном пилот-пројекту урађен је Стратешки план одрживог развоја општине Смедеревска Паланка до 2016. године. Пет општина је било; једна од општина је, мислим, и Коцељева, колега Матић је ту да то посведочи. Да су они који су дошли после 2008. године читали тај план и по њему радили, не би изазвали овакву пустош у Смедеревској Паланци какву су проузроковали својом владавином до 2016. године. После, када је победила Српска напредна странка, њихов главни задатак био је опструкција, па је тако дошло до увођења привременог органа.

Знате да је Српска напредна странка убедљиво победила, али хоћу да вам кажем следеће: за време функционисања привременог органа више је

урађено него у два мандата власти Демократске странке и њихових саучесника који су били у Смедеревској Паланци.

Још само да се осврнем на јутрошњу дискусију и значај доласка „Сименса“ у Крагујевац. Неко је рекао – није то Вучићев допринос. Јесте Милановић главни што је „Сименс“ дошао, али, свакако, једна општа ситуација у Србији доводи инвеститоре. Оно што очекујем и знам јесте да ће још немачких фирми доћи у Србију баш због недостатка радника. Ево, кажемо, иду нам деца у иностранство, али будимо сигурни, баш због Вучићевих дипломатских активности у сваком моменту, да ће долазити фирме овде па ћемо децу запошљавати у Србији.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика, рекао ми је ...)

ПРЕДСЕДНИК: Ништа ружно вам није рекао. Све је најлепше о вама рекао. Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч?

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Врло кратко, председавајућа.

Министре, даме и господо народни посланици, мој амандман има за циљ, како је и формулисано у самом амандману, да нагласи потребу за модернизацијом у контексту свеукупног развоја Србије. По мом мишљењу, он апсолутно подупире интенцију овог предлога закона а то је, како је један од колега рекао али није згорег због грађана поновити, потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе.

У том смислу истакао бих позитиван пример једне локалне самоуправе, Градске општине Врачар, у вези са планирањем буџета за текућу годину, уз уважавање интереса осталих учесника планског система али и иницијатива, потреба и приоритета локалне самоуправе и грађана. Наиме, буџет за текућу годину је пројектован и планиран у директној сарадњи са грађанима Врачара. На иницијативу грађана, спроведена је анкета у којој је узело учешћа преко петсто грађана Врачара. Дакле, у питању је јасна намера да оно што грађани сугеришу и предложе уврстимо у буџет. Резултат овакве политике је да данас када примењујемо буџет који смо на такав начин испланирали имамо далеко већи број културних садржаја, спортских садржаја, манифестација, догађаја, образовних садржаја, едукативних садржаја. У крајњем случају, имамо далеко бољу повезаност грађана са самом локалном самоуправом.

Мислим да је то добар пример и да таквих примера треба да буде више управо када је реч о Општини Врачар, која је безмало две деценије била под штеточинском управом Демократске странке. На срећу, 2016. године

дошло је до промена, Српска напредна странка је преузела одговорност за вршење власти и од тада ствари иду набоље.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Хвала.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колегинице и колеге, на Предлог закона о планском систему Републике Србије поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона, где предлажем да се дода став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на индустријализацију.“

Пред нама је добар предлог закона. Амандман који сам поднео на члан 1. има за циљ да се побољша Предлог закона и да се стави посебан акценат на индустријализацију. Чланом 1. је прописан предмет уређења закона и зато сматрам да је потребно додати став 2. и додатно га дефинисати. Развој индустрије је директно повезан са планским системом. Доста нам је тога да су планови јавних политика списак лепих жеља које лепо звуче али не дају никакве резултате. Влада Републике Србије овим законом нам показује своју решеност да се ствари мењају набоље. Само добрим планским системом и анализама ефеката управљања јавним политикама можемо утицати на развој индустрије а самим тим и на смањење незапослености у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. где се додаје став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење економске размене.“

Данас смо у ситуацији да причамо о привредном развоју, а некад нисмо могли привредни раст ни да замислимо. Па како да замислимо привредни раст кад су нам затварали фабрике, отпуштали људе? Преко 400.000 радника је отпуштено. Замислите да нам цео Нови Сад не ради, пола Ниша и цела моја Куршумлија! Уништавали су све што је могло да се уништи.

Данас је другачије. Данас не само да говоримо о привредном развоју, данас говоримо о одрживом привредном развоју. То значи да ће генерације које долазе имати од чега да живе, живеће од свог рада. Данас улажемо у инфраструктуру и кроз дигитализацију, кроз спровођење реформи помажемо нашим привредним субјектима, како произвођачима тако и пружаоцима услуга, да смање трошкове производње. То ће се позитивно одразити на смањење цена производа и цена услуга и имаћемо конкурентну привреду. Кад имамо конкурентну привреду, ствара се могућност за ширење

производних и услужних капацитета, отвара се могућност за запошљавање нових радника.

Долазим из општине Куршумлије. То је једна мала општина на југу Србије, која данас, на челу са Српском напредном странком, чак 41% свог општинског буџета издваја за улагања у инфраструктурне пројекте. Некада су та средства коришћена за путне трошкове, разноразна путовања, исплате зарада разноразним секретарицама, заменику, заменику помоћника, помоћнику, не знам ни сама која су све радна места постојала. Данас средства користимо за изградњу инфраструктуре. Све што радимо данас, радимо у циљу да се настави позитиван тренд раста и развоја и радимо у најбољим интересима грађана Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре, драге колеге посланици, поднела сам амандман на члан 1. јер смо данас у могућности да говоримо о увећаним улагањима, и то у свим сферама привреде. До 2012. године улагања су била само мисаона именица. Посебно бих се осврнула на туризам као једну од најуноснијих привредних грана, која је у 2017. години остварила приход од преко 1,2 милијарде евра, што је скоро 20% више него у 2016. години, а 12% више туриста је посетило нашу земљу у 2017. у односу на 2016. годину. Све то постигнуто је захваљујући увећаним улагањима у овој грани привреде.

Ми данас стимулишемо наше грађане да посећују наше, српске туристичке дестинације а, хвала богу, Србија их има напретек. Субвенције и издавање 80.000 ваучера у 2018. години за подстицај домаћег туризма, за шта је наша влада определила четиристо милиона динара, јесу основ свега и један од покретача туризма.

У 2017. години Сокобања је, иако пета по броју остварених ноћења, забележила највећи раст, чак 20% у односу на 2016. годину, наравно, захваљујући овим ваучерима. Од 90.000 ваучера издатих у 2017. години, преко 31.000 ваучера реализована је у Сокобањи, чиме је продужена туристичка сезона за два и по месеца и Сокобања је остварила рекордних 1.050.000 ноћења. Позитиван тренд раста броја ноћења и броја туриста бележи се и у 2018. години.

Овим је наша влада показала да је друштвено одговорна и да води рачуна о квалитету живљења свих грађана наше Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, господине министре, планирање и организација, вођење и контрола – школска је дефиниција менаџмента. Визија, мисија, циљеви и стратегија, као и активности које доводе до њиховог остваривања јесу планирање. Будућност, то се у ствари

планира. Избор између великог броја путева којима једна нација може да иде, то је оно што је предмет закона о планирању Републике Србије. Перцепција догађаја и време пред нама саставни су део планирања.

Ово није први закон који се бави овом проблематиком. У Србији, ако кренете у далеку или ближу прошлост, свакако имате законе који су били слични, у економској области поготово. Имате први петогодишњи план Федеративне Народне Републике Југославије, имате СВОТ анализе, имате стратегије одрживог развоја, стратегије стабилности. Све те стратегије у ствари функционишу до нивоа резултата, све су оне извучене из економије, имају упориште у стратешком планирању. Без резултата, планови остају празно слово на папиру.

Ми у Србији имамо тај случај да можемо да кажемо да је СВОТ анализа из 2008. године о економском дешавању можда била позитивна и добра, али су резултати оно што је изостајало.

Ако погледате 2015. годину, када смо имали план фискалне консолидације, а фискална консолидација, фискална стратегија, фискални принципи су све јавне политике, онда су резултати које смо тада зацртали, а требало је да буду остварени крајем 2017. године, потпуно различити у односу на јавне политике које су биле заступљене у економији Србије у претходном временском периоду. Када погледате резултате јавне политике у области економије, у области макроекономије, који су потпуно мерљиви – то није раст, то је и раст и развој – онда је јасно зашто овакав системски план који доприноси свеобухватној анализи и планирању у Републици Србији има моју подршку.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Ивана Стојиљковић.

Изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре са сарадницима, мој амандман предлаже додавање става 2. у члану 1, са прецизирањем потребе смањења сиромаштва у Републици Србији.

Као што смо више пута данас чули, циљ закона дефинитивно је ефикасан систем планирања, са циљем да се ојача социјални, економски и равномерни регионални развој, наравно, уз оптимално коришћење буџетских средстава и обезбеђивање одрживог раста и развоја Републике Србије.

Такође, чули смо и да је један од кључних елемената овог закона управо повезивање планирања политика са планирањем буџета, што значи – рационално планирање и рационална употреба ресурса. Све ово доводи до стварања добрих услова за довођење инвеститора, обезбеђивање квалитетније радне снаге, развој напредне технологије и, веома важно, већу оријентацију ка резултатима и већу одговорност. Ако свега овога нема, нема ни инвеститора, нема ни нових радних места.

Само бих још напоменула да је од 2014. године започет свеобухватан процес реформе јавне управе. Поред нове организације и управљања људским ресурсима, ту је и дигитализација и увођење е-управе, наравно све то ради боље услуге грађанима и привреди и, као што сам већ рекла, са циљем економског јачања и смањења сиромаштва у Републици Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Душица Стојковић.
ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, председнице Гојковић.

Уважени министре Ђорђевићу са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Србије који дефинише сам предмет овог закона. Намера нам је била да садржајем овог амандмана афирмишемо даље увођење електронских услуга у Србији како би се обезбедио целокупни развој наше земље.

Подсетићу вас, електронска управа је постављена као врхунски приоритет Владе Републике Србије, премијерке госпође Брнабић и председника господина Александра Вучића. То су пионирски подухвати а резултати се нису десили током ноћи. Постојао је консензус грађана, привреде, шире заједнице о неопходности успостављања електронске управе у њеном пуном капацитету. Данас имамо више од двеста институција које су умрежене од стране државне управе и локалних самоуправа, које пружају више од осамсто услуга на порталу Е-управа.

Ефикасност државне управе, борба против бирократије, борба против корупције и рационализација ресурса јесу јако важне теме за Србију уколико Србија жели да иде напред. Србија жели да иде напред и то је показала кроз реформу електронске управе. Србија жели да стане раме уз раме са развијеним земљама света, водећим земљама када је реч о ИТ технологији и електронским управама и када је реч о земљама ЕУ.

Сећамо се ситуације каква је била, да као грађани трчимо од шалтера до шалтера. У Београду је била добро позната урбана легенда, која је описана у једној причи, да грађани трче од шалтера до шалтера, да их на неком од шалтера сачекује тзв. Мица шалтерски убица и каже добро познату реченицу, да им фали још један папир и да морају да трче и обигравају шалтере поново.

Сада је 2018. година и то се више не дешава у Србији. Сада папири и печати одлазе у историју и замењени су електронским подацима. Уштеде су огромне. Када бисмо све папире поређали један на други, имали бисмо за два Ајфелова торња, то је више од шестсто метара. Значи, имали бисмо папира за два Ајфелова торња. Реформом електронске управе бенефити у корист привреде и грађана заиста су вишеструки. Када је реч о новцу, уштеде на годишњем нивоу су више од 600.000.000 евра. Ми заправо смањујемо дуплирање нагомиланог посла, смањујемо даљу бирократизацију Србије и омогућавамо да нови сервиси, нови ресурси, нове инвестиције долазе у нашу земљу.

Са поносом желим да вас подсетим да је марта ове године Србија добила једну престижну светску награду. Наиме, Канцеларија за ИТ је проглашена за најбољу од 685 учесника из целог света, по оцени Светског самита о информационом друштву. Светски самит о информационом друштву препознао је оснивање Канцеларије за ИТ и електронску управу и остварене резултате у области електронске управе као један од кључних момената за развој информационог друштва и дигитализацију у Србији. Награда је стигла из Женеви и представља својеврсно признање за труд, рад и залагање премијерке госпође Брнабић, председника господина Александра Вучића али и свих нас који смо у овом Дому Народне скупштине усвајали законе и стварали законодавни оквир како бисмо омогућили да се једна оваква реформа оствари.

Морамо наставити да планирамо боље у овој области јер сада имамо први пут јасну визију какву Србију желимо. Резултати су заиста видљиви и можемо их видети на сваком ћошку: формирање првог Државног дата центра, успостављање Националног портала отворених података, аутоматска овера здравствених књижица, електронске пријаве предузетника, плаћање платним картицама, е-новцем, интегрисано електронско банкарство на порталу Е-управа; затим, реализација феноменалног пројекта „Бебо, добро дошла на свет“, где је омогућено у свим породициштима у Србији да се пријави новорођенче. То и много тога другог, не бих дужила. Само у граду Београду имамо више од осамсто услуга; умрежене су и увезане апсолутно све државне институције, и на градском и на републичком и на локалном нивоу. Имамо задовољне грађане, који су само током 2016. године имали на овом порталу више од два милиона остварених услуга.

Ако овако настави, Србија ће постати лидер у Европи за електронске услуге и дигитализацију. Стајаћемо раме уз раме са једном Естонијом, која је у оквиру ЕУ позната као земља која је реформисала свој систем е-управе и чији грађани данас могу само на основу личне карте или мобилног телефона да остваре велики број услуга.

На самом крају желела бих да најоштрије осудим хулигански чин напада на просторије Општинског одбора Српске напредне странке у Раковици. Овај напад представља један у низу напада на СНС, на нашег председника господина Александра Вучића, али и на имовину наше странке. Вандализам, мржња, агресија, позивање на украјински или македонски сценарио јесу једино што наши политички неистомишљеници нуде грађанима Републике Србије. Искористила бих ову прилику да позovem надлежне институције у Републици Србији да реагују и починиоце приведу правди. Србија је једна јако стабилна земља и овакав вид насиља заиста је недопустив. Ми желимо да казнимо починиоце и овакве видове насиља који угрожавају нашу безбедност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нисам знала да је Александар Вучић био у просторијама у Раковици када су нападнуте.

Али нисам се због тога јавила, него због чињенице да је колегиница која је говорила малопре о овом амандману изрекла низ података, низ информација које заиста нису тачне. На крају је и сама рекла да је, изгледа, говорила о Београду. Србија није Београд. Јесу умрежене београдске општине, али нису умрежене, колегинице драга, општине из целе Србије, и то је проблем.

Ви имате проблем са бирачким списком, а камоли са неким другим умрежавањем. Ви бирачки списак не можете проверити; у сваком месту у Србији и данас се појављују и мртви на бирачком списку, нема јединственог бирачког списка, појављује се много више људи на бирачком списку него што заиста има пунолетних грађана Србије. Ви овде причате о дигитализацији, о умрежавању, као да нико од нас не живи и у Београду и у осталим деловима Србије и као да не знамо како то изгледа.

Који је то шалтер, драга колегинице, где се дође и заврше се сви папири и не треба вам још папира? Не постоји. Да ли можете грађевинску дозволу добити на основу тога што каже Зорана Михајловић, дођете на једно место са гомилом папира и све то предате на једном шалтеру?

Дакле, немојте да збуњујете грађане Србије, није тачно. Ми немамо ништа против дигитализације, ради се на томе, то није спорно, али још увек није ни близу онога што ви желите да представите јавности. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Зарад истине, која ми је јако важна због грађана Републике Србије, желим да кажем следеће званичне податке које ми је доставило Министарство државне управе и локалне самоуправе.

Само током 2014. и 2016. године умрежено је више од 145 државних институција на републичком, градском и локалном нивоу. Пружено је током 2016. године више од два милиона услуга на централном сајту портала Е-управа. То је јавно проверљив доказ, можете и у овом тренутку да проверите, медији су о томе писали; очигледно нисте довољно читали или не желите да читате о успесима и резултатима Владе Републике Србије.

Када сам говорила, говорила сам о томе да је осамсто услуга понуђено на централном сајту портала Е-управа. Значи, сви грађани овог тренутка, док седимо у Народној скупштини, могу путем компјутера, лаптопа или мобилног телефона да приступе електронском шалтеру. Они су тада први пут корисници тог шалтера, они су први на реду, нема више редова и нема чекања. То можете да проверите. Сви они који су електронски наручивали документа, возачке дозволе, здравствене књижице, подносили захтеве за алиментацију... Велики, велики број, осамсто услуга, рекла сам. Заиста немам толико времена да побројим све позитивне резултате који су оцењени, хтели ви то да признате или не, од стране Организације уједињених

нација, која је марта ове године нашу, српску Канцеларију за информационе технологије прогласила за најбољу у свету. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро, и ММФ нас је прогласио најгорима у Европи, па се не хвалите.

Не знам одакле вам сви ти подаци које сте малопре овде износили. У којој то земљи има? Баш би било лепо да буде ускоро или једног дана и у Србији.

Говорите о здравственим књижицама, онима што их грађани нису добијали по седам, осам, дванаест месеци, што је, као, требало да дођу на адресу, па нису неким до пре два месеца, последње здравствене књижице су људима тада уручене.

Немојте, понављам вам... Пустите ви, добили сте податке, две хиљаде онога, пет хиљада онога, три хиљаде онога... Замислите, у целој Србији две хиљаде неких дозвола издато!

Дакле, помажите Влади Републике Србије да испуни оно што су обећали. Лепо ће бити када то буде као у тој држави о којој сте малопре причали, када тако буде и у Србији, али сада није ни приближно тако.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председнице.

Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије којим се додаје став 2. који треба да појасни и чији је циљ смањење социјалних разлика.

Наиме, закон о планском систему у Републици Србији представља наставак процеса регулаторне реформе, чија је последња фаза започела усвајањем Стратегије регулаторне реформе и унапређења система управљања јавним политикама у периоду од 2016. до 2020. године.

За развој привреде неопходан је добар правни систем. Он мора бити транспарентан, мора бити ефикасан, мора бити предвидив, мора поштовати људска права и мора развијати социјални просперитет. Наиме, ко год да инвестира, прво гледа какав је правни систем, да ли је квалитетан и предвидив. Нико не жели неизвесно окружење.

Ми имамо ту срећу да је доласком Српске напредне странке Влада Републике Србије направила изузетно повољан пословни амбијент. Од свеукупног улагања, свих инвестиција на Западном Балкану, 40% иде директно Републици Србији. Зато је Србија добра за улагање, фактор стабилности је, и зато је шездесет компанија отворило своје погоне и фабрике у Републици Србији, запослено је 170.000 људи.

Године 2008. отпуштено је 400.000 људи, а ми смо запослили 170.000 људи. Процент незапослености 2008. године био је 27, данас је 12%, са

тенденцијом смањења. Од 2012. до 2018. године у Републику Србију ушло је 8,6 милијарди евра. Свака част! На тај начин, упошљавањем и инвестицијама, смањују се сиромаштво и социјалне разлике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, мој амандман иде у правцу тога да се повеже афирмација свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на социјалну равноправност.

Овим законом дефинише се обавеза постојања неколико врста планских докумената. Пре свега мислим на обавезу доношења докумената развојног планирања којима би се допринело остваривању социјалне равноправности.

Један од докумената који постају законска обавеза јесте план развоја јединица локалне самоуправе, који ће се усвајати за период од седам година и мора да садржи јасну визију, стратешке циљеве, приоритетне циљеве и начин на који ће се ти циљеви остваривати. На тај начин смањује се могућност да неко ко руководи одређеним градом или општином новац свих грађана тог града, пореских обавезника, уложи у пројекте који немају плански основ, дакле, који нису планирани развојним документима. Као што је то био случај у Лесковцу за време владавине Демократске странке када је руководство Града без икаквог основа, без постојања било каквог планског документа новац свих грађана Лесковца, свих пореских обавезника, уложило у реализацију тзв. пројекта бушотине, када су тражили топлу воду и у бунар бацили милионе грађана Лесковца.

Чињеница је да је само унапред дефинисаним стратешким развојним плановима могуће остварити правилан развој града, а на тај начин остварити и социјалну равноправност. Мој амандман иде у том правцу.

Желим само још да истакнем свој град, Град Лесковац, као пример добре праксе од када је СНС на власти што се тиче усвајања развојних планова, праћења реализације планова, извештавања о реализацији развојних планова али и о изменама, односно ревидирању развојних планова. Ово није мој закључак, ово је закључак Националне алијансе за економски развој која је Град Лесковац идентификовала као град са повољним пословним окружењем, где је проценат испуњености критеријума 92% од могућих 100%.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Јевтић.

Изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Уважени председавајући, уважени министри, драге колеге народни посланици, на члан 1. предложеног решења у Предлогу закона о планском систему Републике Србије поднео сам амандман у смислу додавања става 2, којим се прецизира афирмација равномерног развоја Републике Србије.

Желим, пре свега, да се захвалим Влади Републике Србије и ресорним министарствима на труду који су уложили да се ухвате укоштац са проблемима ефикасног управљања и на спровођењу низа активности које су помогле да плански систем као темељ ефикасног управљања постане ефикаснији, ефектнији, надасве транспарентан и јефтинији.

Предлогом закона о планском систему прописано је постојање неколико врста планских докумената који у својој основи садрже темеље развојног планирања, са циљем изградње система који ће омогућити равномерни развој читаве земље. Предлог закона дефинише ходограм активности које треба спровести по приоритетима, да планови развоја од највишег до најнижег нивоа буду усклађени на начин који омогућава бржи и ефикаснији напредак у свим сферама друштвеног живота, од нивоа локалне заједнице до републичког нивоа, у двосмерној комуникацији базираној на дугорочним плановима развоја и дефинисањем инструмената који ће омогућити да се ти планови спроведу у реалном животу. То у суштини значи да сваки део земље подједнако осети благодети поменутих дугорочних планирања и да свака локална заједница буде део темеља који ће на себе преузети део терета развоја пропорционално својим могућностима, а све у циљу истовременог равномерног развоја читаве земље.

Свесни смо да је дефиниција равномерног развоја читаве земље заиста тешко спроводљива, али као један вид подршке тој идеји треба у свим законским предлозима (наравно, где је то могуће) инсистирати да се идеја свеукупног равномерног развоја додатно дефинише, што је, из свега напред реченог, и сврха овог амандмана. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, поштоване колеге народни посланици, на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије поднела сам амандман којим се додаје став 2, који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност.“

Поднетим амандманом додатно се дефинише предмет овог закона. Планирање у јавној управи је неопходно како би јавне политике и прописи могли да буду добро осмишљени и формулисани. Стога је основни циљ закона о планском систему успостављање система за транспарентно, ефективно и ефикасно управљање јавним политикама. Њима се у пракси успоставља ефикасан и реалистичан систем планирања који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђење заштите животне средине и одрживог раста и развоја Републике Србије.

Уређењем система планирања на нивоу Републике Србије кроз усвајање закона о планском систему обезбедиће се: уједначено планирање у органима државне управе, што подразумева анализу стања пре доношења одлука, израду планова развоја, као и успостављање механизма за одговорност у спровођењу планираног; затим, успостављање јасне везе између планирања и буџетирања, узимајући у обзир и одређена ограничења приликом планирања; уређивање средњорочног планирања у органима државне управе; успостављање јединственог информационог система за планирање, праћење и извештавање. Успостављањем овако ефикасног планског система постижу се најбољи ефекти у свеукупном развоју Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пекарски, изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. закона о планском систему Републике Србије и предложио да се дода став 2. који каже: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на упошљавање капацитета.“ Поднео сам овај амандман са жељом да се додатно дефинише предмет овог закона, да се на тај начин појасни, како би сви грађани могли да схвате његов значај, да га приближимо грађанима и да га на овакав начин, кроз дискусију о амандманима, додатно промовишемо.

Слушали смо данас опречне ставове – за и против. Већина је за, један део је против. Лично не видим разлог да ико има нешто против тога да се усвоји овакав закон о планском систему Републике Србије, закон којим се регулишу и јавне политике унутар Републике Србије, осим ако то није маркетиншки политички чин. Не верујем да је то политика јер сама политика априори против свега и није нека политика него негација политике. Политика је када имате идеју, када са том идејом желите да остварите нешто,

да унапредите своју земљу на сваком пољу, да је учините бољом, да верујете у своје грађане, да верујете у свој народ.

Зато желим да подсетим на речи председника Вучића изречене не тако давно, пре коју годину, који каже: „Почели смо да верујемо да можемо да створимо. Верујемо у себе и у Србију. Почели смо да мењамо и да на тим променама градимо темељ сопствене будућности и будућности ове земље.“

Тако је и овај закон који је дошао овде, у ствари, када га будемо усвојили, наша жеља да наша земља Србија што брже постане јача и боља. То је политика којом ћемо се ми водити. Зато позивам да у дану за гласање подржимо овај закон и овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Марковић.

Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Амандманом који сам предложила на члан 1. закона о планском систему Републике Србије предвиђено је додавање термина „европских интеграција“. Пошто је чланом 1. прописан предмет уређења овог закона, потпуно је логично додавање овог термина јер се овим законом уређује, између осталог, и управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, као и поступак утврђивања и спровођења јавних политика.

Један од разлога за доношење овог закона је и ефикасно спровођење процеса приступања Европској унији, посебно у контексту захтева који проистичу из преговарачких поглавља број 17 – економска и монетарна политика и 22 – регионална политика и координација структурних инструмената.

Ефикасан плански систем подразумева и усклађеност планских докумената на свим нивоима са преузетим обавезама у процесу приступања Европској унији. Наравно, не можемо да занемаримо ни чињеницу да је ЕУ највећи донатор, односно да смо највише бесповратних средстава, тј. развојних средстава добили управо од ЕУ. Значи, то нису кредити, већ средства која смо користили како бисмо извршили реформе у многим областима нашег друштва.

У Србији је од 2012. године на располагању додатних 1.500.000.000 евра из ИПА фондова; досад смо, наравно, користили три милијарде евра. Искоришћеност ИПА фондова је веома висока, износи 94%, што Србију убраја међу најуспешније земље које су у процесу евроинтеграција. Овим средствима финансирају се конкретни пројекти попут инфраструктурних, школа, болница, санирања поплава, али и подршка оснивању малих и средњих предузећа, што је посебно важно за младе који желе да покрену сопствени бизнис. На пример, 2017. године Србија је имала на располагању

187.000.000 евра, од чега је 20.000.000 евра намењено пољопривредним произвођачима.

Сва ова средства о којима сам говорила доступна су нашим грађанима. Они могу да се информишу преко Министарства за европске интеграције, преко локалних самоуправа на који начин могу да аплицирају, односно да их користе.

Ово су само неки од примера зашто сматрам да термин „европских интеграција“ треба уврстити у члан 1. овог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пантовић.

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, када је у питању члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије, где се дефинише предмет уређивања овог закона, предлажем да се дода став који се посебно осврће на повећање инфраструктурних капацитета наше земље. Зашто је ово битно? Зато што се сваким новим километром ауто-пута, пробијеним тунелом, изграђеним мостом, индустријским парком олакшава живот наших грађана, долазе нови инвеститори и отварају се нова радна места.

Оно што посебно желим да нагласим, а што ће највероватније занимати млађу популацију, јесте иновациона инфраструктура. Младим инжењерима, студентима, научницима потребни су најбољи могући услови да раде и искажу све своје потенцијале. Због тога ме веома радују ови велики пројекти Владе Републике Србије, а ту бих навео пример изградње научнотехнолошког парка у Нишу, где се гради на 10.000 квадратних метара и вредност инвестиције је десет милиона евра. Такође, гради се и научнотехнолошки парк у Новом Саду, где ће посао добити три хиљаде младих инжењера, а вредност инвестиције је тринаест милиона евра. Сви ови научнотехнолошки паркови биће опремљени најсавременијом опремом и биће омогућени најбољи могући услови за рад и усавршавање наших младих научника. Желимо да задржимо младе људе у Србији, да овде заснивају породицу и остварују радни однос.

Кроз ових неколико примера, а има их још много, можемо да видимо због чега је битно да се увек посебно осврнемо на повећање инфраструктуре у Републици Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Уважени председавајући, колегинице и колеге посланици, министре са сарадницима, доношење закона о планском систему Републике Србије јесте потреба како би се успоставио ефикасан, транспарентан и реалан систем планирања Републике Србије, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, који обухвата све аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног развоја, уз оптимално и рационално коришћење буџетских средстава.

Образовање као процес усвајања знања, стицања вештина и развоја способности јесте битан сегмент свих друштвених активности. То је процес који траје током целог живота, то је суштински основ и егзистенцијална потреба сваког човека.

Управо из тих разлога поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона где се додаје став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој школског система.“ Школски систем је систем васпитно-образовних установа и представља окосницу сваког система. Системским планирањем и прилагођавањем исхода учења потребама тржишта рада смањујемо незапосленост, стварамо предуслове за бржи развој наше државе, унапређујемо животне услове и подижемо стандард наших грађана.

Као пример добре праксе желим да наведем Општину Стара Пазова, која има дугу традицију развоја предузетништва, малих и средњих предузећа и водећа је по броју инвеститора и отварању нових радних места, где се плански школују профили који су тражени на тржишту рада, што је допринело смањењу незапослености и подизању животног стандарда грађана, чему сви тежимо, а то је уједно и пут у бољу и лепшу будућност за генерације које долазе.

Позивам све своје колеге да у дану за гласање подрже предложене законе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бабићу, изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Поштовани председавајући, цењени господине министре са сарадницима, колегинице и колеге, у члану 1. Предлога закона додаје се став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој медицинских центара.“ Овим амандманом се жели додатно дефинисати предмет овог закона.

Здрави грађани су темељ развоја сваке земље, па тако и наше, јер само здрави могу да допринесу социјалном и економском развоју Србије. У том смислу, систем здравствене заштите се не може посматрати као

потрошња већ као инвестиција у остваривање свеукупног развоја друштва, с обзиром на то да здравље има важан утицај на способност људи да живе свакодневни живот и доприносе друштвеном и економском развоју. Зато здравље треба посматрати као битан национални ресурс, који заслужује континуирани стратешки развој. Осим тога, право на здравље и здравствену заштиту је једно од основних људских права.

План развоја здравствене заштите Републике Србије је, пре свега, стручни и политички документ којим се обезбеђују једнакост и солидарност као и родна равноправност, с акцентом на вулнерабилне групације становништва, на основу којег се усмерава развој здравственог система у складу са свеукупним развојем друштва. Он дефинише основне циљеве и правце развоја здравствене заштите. Доношење овог документа засновано је на општедруштвеном значају који има здравље. Сходно томе, здравствени систем има вертикалну повезаност примарног, секундарног и терцијарног нивоа, као и хоризонталну повезаност у односу на локалну заједницу.

Многи циљеви здравствене политике у смислу очувања и унапређења здравља и одрживости система здравствене заштите у значајном степену су достигнути. Ту се пре свега мисли на развијеност мреже здравствених установа и број здравствених радника у њима у односу на број становника, и то посебно у примарној здравственој заштити.

Оснивачи здравствених установа у државној својини су Република, покрајина и локална самоуправа. Највећи степен децентрализације спроведен је на нивоу примарне здравствене заштите с обзиром на то да је вршење оснивачких права над домовима здравља, апотекама, односно над установама на примарном нивоу, преузето од стране локалне самоуправе.

Према плану мреже, укупан број здравствених установа у државној својини је 375, са укупним бројем постеља у њима – 38.590, односно 525 на 100.000 становника. У здравственим установама тренутно има 115.000 запослених. Од тога, 21.000 су доктори медицине, од чега је 75% лекара специјалиста разних грана медицине; медицинских сестара има 40.000, а остатак чине здравствени радници и административно и техничко особље. Обезбеђеност лекара на 100.000 становника у Србији је 271, док је у Европској унији 321. Значи, скоро смо достигли ниво Европске уније. У примарној здравственој заштити у Србији постигнута је обезбеђеност једног лекара на 1.228 становника.

Приоритетне области очувања и унапређења здравља становништва јесу области које се односе на: превенцију и контролу хроничних незаразних болести којима је данашње друштво највише оптерећено; затим, превенцију и контролу заразних болести, и специфичне приоритетне здравствене потребе појединих категорија становништва, с посебним освртом на очување и унапређење здравља радноактивног становништва као и на остваривање пуног здравственог потенцијала особа с инвалидитетом.

У дану за гласање СНС ће подржати овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Колегинице Обрадовић, изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Поштовани министре, председавајући, колеге посланици, пред нама се на овој седници налази сет од девет закона из области финансија, два закона о давању банкарских гаранција, као и пет потврђивања међународних конвенција. Овим законским предлозима превасходно унапређујемо пословну климу у Републици Србији и побољшавамо услове за нове инвестиције у нашој земљи.

Моје колеге посланици јуче и данас, свако из свог угла, образлагали су сва побољшања и унапређења досадашње законске регулативе којом нашу Србију темељно претварамо у добро место за улагање и незадрживо грабимо ка позицији Србије као цењене економске дестинације и лидера у овом делу Европе. За сваког ко хоће поштено да призна и ко познаје финансијску азбуку, ово може да се прочита из скоро сваког од ових предлога закона који су данас на дневном реду. У сваком од ових предлога види се побољшање, убрзање, напредак.

Први предлог, Предлог закона о планском систему Републике Србије, носећи је закон ове седнице. Овим законом, како то каже његов уводни члан, уређује се плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему итд. Али, пре свега, овим законом, господо, показујемо одговорност према држави, имамо визију, једном речју – планирамо. Након дванаест година домаћинског пословања, након дванаест година економског и сваког другог пропадања, након спорних приватизација, преокренули смо економски точак историје и незадрживо идемо само напред.

У прилог овоме што сам рекла као коментар о закону и амандману, желим да на практичном примеру потврдим нешто што је резултат планског вођења и руковођења. Градоначелник Града Новог Сада Милош Вучевић планира и плански води Град Нови Сад, а резултат тога је да од 2012. године, када је дошао на чело тог града и преузео управљање финансијама, Град Нови Сад није задужен нити за један динар. О ономе што је затекао и колико тога је морао да врати, не бих говорила. То знају грађани Новог Сада.

Грађани Новог Сада морају да знају и следеће: буџет Града Новог Сада није ничим угрожен, па ни тужбама по основу неспроведене експропријације које датирају, пазите, из 1980. године. Свака власт, и пре ове којом управља господин Милош Вучевић, суочавала се с овим проблемом, суочава се и он. Свако га решава на свој начин, али господин Милош Вучевић ничим није допринео да до тога дође. Дакле, Град Нови Сад, сигурне

финансије, сигуран буџет и ни динар није задужен. Тако се планира, тако се руководи.

Зато ћу, као и све моје колеге, надам се, подржати овај пакет предлога закона, јер напредак нема алтернативу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Колегинице Божић, изволите.

САНДРА БОЖИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре са сарадницима, колеге посланици, уважени грађани Србије, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије, који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на јачање државног система“.

Закон о планском систему Републике Србије довешће, сасвим сигурно, до напретка у поступку доношења одлука и решења у Републици Србији на републичком и на нивоу јединица локалне самоуправе. Оно што је важно јесте да је овај закон у тесној вези са увођењем управљања системом јавних политика јер по први пут уређује чиниоце истог, попут докумената учесника и мера јавних политика. Поред тога, препознају се и временске одреднице докумената као што су средњорочни и дугорочни планови, анализе које претходе спровођењу политика и анализе које долазе након спровођења политика. Овај закон ће допринети ефикасном планирању у Републици Србији и управљању јавним политикама, типологији и хијерархији планских докумената, као и транспарентности израде докумената јавних политика.

Неупитна је констатација да је испред нас један неопходан, сврсисходан и целисходан предлог закона, преко потребан како би се унапредио рад целокупног система.

И, ако смем да се усудим да похвалим рад Владе као и сам Предлог закона, а да то не повреди танана осећања опозиције – а усудићу се сваки пут, верујте, јер испред нас је још један предлог закона који потврђује рационално, успешно и одговорно вођење политике – моја апсолутна подршка у дану за гласање иде овом закону.

Питам се шта је оно што опозицији смета када се хвали рад Владе и председника Србије Александра Вучића. То што Влада ради свој посао и брине о интересима грађана? Или им смета председник који свим снагама брани суверенитет и независност Србије, што су свакако вредности које су појединцима из опозиције лако наплатива валута? Да барем својом присутношћу оправдавате своје промиле у паду, који су вам мандат обезбедили. Међутим, у сали вас углавном нема, осим за потребе личне промоције.

Питам се ујутру, знају ли појединци којој политичкој опцији данас припадају. Чујем да пљуште оставке у председништву Нове странке.

Подносите оставке јер, како кажете, осећате одговорност за лоше резултате на београдским изборима. Потцењујете политичку свест грађана Србије. Ако заиста толико савести имате, колико знамо да немате, урадите оно што је најисправније – вратите мандате посланика. Само, верујем да ће вам бити јако тешко да се сетите на чијој листи сте исти мандат добили.

Дакле, да закључим, хвалићемо рад Владе и председника Србије Александра Вучића јер имамо резултате којима можемо да се похвалимо. А колегама прекопута бих препоручила да зброје своје промиле и, ако имају имало политичке одговорности али и људског срама, не враћају неплаћене страначке функције, него да врате плату коју им овај мандат омогућава у овом дому. Е, то се, драге колеге, зове политичка одговорност; све друго је само обмана јавности и грађана Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите, колега Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

У сваком планском систему Србије и у овим законима ја ћу увек покушати да скренем пажњу на свеукупни развој региона. Ми смо један духовни и политички простор и не смемо се никада одрећи онога што чини регион и што чине Срби у нашем окружењу.

Срби данас у региону живе веома различито, у различитим политичким системима, неки су у Европској унији... Управо захваљујући развоју Републике Србије, развоју закона према националним мањинама, уређеној политици, данас можемо рећи да Срби у Мађарској живе сасвим солидно или много боље него што су икада раније. Чули смо о ИПА фондовима и великим и значајним улагањима са Републиком Румунијом; то се одражава на све бољи однос и све бољи живот наших сународника у Румунији. Нажалост, у Хрватској није такав случај. Очекујемо да ће планска политика Србије и ту направити одређене помаке.

Наравно, не могу да говорим о региону а да не споменем онај најтежи и најболнији део, најболније место, то је свакако Косово и Метохија, где данас Срби најтеже живе. Под условом да се и поновим, рећи ћу вам – пре 1.700 година Константин Велики и Лицинијус Август, два велика римска императора, донели су Милански едикт. Тиме је завршено протеривање хришћана, њихово убијање, отимање њихове имовине, паљење њихових кућа и уништавање њихове вере. Само на једном месту у Европи данас се и даље хапсе хришћани, руше њихова гробља, њихове цркве, уништава њихова имовина – на Косову и Метохији. Нема више Рима и римских императора да то спрече. То може да спречи само јака Србија, јака економски, јака политички и, зашто не рећи, јака војно. То је наша будућност. Живели!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 2. који сам предложио закон о планском систему Републике Србије ће додатно афирмисати свеукупни развој наше државе, а посебно развој регионалних медицинских центара.

Јавна политика Владе Републике Србије огледа се у обезбеђивању и реализацији стратешких пројеката и новим инвестицијама, чиме се стварају најповољнији услови за развој државе. Потврђивањем Финансијског уговора са Европском инвестиционом банком реализоваће се пројекат реконструкције четири клиничка центра у Србији, који подразумева модернизацију, унапређење, проширење и доградњу ових установа у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу.

Клинички центар Ниш, у чију обнову и изградњу је уложено педесет милиона евра, опремљен најсавременијом техником и апаратима, данас је најмодернија здравствена установа у овом делу Европе. Реконструкција Клиничког центра Србије у Београду подразумева изградњу новог дела зграде, као и санацију постојеће зграде са десет спратова, од којих су тренутно само прва два у функцији. Вредност ове инвестиције биће преко 120.000.000 евра. За изградњу Клиничког центра у Новом Саду биће издвојено 47.000.000 евра, а за изградњу Клиничког центра у Крагујевцу 29.000.000 евра.

Такође, претходних дана је потписан Споразум са Светском банком вредан 25.000.000 евра за Други пројекат развоја здравства Србије. Биће набављена нова дијагностичка опрема, нове магнетне резонанце, нови скенери и апарати за ултразвучну дијагностику, као и два линеарна акцелератора и ЦТ симулатор за Институт за онкологију Војводине.

Ове чињенице доказ су стратешке и визионарске политике Владе Републике Србије која плански и темељно реализује пројекте од виталног значаја за развој наше државе. Ефикасним и реалистичним системом планирања Републике Србије створиће се бољи предуслови за наставак започетих реформи, које за крајњи циљ имају повећање животног стандарда грађана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштована господо из Министарства, даме и господо народни посланици, чланом 1. дефинише се предмет Предлога закона о планском систему Републике Србије. Поднео сам амандман на члан 1. тако да се иза става 1. додаје став 2. који гласи:

„Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење здравствених услова.“

Грађани Србије оправдано очекују промене у здравственом систему и здравственој политици које ће им донети боље услове и побољшање положаја у остваривању здравствене заштите. Ова здравствена политика базирана је на уставном и законском поретку Србије и циљевима које су зацртале неке од земаља Европе које нам могу послужити као пример.

Брига за здравље и бољи квалитет живота свих грађана уградиће се у све државне политике Републике Србије као обавеза свих институција и појединаца под мотом „Сви за здравље, здравље за све, здравље важније од свега“. Здрави грађани су основ развоја и просперитета сваке земље, јер само здрави доприносе социјалном и економском развоју. У том контексту, систем здравствене заштите није облик потрошње – подвлачим, систем здравствене заштите није облик потрошње – већ врста инвестиције у остваривању свеукупног развоја друштва.

Овај Предлог закона о планском систему Републике Србије, а тиче се политике унапређења здравствених услова, долази након краха и колапса који је доживела политика здравствене заштите утврђена од стране Владе Републике Србије од 2002. до 2012. године. Крах је резултат неиспуњених обећања, непланског, импровизаторског развоја, намерних обмана и међустраначких кадровских комбинаторика, као и корупције која је усађена у систем здравствене заштите и, нажалост, постала водећи погубни фактор уређивања односа у њему, од чега скоро да нема одбране. Та политика створила је дубок јаз између здравствених радника и грађана, а лекаре безразложно извела на стуб срама као корумпиране службенике иако огромна већина живи скромно и од своје зараде. Стога је враћање достојанства медицинској струци започето 2014. године доласком на власт Српске напредне странке резултирало успостављањем новог поверења и међусобног уважавања здравствених радника и грађана, као важан циљ ове политике.

План развоја здравствене заштите је стручни и политички документ на основу кога се усмерава развој здравственог система у складу с укупним развојем друштва. План представља инструмент за даљи развој здравствене заштите и промена које треба да обележе наредни период у смислу унапређења и успостављања равнотеже између ефикасности и квалитета и безбедности здравствене заштите на свим нивоима система, уважавајући околности везане за друштвена кретања, демографске промене, ниво образовних и културолошких достигнућа становништва, здравствено стање становништва, као и низ других фактора који могу утицати на одрживи развој здравствених услова.

Што се тиче здравствених књижица, здравствене књижице из редовног радног односа можете заменити, као и пензионерску књижицу, за неколико минута. Када тражите неку бенефицију на основу пензионерског

статуса, довољно је да дате на увид здравствену књижицу и одмах се види да ли сте у електронском систему или не.

Значи, овим амандманом се додатно дефинише предмет закона о планском систему Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 1. закона о планском систему који се односи на заштиту посебно рањивих група.

Најпре желим да истакнем да је планирање у свакој земљи једнако економском и социјалном развоју земље, да је планирање у једној земљи скуп активности и мера које једна држава на републичком нивоу, нивоу аутономне покрајине или локалне самоуправе спроводи да би дошло до жељене промене и жељеног циља у појединој области друштвеног живота. Желим да истакнем да планирање подразумева одговорност свих актера који учествују у процесу планирања.

Такође желим да истакнем да је начело социјалне правде једно од начела која су гарантована Уставом Републике Србије. Добро осмишљене социјалне политике и те како доприносе друштвеном развоју, смањењу сиромаштва и представљају значајан економски стабилизатор једне државе.

Такође желим да истакнем да је Србија међу првима усвојила План реформе политике запошљавања и социјалне политике на путу прикључења европским интеграцијама, али не зато што то од нас тражи Европа, него да бисмо обезбедили просперитет и бољи живот за све грађане Србије.

Што се тиче социјалнозаштитне функције, желим да истакнем да Влада, односно надлежно Министарство за рад, предузима све мере како би се успоставио интегрисани систем кроз повезивање свих институција (центара за социјални рад, Министарства унутрашњих послова, Катастра непокретности), да би се формирале социјалне карте. Зашто су оне важне? Оне су важне да би новчана давања била усмерена управо према најугроженијима и најсиромашнијима и да би давања из социјалне заштите била праведно распоређена.

Такође морам да истакнем да је Влада Александра Вучића први пут из буџета Републике Србије обезбедила наменске трансфере за неразвијене локалне самоуправе како би јачале услуге социјалне заштите на локалном нивоу. Општина Прибој је једна од јединица локалне самоуправе које су добиле ова средства.

Такође желим да истакнем да ова влада спроводи одговорну економско-социјалну политику. Из тог разлога, у дану за гласање подржаћемо наведени закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.
Колега Кнежевић.

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије и предлажем да се у члану 1. дода став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на развој просветног система“.

Ради јавности, само ћу кратко да кажем да члан 1. Предлога закона у ствари одређује и дефинише предмет уређења закона о планском систему. У члану 1. детаљно и свеобухватно је дата дефиниција планског система, са одговарајућим циљевима и корисностима које треба да оствари овај закон.

Треба подсетити да је у нашој историји постојало, крајем педесетих година 20. века, петогодишње централно планирање које је због тромости и неодговорности бирократског апарата, нестручности и квантитативно и квалитативно лоших резултата већ шездесетих година апсолутно изгубило смисао, а осамдесетих година отишло у историју. Међутим, у последње четири деценије, две деценије 20. века и прве две деценије 21. века, дошло је до интензивне глобализације у свету на нивоу трговине, инвестиција, финансија, на нивоу интензивног раста комуникација. Све то довело је до тога да у свим администрацијама света крут бирократски апарат треба да се трансформише у један апарат са много бољим и флексибилнијим начином рада, какав је примењен и прави се поређење са радом апарата у великим корпорацијама, где је крајњи циљ постизање задовољства крајњег корисника, а свуда је то обичан грађанин, како га означавају – клијент.

Када гледамо свеукупни развој привреде, економије, друштва, он је круцијално заснован на развоју образовања и просветног система. Зашто? Зато што сваки наш грађанин или било који грађанин било које државе пролази кроз образовање и просветни систем. Кроз та два система он стиче знање, вештине и на тај начин се оспособљава за свој егзистенцијални рад и живљење, а с друге стране, своје знање и вештине укључује у све друштвене, привредне и економске капацитете своје државе.

Тако да ће развој образовања и развој просветног система кроз ова планска документа повратно узрочно-последично да побољша и свеукупни развој наше државе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колеге народни посланици, поднео сам амандман којим се у члану 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије додаје став 2. који гласи: „Планским системом се афирмише свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на ефикасност правосуђа“. Циљ овог амандмана је да се на овај начин додатно дефинише предмет овог закона.

Као што је већ речено током расправе, разлог за доношење овог закона јесте потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе, који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средства и обезбеђење одрживог раста и развоја Републике Србије, укључујући аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Говорећи о свеукупном развоју Републике Србије не можемо и не смемо заобићи тему повећања ефикасности српског правосуђа пошто се Србија и данас, непуну деценију после катастрофалне реформе правосуђа из 2009. године, налази у фази исправљања последица те реформе, која је оставила огроман терет свима који данас раде у правосуђу и имала изузетно негативне последице на ефикасност српског правосуђа. Управо та реформа коју је 2009. године спровео бивши режим представља највећу несрећу која је икада могла да задеси српско правосуђе. Управо та реформа која је спроведена 2009. године представља најгори удар на ефикасност правосуђа, пре свега зато што је под директним утицајем политике бивши режим разрешио преко хиљаду судија и тужилаца, који су представљали трећину правосудног кадра.

Морамо признати да је током претходних пар година било значајних резултата у повећању ефикасности рада нашег правосуђа, али негативне последице досовске реформе су толико велике да нам предстоји још пуно рада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, уважени председавајући, поштовани министре, на члан 1. поднео сам амандман зато што сматрам да законом који треба да дугорочно определи будућност Србије и њен развој треба да буде јасно дефинисана и обавеза да

се у тим планирањима, у спровођењу овог закона, изузетно води рачуна о социјалној равноправности.

Наиме, ми као држава константно имамо ситуацију да подижемо привреду и државу из пепела. Данас су тачно 74 године од када је учињено једно од највећих разарања приликом савезничког бомбардовања Београда у Другом светском рату. Пре деветнаест година у злочиначком бомбардовању НАТО-а уништана је инфраструктура и привреда Републике Србије, убијани су грађани, тровани смо хемијским акцидентима, запрашивани осиромашеним уранијумом; практично, уништана је будућност ове државе. Али чини ми се да је највећу штету причинило дванаест година петооктобарске пучистичке лоповијаде у периоду од 2000. до 2012. године, а у АП Војводини до 2016. године. Некако, бомбардовање пре 74 године нисмо ми тражили нити призвали, бомбардовање пре деветнаест година нисмо тражили, нисмо га призвали, морали смо се бранити, али грађани Србије су 2000. године дозволили да буду преварени и да ове штеточине пуне да нас уназаде, рекао бих, и врате у период пре Првог светског рата.

После шест година, сада када су се стекли услови, морамо водити рачуна о томе на који начин ће Србија развијати своје капацитете у будућности. Отприлике, заокружује се систем инфраструктуре; то је један од битних сегмената, који занима стране инвеститоре. Али страни инвеститори неће водити рачуна о социјалној равноправности. Дошло је време да се приходи који пристижу од тога што су дошли страни инвеститори, који раде овде, отварају фабрике, погоне, плански и систематично усмере на она подручја за која знамо да њима неће бити интересантна. Тиме ћемо посебно водити рачуна о социјалној равноправности свих грађана Републике Србије, поготово у оним подручјима која данас сматрамо неразвијеним. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, како је предмет овог закона, између осталог, успостављање доброг система планирања Републике Србије, који подразумева социјалне развојне политике, регионални и просторни развој, уз рационално коришћење буџетских средстава, овим амандманом желим да укажем на важност сагледавања значаја саобраћајног повезивања и добре саобраћајне инфраструктуре.

За реализацију инвестиционих планова, планова развоја у циљу постизања бољег квалитета живота грађана, стварања амбијента за нове инвестиције, за нова радна места, свакако је важна и добра саобраћајна повезаност кроз све видове које подразумева ова област.

За постизање наведених циљева навешћу пример одговорног вођења политике, одговорног и домаћинског деловања руководства Општине Уб. О стварању услова за бољи живот грађана и за нове инвестиције говоре чињенице да је кроз многе планове као приоритет постављена управо добра саобраћајна повезаност. На територији општине Уб у протеклих скоро шест година решавају се инфраструктурни проблеми на које се чекало деценијама. Да је тако, говоре видљиви резултати рада на терену и чињеница да се грађанима такав рад допада, а то потврђују из избора у изборе на свим нивоима, почев од месних заједница, преко локалних итд., и дају подршку Српској напредној странци. Добро руководство у Општини Уб одговара на подршку грађана добро испланираним пројектима и реализацијом пројеката који су реални и у интересу свих грађана. Уз све то, буџет је стабилан, финансије никада нису биле боље.

Дакле, добар план, решавање проблема по приоритетима, добри, примењиви закони, поштен и марљив рад апсолутно обезбеђују грађанима Србије бољу будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч?

Колега Парезановићу, изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре, драге колеге, закон о планском систему Републике Србије директно је повезан са системом образовања. Можда на примеру образовања најбоље можемо видети колико је планирање важно и колико нема лаких и брзих решења и лаких и брзих ефеката.

Све озбиљне земље које имају висок раст економије, висок спољнотрговински суфицит или су до новца дошле кроз приватизацију или експлоатацију неких енергената или нечег петог улажу новац у образовање са чврстим уверењем да ће им се дугорочно та инвестиција исплатити. Нажалост, Република Србија је у прошлости веома мало улагала у образовање, а није да није било новца.

Данас се доста говорило о приватизацијама у Србији између 2003. и 2008. године. Према неким подацима, у то време у земљу је ушло између седам и осам милијарди евра. Као што рекох, нажалост, мало се од тог новца улагало у образовање, инфраструктуру, развој. Није се улагало зато што тадашњи политичари нису желели да улажу у нешто што ће ефекте донети у будућности, јер су знали да тада неће бити на власти. Зато су улагали у тренутне ефекте, у јавну потрошњу, у ширење јавног сектора, у повећање плата у јавном сектору које није било економски оправдано. А можда су највише улагали у свој лични интерес, до те мере да данас када се помене реч „приватизација“ грађани Србије имају велики осећај горчине. Сама реч

„приватизација“ постала је синоним за крађу, лоповлук и уништавање јавних добара.

Као што је неко данас рекао, продали смо „Мобтел“ за скоро две милијарде евра, а кречили смо школе и домове здравља. Онда смо, само неколико година касније, узимали веома скупе кредите не да бисмо градили ауто-путеве и школе, већ да бисмо попунили рупе у буџету. То јесте пример како не треба да се ради, како не треба да се планира и како не треба да се троши новац грађана.

Србија данас не жели ништа да продаје, већ да искључиво из свог економског раста улаже у образовање, у развој. Мислим да је добро што је Влада Републике Србије одлучила да не прихвати статус кво у овој области или да покушава да коригује неке постојеће законе, већ да имамо један нов закон, који треба да реши проблем неефикасности и неефективности у креирању јавних политика. Када је у питању образовање, мислим да је оно повезано са свим порам друштва, можда понајвише са креирањем јавних политика. Зато желим да то посебно нагласим овим амандманом и да подржим овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Колега Бирманчевићу, изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани министре, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, закон о планском систему Србије је један потпуно нов закон. Назвао бих га законом о планирању будућности Републике Србије и стварању услова да јавно, транспарентно, плански и са циљем планирамо будућност на највишем могућем нивоу. Причамо о планирању будућности кроз које ћемо повезати све оне регионе и оне локалне самоуправе које су у периоду од 2012. године већ кренуле са убрзаним развојем. Како ствари стоје, већ до 2020. године имаћемо, колико год то у време преузимања власти и одговорности за Републику Србију 2012. године изгледало немогуће, са незапосленосту од скоро 24%... До 2020. године планира се, и тај план ће сигурно бити испуњен, једноцифрена незапосленост у Републици Србији.

Регионално повезивање као услов развоја Републике Србије, наравно, услов је развоја и свих локалних самоуправа. Оно што је битно, то је да је Србија посвећена будућности, посвећена је и садашњости, али не можемо заборавити на прошлост. А прошлост је, нажалост, када је планирање у питању, лош, односно катастрофалан пример како су неке владе од 2000. до 2012. године системски и планирано уништавале Србију, уништавале инфраструктуру, привреду, здравство, економију и све оно што је било на добробит грађана и саме Републике Србије. Наравно, добрим планирањем спречене су катастрофа и пропаст.

Оно што је јако битно за регионално повезивање унутар Републике Србије јесте равномерно развијање свих локалних самоуправа и повезивање региона, пре свега захваљујући добром планирању и добрим пројектима.

Планирање и планови везани су и за Балкан као регион коме припадамо. Без јаке Републике Србије нема јаког региона Балкана. Без јаке и стабилне Републике Србије нема стабилности на Балкану. Оно што је добро за наше грађане и за грађане који живе у државама око Републике Србије, односно на Балкану – Србија иде сигурним путем, Србија има будућност, Србија има добре планове и Србија ће сигурно бити гарант добре будућности не само за Србију него за све земље у региону. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, Влада је припремила предлог закона који уређује плански систем у Републици Србији. Циљ је успостављање ефикасног и транспарентног система за планирање, који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике али и уводи систем одговорности за резултате. Наравно да је и досад било планирања, али ови прописи треба да допуне добре елементе који већ постоје.

Добар пример планирања је инфраструктура, која представља кључ развоја за Републику Србију. Влада Републике Србије је то одлично разумела и поставила инфраструктуру као један од приоритета. Србија је сада држава, односно територија Републике Србије је мрежа коридора, што друмских, што железничких. На територији Републике Србије имамо актуелне и планиране инвестиције вредности преко дванаест милијарди.

Слушали смо данас примедбе да не постоји план, или да су нам планови краткорочни. Од када је Српска напредна странка дошла на власт, већ имамо реализоване пројекте, имамо актуелне и планиране. Много пута смо већ понављали, јасно је о чему се овде ради, али да би се они који нису схватили шта је у питању још једном упознали с овим, само ћу делимично навести: Коридор 10, затим Ниш–Мердаре–Приштина, Прељина–Пожега, Обреновац–Уб, Лајковац–Љиг, Моравски коридор (Појате–Прељина), Београд – јужни Јадран, Пожега–Сарајево, обилазница око Београда Бубањ Поток – Панчево, Нови Сад – Рума, Рума–Шабац, као и брза саобраћајница Шабац – Лозница – Република Српска. Мостове имамо: Жежељев мост и мост Љубовија–Братунац. Београд–Будимпешта када су у питању пруге, односно железнички коридор, Ниш–Димитровград, реконструкција барске пруге. У Србији је реконструисано преко 170 километара пруга. Аеродроми: „Никола Тесла“ и нишки аеродром. Као и обнова кућа у Краљеву као веома важан пројекат, а одскора и изградња кућа за безбедносне структуре.

Дакле, не знам шта овде није јасно опозицији прекопута, које данас нема. Тако то ради Српска напредна странка.

Наравно, господа из Српске радикалне странке...

(Миљан Дамјановић додацује.)

... Која никад ништа квалитетно нису радила осим што су опозиција.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво, изричем опомену колеги Миљану Дамјановићу због добацивања.

(Немања Шаровић: Реплика.)

Немате право на реплику, господине Шаровићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику, изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, ви настављате са својом старом праксом да кршите Пословник. Прекршили сте члан 27, прекршили сте члан 104. и то...

(Александар Марковић: Који став?)

Миран.

Ја вам препоручујем, господине Арсићу, да сад покажете да држите исти аршин па да лепо овом господину који додацује („господину“, то сам га, наравно, частио) изрекнете опомену.

Ви седите на свом месту и очигледно не пратите расправу. Није вам сметала чињеница да нико од претходних говорника није говорио о закону, није говорио чак ни о амандманима који су поднети, него је то било као да је општа тема.

Друга ствар, ви сте, господине Арсићу, један од оних који би требало да буду и лично погођени када неко каже да Српска радикална странка ништа добро није урадила. Ми смо прави расадник талената. Видите, не би било државе да није нас. Колико хвалите тог Александра Вучића... А где је он направио своје прве политичке кораке него у Српској радикалној странци? Е сад, то што је у једном тренутку дошло до те чувене проевропске трансформације, то је други проблем. Али, малтене, пола сале не би седело овде да им није било Српске радикалне странке. Били су сви чланови Српске радикалне странке, бранили њену идеологију и сада када су се они проевропски трансформисали, сада би нама да држе лекције. Не, господо, ви сте ти који ништа нису урадили. Да јесте, говорили бисте о себи, не би вам Александар Вучић...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, па не могу они да прекрше Пословник, него ја. Значи, мени се обраћајте, је ли тако?

Прво, добацивање је било толико гласно да је колега који је говорио престао да говори. Колико је мени познато, по Пословнику, за време говора народних посланика или других учесника у претресу није дозвољено добацивање, односно ометање говорника на други начин, као и сваки други

поступак који угрожава слободу говора, члан 106. став 3. Значи, будите мало колегијални према млађим колегама. Ми који имамо мало више искуства можемо да истрпимо добацивање, неко не може.

(Немања Шаровић: Повреда Пословника.)

Колега Шаровићу, још нисам завршио одговор.

Зато што је био испровоциран добацивањем колеге Дамјановића, колега Кнежевић је споменуо СРС. И зато нисте добили право на реплику, јер је већ требало да реагујем и опоменем колегу Дамјановића.

(Немања Шаровић: Пословник.)

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, прекршили сте достојанство Народне скупштине, јер ви не можете да делите посланике овде по било ком основу. Морате да знате да су народни посланици једнаки, барем они који су изабрани гласовима грађана, а не по налогу америчког амбасадора Скота. Млађи посланик, старији посланик, крупнији, ситнији, са плавом косом, зеленим очима, то не значи ништа, то је дискриминација и увредљиво је. Сви овде имају иста права, исте обавезе, морају знати Пословник.

А ви, господине Арсићу морате знати, а не знате, нигде то не пише у Пословнику, да неко ко је испровоциран, како кажете, има право да крши Пословник и вређа друге посланичке групе. То нигде не пише. Ви сте рекли да је господин Кнежевић био испровоциран, па му је онда дозвољено да говори о другим посланичким групама и да вређа. Ако за вас није увреда када неко каже да никада ништа добро нисте урадили, за мене јесте. И за Посланичку групу СРС јесте. Мислим да је то очигледно.

Проблем је то што не поштујете Пословник, него чист волунтаризам – како вам када одговара, шта вам одговара. Некада може и реплика на реплику, када се вама то свиди, када ви процените. То је кршење Пословника. Данас је министар говорио дуже од три минута. Нема право, дозволили сте му. То са посланицима не радите. Дакле, господине Арсићу, вратите се Пословнику и немојте да процењујете нас из опозиције, него будите ригорозни пре свега према овима из власти. Ви сте утонули потпуно, да кажем, у летаргију и можда је и добро што је неко добацио. Друго, није први пут да се добацује. Највише добацују из ваше посланичке групе, али никада не добијају, чак и у случају тешких увреда, опомену. Вежбајте ви ту строгаћу мало према њима прво, ако имате храбрости и доследности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, не знам чиме сам увредио и повредио достојанство или увредио колеге посланике ако сам рекао да мени, када говорим доле, можете слободно да добацујете, нећу тражити од председавајућег да вам изрекне опомену. Чиме сам ја то вас увредио?

Нећете да ми одговорите. Значи, цела ваша дискусија се своди на неке повреде Пословника. Ја прихватам, ево, и ви сте говорили нешто више од два минута, нисам вас прекидао.

Није био секунд, него четрнаест или петнаест секунди.

Уопште то не узимам у обзир. Ако дискусија иде у том правцу да се прича о закону, о политичким ставовима и програмским ставовима политичких странака и посланичких група, немам ништа против, док не почнете да вређате једни друге.

(Миљан Дамјановић: Како вас није срамота?)

Господине Дамјановићу, имате другу опомену.

За све што сам рекао, није ме срамота. Као што сте ми сада ви добацили и питали ме да ли ме је срамота. Ако вам је жао што сте добили опомену, водите о томе следећи пут рачуна.

(Миљан Дамјановић додајује са места.)

Нисте толики играч да можете да добијете одузимање речи.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч?

Нико није ту.

Сада питам колегу Шаровића – да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о вашој другој повреди Пословника?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Да, желим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри, судећи по параметрима које прати Министарство финансија, убрзан је раст домаће тражње који је вођен растом личне потрошње и приватних инвестиција. То потврђује и реални раст зарада и запослености у приватном сектору. Позитиван допринос дају и јавне инвестиције којих је, на сву срећу, све више.

Да ће ови параметри бити још бољи, свакако говори и долазак немачких инвестиција на српско тржиште. Немачка је најважнији партнер Србије, а однос који је председник Вучић створио са Немачком даје изузетне резултате за развој Србије. Долазак „Сименса“ у Шумадију је дефинитивно најјачи индикатор да је наше тржиште постало атрактивно за важне компаније. Додала бих и да инвестиција у Крагујевцу није субвенционисана од стране државе. Немачка фирма ZF долази у Панчево са инвестицијом од 160.000.000 евра, а у овој компанији биће запослено више од хиљаду радника. Немачка своја улагања планира дугорочно, што значи да Немци Србију виде као земљу која се економски развија. Знамо да су Немци врло способни и озбиљни у послу, а ако се већ на некога треба угледати, онда се треба угледати на немачки систем пословања.

Закон о планском систему Републике Србије ће, између осталог, бити системска подршка извозницима. Извозници више неће морати унапред да плаћају ПДВ па да траже рефундацију, већ га неће плаћати самим тим што су извозници. То је озбиљан подстрек за извознике и јасно је да ће извоз расти. Иако већ има стабилан тренд раста, овим ће тај раст бити знатно бржи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја ћу се надовезати на амандман свог уваженог колеге, господина Комленског.

Дакле, 2000. године Војска Југославије је била импозантна војна сила на овим просторима. И после НАТО бомбардовања 1999. године, Војска Југославије је 2000. године располагала са, покушаћу да будем прецизан у подацима, 1.100 тенкова, преко 850 оклопних борбених возила, више од 3.750 артиљеријских оруђа великог калибра, 155 авиона, 53 хеликоптера.

После 5. октобра 2000. године, за време мандата различитих министара одбране из редова ДОС-а, од Бориса Тадића, преко Првослава Давинића до Драгана Шутановца, наша војна сила је била потпуно девастирана. О размерама те девастације говори чињеница да смо уништили преко 800 комада тенкова Т-55 и да смо дошли у ситуацију да практично војску немамо.

Ми данас војску имамо поново, наша војска се опрема и ако је игде потребно добро планирање, онда је то у систему одбране. Желим да кажем, због грађана Републике Србије, да је Министарство одбране у 2017. години израдило Нацрт стратегије националне безбедности Републике Србије, Стратегију одбране Републике Србије, Белу књигу одбране Републике Србије; израдили смо Дугорочни план развоја система одбране Републике Србије и Средњорочни план и програм развоја система одбране. Циљ обнављања Војске Србије, циљ свих ових стратегија, планова и програма јесте да поново имамо снажну војску, која неће дозволити да се над Србима, нигде више на просторима бивше Југославије, десе акције као што су биле „Бљесак“ и „Олуја“, а поготово да се то не деси Србима који живе на Косову и Метохији, како Србима који живе на северу Косова и Метохије, тако и Србима који живе у тзв. енклавама јужно од Ибра.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Наиме, у овом члану 2, сходно амандману на члан 1, ми и даље тврдимо да нема те поделе када је у питању јавна или нека друга политика, имају само јавне функције. Наравно, чули смо образложења која су све подразумевала само нису подразумевала разјашњење ове, може се слободно рећи, непотребне дефиниције, јер по јавним функцијама се расподељује на локални, покрајински и републички ниво.

Оно што је веома битно и не треба заборавити када је у питању сет ових закона које сте предложили, то је да су сви они, мање-више, без обзира на то што овај ступа на снагу 2021. године, у склопу те борбе против криминала. Е сад, шта је овде веома битно да се нагласи? Ви се обавезујете овим законом и изменама других закона да ћете кренути коначно у обрачун против те врсте криминала – прања новца. Ми већ дуги низ година... Српска радикална странка је у овом мандату безброј пута нагласила да је потребно да предочите овој скупштини завршни рачун, план трошења средстава у протеклом периоду.

Ево о чему се ради. Господине министре, ви то добро знате. Није суштина криминала у томе да он делује или бивствује као неорганизован, неповезан с влашћу. Он тад може лако да се спречи, да се спута, да се сведе на подношљив ниво. Када је повезан са структурама власти, онда је опасан криминал. А ми овде имамо трошење буџетских средстава за која не знамо на који начин су потрошена. Како да се боримо против прања новца кад не знамо како се троше буџетска средства? Фактички, ви потврђујете нашу претпоставку да држава уопште не жели, у овом случају Влада, да предочи како се троше та средства, да би прикрила позадину свих радњи које су везане за финансијске трансакције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч?

Нико од подносилаца није ту.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Код дефинисања појмова, господине министре, и праваца деловања Владе Републике Србије у области, како ви кажете овде и прихватили сте у овом закону, јавних политика, изоставили сте АП Косово и Метохију, јер у члану 1. у ставу 1. се наводи само – аутономне покрајине. То је била наша интервенција.

Морам да вас подсетим, и вас и господина Арсића али и све друге колеге и грађане Србије, да је толико катастрофално било ваше деловање у правцу и области, када је у питању Косово и Метохија, да сте доласком на власт прихватили Бриселске споразуме, погазили Резолуцију 1244, питање

статуса, живота и свега онога што се тиче наше јужне покрајине изместили из Уједињених нација код зликоваца из ЕУ и почели преговоре у Бриселу.

Ради подсећања, а то су чињенице које не можете да оспорите, а данас читавог дана слушамо хвалоспеве о разним инвестицијама и пројектима, од Куршумлије до Хоргоша, Малог Зворника, Шапца итд., нема ниједног посланика, без обзира на то да ли сте са Косова и Метохије или нисте, који је споменуо да 35.000 људи нема више своје домове у јужној српској покрајини. А прихватили сте тај Бриселски споразум и тиме довели Србију у овакву ситуацију, да је све теже и теже, омча око врата, све више уцена, до коначне уцене да признате независност те шиптарске квазитворевине.

О чему ми онда да причамо? Цаба вама што се упињете да нам објашњавате како су у Куршумлији, Врању, у не знам ком граду сви ти пројекти, а заборављате на људе који су морали да избегну из својих домова. Заборављате на благо Србије и на то да смо остали без комбината „Трепча“; од 2016. године, када су Шиптари изгласали закон о комбинату „Трепча“, још увек се не решава то питање на начин да Србија добије оно што јој припада. Нити ће то моћи да се реши, јер све ствари гурате под тепих, све због тога да би вас примили тамо где су осведочени непријатељи српског народа, а то је Европска унија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлић, по амандману.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Видим да ту има много неразумевања, на много тема, у исто време. Нећу то да коментаришем, бесмислено је. Суштина је да предлагач није разумео једноставну ствар – основна методолошка правила. Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

(Наташа Сп. Јовановић: Имам право на реплику.)

Није се сложио са дискусијом.

Немате право на реплику. Нити је увредио некога, нити је погрешно протумачио. Рекао је свој став о амандману.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику.)

Не, не, неће моћи тако.

По Пословнику, реч има Наташа Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Ви сте повредили члан 27. и члан 107, јер сте, за разлику од колеге који се јавио да говори о амандману који сам поднела, ви ипак познавалац Устава, закона и територијалног уређења Републике Србије.

Ваљда сте сви добили ову књигу Збирка прописа, Устав и знате да Србија има две аутономне покрајине. Није ствар ни у каквом методолошком уређењу, јер од тренутка када је престала да се води брига о Косову и Метохији, а то су радили „жути“ пре вас, из закона је нестало навођење аутономних покрајина.

Подсетите колегу, господине Арсићу – то је требало сада да урадите и то је ваше кршење Пословника – да Србија има АП Војводину и АП Косово и Метохију и објасните, када сте ономад били радикал, да је то стајало у законима који су важили до 2000. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заиста нисам разумео где сам ја то погрешно.
По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.
Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо Јовановић, кад већ показујете Збирку прописа, последњи акт у овој Збирци прописа зове се Јединствена методолошка правила за израду прописа. У Јединственим методолошким правилима, на која се позвао господин Орлић, лепо пише да се јединице локалне самоуправе, општине и градови и аутономне покрајине помињу у једнини. Дакле, кад се каже „општина“, кад се каже „град“, не значи да у Републици Србији постоји само једна општина и само један град. И кад се каже у неком члану „аутономна покрајина“, не значи да Србија нема две аутономне покрајине. Дакле, господин Орлић вам је само добронамерно указао на Јединствена методолошка правила за израду прописа.

А што се тиче одбране Косова и Метохије, колико се сећам, на Косову и Метохији је у јануару са народом који живи на Косову и Метохији разговарао лично Александар Вучић. Косово и Метохија се не бране из Београда и Крагујевца; бране се тако што се оде на Косово и Метохију и тако што се решавају животни проблеми грађана који живе на Косову и Метохији. Као што се ни „Велика Србија“ не ствара из Београда и као што се не брани српски народ у Хрватској само из Београда, него се оде и у Загреб, и у Војнић, и у Двор на Уни, па се тамо разговара са Србима, па се тамо на лицу места пружа подршка српском народу који је остао да живи у Хрватској.

Не знам, ви сте изгледа нешто помешали, какве везе има Српска напредна странка са измештањем преговора из Уједињених нација у Европску унију. То је урадила Демократска странка. Какве везе има Српска напредна странка са постављањем оног бесмисленог питања Међународном суду правде, везано за то да ли је Косово и Метохија могло да прогласи независност или не, односно да ли је то било у складу са међународним правом? Па то је урадио Вук Јеремић. Какве везе с тим има Александар Вучић? Какве везе с тим има Српска напредна странка?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, полако.

Колегинице Јовановић, немате право на реплику зато што ...

(Наташа Сп. Јовановић: Имам право на реплику.)

... Зато што је била повреда Пословника. Ако затражите повреду Пословника, даћу вам реч.

Хоћете повреду Пословника или не? Немате право на реплику на рекламирање повреде Пословника.

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, поново кршите Пословник. Члан 103. каже да народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине. Господин Мартиновић – опет частим, као и малопре, тим „господин“ – ...

(Александар Мартиновић: Колико то кошта? Колико сам дужан?)

... Ниједном својом речју није говорио о томе како сте ви повредили Пословник.

(Александар Мартиновић: Колико сам дужан?)

Ви сте председавајући. Е сад можете да му „кокнете“ опомену, да искористите те ваше аршине. Кад неко добацује, онда изричете опомену. Малочас сте изrekli господину Миљану Дамјановићу две опомене, потпуно незаслужено. То не говори о вашој величини, о вашој политичкој храбрости, господине Арсићу, него управо супротно.

Што се тиче теме одбране Косова и Метохије, рећи „Жути су започели издају“ једноставно није довољно, рећи „Жути су започели Бриселски споразум“ није довољно. И то где се брани Косово и Метохија... Изгледа да се сада брани у Бриселу. Како се брани и какав ће резултат бити, нажалост, ви веома добро знате. Немојте да будете изненађени кад вам неко каже – мораћете да признате. Па први потпредседник Владе Ивица Дачић мртав хладан изјави у „Дневнику“, на националној телевизији, како можда ЕУ неће ни постојати до 2025. године, како ми тамо не можемо да уђемо јер нисмо спремни да признамо, а очигледно је да они то траже.

(Председавајући: Какве то има везе са повредом Пословника?)

Има, јер сте, господине Арсићу, били дужни – ево, још једанпут сам вас изазвао да покажете своје право лице – да прекинете Александра Мартиновића који је говорио два и по минута, а не да прекидате мене. Али ја сам део опозиције, а ви сте то што сте, боље да не кажем шта, јер ћете онда имати право основа да и мени изрекнете опомену.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, не можете ви мене да увредите. Ви не можете, будите уверени у то. Прекинуо сам вас само због тог разлога да вам докажем да сте много мање били у рекламирању повреде Пословника него колега Мартиновић. И то право сте користили као реплику и одговор на његово рекламирање Пословника. Значи, стандарди су потпуно исти.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 27, господине Арсићу.

Немам ништа против, изреците ми опомену ако сматрате да сам прекршио Пословник или да сам увредио било ког колегу народног посланика.

Што се тиче одбране Косова и Метохије, што се тиче питања колико је далековида чија политика, морам да кажем да су неки народни посланици

носили мајице са ликом једног председничког кандидата из САД и хвалили се тиме да ће, ако он победи, наступити потпуно другачија политика према Републици Србији, промениће се однос снага у свету, наступиће мир, безбедност, повратићемо Косово и Метохију. И шта се онда десило са оним великим браниоцима Косова и Метохије који су носили мајице са ликом тог председничког америчког кандидата? Десило се бомбардовање Сирије. Сад је нека друга политика. Сад је онај који је требало да буде носилац мира и безбедности у свету ратни злочинац; сад је он зликовац, сад је он исти као Бил Клинтон. Сад бомбардује Сирију из истих разлога из којих је Бил Клинтон бомбардовао Савезну Републику Југославију 1999. године.

Оно што ме чуди још више, то је да неки народни посланици који су у опозицији и не сnose никакву одговорност за вођење Републике Србије, нити ће је сносити у некој догледној будућности по свему судећи, просто сеиरे над чињеницом да се Република Србија налази у тешкој ситуацији и да се нама заиста свакога дана испостављају различите уцене и различити захтеви поводом Косова и Метохије. Сад се просто ужива у томе – ево, сад вам се поставља уцена, ево, сад вам се поставља захтев. Па наравно да нам се постављају уцене. Па Вучић о томе говори човек сваки дан!

Али није ствар у томе да ли се нама постављају или не постављају уцене. Постављају се, али ми на те уцене не пристајемо. Ми бранимо Косово и Метохију и нећемо дозволити, онолико колико од нас зависи, да се десе нови „Бљесак“ и „Олуја“ над Србима који живе на Косову и Метохији. Срби на Косову и Метохији не бране се тако што се вређају посланици Српске напредне странке, него тако што се води једна мудра, рационална, обазрива и реалистична спољна политика, где се у фокус пажње стављају држава Србија и њени грађани. Не државе Запада, не државе Истока, него једна једина – држава Србија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 18.50 часова.)